Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 889/2008

2008 m. rugsėjo 5 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklinimo ir kontrolės

(OL L 250, 2008 9 18, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2008 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1254/2008	L 337	80	2008 12 16
►**M2**	2009 m. rugpjūčio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 710/2009	L 204	15	2009 8 6
►**M3**	2010 m. kovo 24 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 271/2010	L 84	19	2010 3 31
►**M4**	2011 m. balandžio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 344/2011	L 96	15	2011 4 9

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 889/2008

2008 m. rugsėjo 5 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklinimo ir kontrolės

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ([1]), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį, 11 straipsnio antrąją pastraipą, 12 straipsnio 3 dalį, 14 straipsnio 2 dalį, 16 straipsnio 3 dalies c punktą, 17 straipsnio 2 dalį ir 18 straipsnio 5 dalį, 19 straipsnio 3 dalies antrąjį papunktį, 21 straipsnio 2 dalį, 22 straipsnio 1 dalį, 24 straipsnio 3 dalį, 25 straipsnio 3 dalį, 26 straipsnį, 28 straipsnio 6 dalį, 29 straipsnio 3 dalį ir 38 straipsnio a, b, c bei e punktus ir 40 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamente (EB) Nr. 834/2007, visų pirma jo III, IV ir V antraštinėse dalyse, nustatyti pagrindiniai reikalavimai dėl ekologiškų produktų gamybos, ženklinimo ir kontrolės augalininkystės ir gyvulininkystės sektoriuose. Reikėtų nustatyti išsamias šių reikalavimų įgyvendinimo taisykles.

(2) Naujoms išsamioms tam tikrų gyvūnų rūšių, ekologinės akvakultūros, jūros dumblių ir mielių, naudojamų kaip maistas ar pašaras, gamybos taisyklėms Bendrijos lygiu parengti reikės daugiau laiko, todėl jos turėtų būti detaliau išdėstytos vėlesnės procedūros metu. Todėl reikia pašalinti tuos produktus iš šio reglamento taikymo srities. Tačiau tam tikroms gyvūnų rūšims, akvakultūros produktams ir jūros dumbliams turėtų būti taikomos *mutatis mutandis* tiems produktams nustatytos Bendrijos taisyklės dėl gamybos, kontrolės ir ženklinimo pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 42 straipsnį.

(3) Reikėtų nustatyti tam tikras apibrėžtis, siekiant vengti neaiškumų ir garantuoti vienodą ekologinės gamybos taisyklių taikymą.

(4) Ekologinis augalų auginimas pagrįstas augalų maitinimu pirmiausia per dirvos ekosistemą. Todėl hidroponikos taikymas, kai augalai auga laikant jų šaknis inertinėje pašarinėje terpėje su tirpiaisiais mineralais ir maistingosiomis medžiagomis neturėtų būti leidžiamas.

([1]) OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

▼B

(5) Ekologinis augalų auginimas apima įvairius auginimo būdus ir ribotą trąšų bei mažo tirpumo dirvos gerinimo priemonių naudojimą, tad reikėtų smulkiai apibūdinti tokius būdus. Visų pirma reikėtų nustatyti tam tikrų nesintetinių produktų naudojimo sąlygas.

(6) Pesticidų, kurie gali pakenkti aplinkai arba dėl kurių žemės ūkio produktuose gali atsirasti likučių, naudojimas turėtų būti gerokai apribotas. Reikėtų teikti pirmenybę prevencinėms kenkėjų, ligų ir piktžolių kontrolės priemonėms. Be to, reikėtų nustatyti tam tikrų augalų apsaugos produktų naudojimo sąlygas.

(7) Ekologiškai ūkininkaujant, pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ([1]) buvo leista aiškiai apibrėžtomis sąlygomis naudoti tam tikrus augalų apsaugos produktus, trąšas, dirvos gerinimo priemones, taip pat tam tikras neekologiškas pašarines žaliavas, pašarų priedus ir pagalbines pašarų perdirbimo priemones bei tam tikrus valymui ir dezinfekcijai naudojamus produktus. Siekiant užtikrinti ekologinio ūkininkavimo tęstinumą, šiuos produktus ir medžiagas turėtų būti leidžiama toliau naudoti pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 16 straipsnio 3 dalies c punkte pateiktas nuostatas. Be to, siekiant aiškumo, šio reglamento prieduose reikia išvardyti produktus ir medžiagas, kurias leista naudoti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91. Ateityje remiantis kitokiu teisiniu pagrindu, būtent Reglamento (EB) Nr. 834/2007 16 straipsnio 1 dalimi, šie sąrašai gali būti papildyti kitais produktais ir medžiagomis. Todėl reikia nustatyti atskirą kiekvienos produktų ir medžiagų kategorijos būklę naudojant sąraše pateiktą simbolį.

(8) Taikant holistinį požiūrį į ekologinį ūkininkavimą, gyvūnų auginimas turi būti susijęs su žeme, kurioje užaugintų gyvūnų mėšlas naudojamas auginamiems augalams tręšti. Gyvulininkystė visada reiškia žemės ūkio naudmenų valdymą, todėl reikėtų numatyti nuostatą, pagal kurią būtų draudžiamas gyvūnų auginimas neturint žemės. Renkantis veisles ekologinėje gyvulininkystėje reikėtų atsižvelgti į veislių gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų, jų gyvybingumą ir atsparumą ligoms, reikėtų skatinti didelę biologinę įvairovę.

(9) Tam tikromis aplinkybėmis ūkio subjektai dėl sumažėjusio genų fondo gali susidurti su sunkumais siekiant gauti ekologiškai veistų gyvūnų, o tai kliudytų sektoriaus plėtrai. Todėl reikėtų numatyti galimybę veisimo tikslais atvežti į ūkį ribotą neekologiškai užaugintų gyvūnų skaičių.

([1]) OL L 198, 1991 7 22, p. 1.

▼B

(10) Verčiantis ekologine gyvulininkyste reikėtų užtikrinti, kad yra tenkinami konkretūs gyvūnų elgsenos poreikiai. Šiuo atžvilgiu patalpos, kuriose laikomi visų rūšių gyvūnai, turėtų tenkinti atitinkamų gyvūnų poreikius, susijusius su vėdinimu, apšvietimu, erdve ir patogumu, turėtų būti numatytas pakankamas plotas, kad kiekvienas gyvūnas galėtų laisvai judėti ir būtų vystoma natūrali socialinė gyvūno elgsena. Reikėtų nustatyti konkrečias laikymo patalpose sąlygas ir ūkininkavimo tvarką tam tikrų gyvūnų, įskaitant bites, atžvilgiu. Šios specialiosios laikymo patalpose sąlygos turėtų užtikrinti aukštą gyvūnų gerovės lygį, o tai yra ekologinės gyvulininkystės prioritetas, todėl gali neapsiriboti vien Bendrijos gerovės standartais, kurie taikomi ūkininkavimui apskritai. Ekologinės gyvulininkystės veikla turėtų užkirsti kelią pernelyg sparčiam naminių paukščių auginimui. Todėl reikėtų nustatyti specialiąsias nuostatas, kad būtų išvengta intensyvaus auginimo būdų taikymo. Visų pirma naminiai paukščiai turi būti auginami, kol pasieks minimalų amžių, arba turi būti auginamos lėto augimo naminių paukščių rūšys, kad bet kuriuo atveju nebūtų paskatų taikyti intensyvaus auginimo būdus.

(11) Daugeliu atveju gyvūnai turėtų nuolat turėti galimybę ganytis diendaržiuose esant palankioms oro sąlygoms, ir tokios lauko aikštelės iš principo turėtų būti parengtos pagal tinkamą rotacijos sistemą.

(12) Siekiant vengti gamtinių išteklių, kaip antai dirva ir vanduo, užteršimo maistingosiomis medžiagomis, reikėtų nustatyti didžiausią leistiną mėšlo naudojimo vienam hektarui ir gyvūnų skaičiaus vienam hektarui ribą. Ši riba turėtų būti susieta su azoto kiekiu mėšle.

(13) Sužalojimai, keliantys stresą, žalą, ligą ar gyvūnų kančias, turėtų būti uždrausti. Tačiau ribotomis sąlygomis gali būti leidžiama atlikti konkrečius tam tikroms gamybos rūšims, gyvūnų ir žmonių saugumui svarbius veiksmus.

(14) Gyvūnai turėtų būti šeriami žole ir pašarais, pagamintais pagal ekologinio ūkininkavimo taisykles, pageidautina pagamintais savo ūkyje, atsižvelgiant į gyvūnų fiziologinius poreikius. Be to, siekiant tenkinti pagrindinius gyvūnų mitybos reikalavimus, aiškiai apibrėžtomis sąlygomis gali prireikti naudoti tam tikrus mineralus, mikroelementus ir vitaminus.

(15) Esami regioniniai ekologiškai auginamų atrajotojų galimybės gauti būtinus A, D ir E vitaminus su savo pašaro racionu skirtumai, kuriuos lemia klimatas ir turimi pašaro šaltiniai, kaip manoma, išliks, todėl reikėtų leisti skirti atrajotojams tokius vitaminus.

(16) Gyvūnų sveikatos valdymas turėtų būti daugiausia pagrįstas ligų profilaktika. Be to, turėtų būti taikomos specialiosios valymo ir dezinfekcijos priemonės.

▼B

(17) Profilaktinis chemiškai susintetintų alopatinių vaistų naudojimas ekologiškai ūkininkaujant neleistinas. Tačiau jei gyvūnui dėl ligos ar sužeidimo būtinas skubus gydymas, chemiškai susintetintų alopatinių vaistų naudojimas turėtų būti apribotas iki griežto minimumo. Be to, siekiant garantuoti vartotojams ekologinės gamybos vientisumą, turėtų būti įmanoma imtis ribojančių priemonių, kaip antai dukart padidinti išlauką po chemiškai susintetintų alopatinių vaistų naudojimo.

(18) Turėtų būti nustatytos specialiosios taisyklės dėl ligų profilaktikos ir veterinarinio gydymo bitininkystėje.

(19) Reikėtų numatyti nuostatą, pagal kurią pašarus ar maisto produktus gaminantys ūkio subjektai atsižvelgtų į atitinkamas procedūras, pagrįstas sistemingu svarbiausių perdirbimo etapų nustatymu siekiant užtikrinti, kad pagaminti perdirbti produktai atitinka ekologinės gamybos taisykles.

(20) Norint užtikrinti tam tikrų perdirbtų ekologiškų maisto produktų ir pašarų gamybą, reikia tam tikrų neekologiškų produktų ir medžiagų. Vyno perdirbimo taisyklėms suderinti Bendrijos lygiu reikės daugiau laiko. Todėl vyno gamybai naudojami minėti produktai turėtų būti neįtraukiami, kol, taikant vėlesnę procedūrą, bus nustatytos specialiosios taisyklės.

(21) Ekologiškiems maisto produktams perdirbti, pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 buvo leidžiama aiškiai apibrėžtomis sąlygomis naudoti tam tikras ne žemės ūkio kilmės sudedamąsias dalis, tam tikras pagalbines maisto perdirbimo priemones ir tam tikras žemės ūkio kilmės neekologiškas sudedamąsias dalis. Siekiant užtikrinti ekologinio ūkininkavimo tęstinumą, pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 21 straipsnio 2 dalyje pateiktas nuostatas toliau leidžiama naudoti tokius produktus ir medžiagas. Be to, siekiant aiškumo, reikia šio reglamento prieduose išvardyti produktus ir medžiagas, kuriuos leidžiama naudoti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91. Ateityje remiantis kitokiu teisiniu pagrindu, būtent Reglamento (EB) Nr. 834/2007 21 straipsnio 2 dalimi, šie sąrašai gali būti papildyti kitais produktais ir medžiagomis. Todėl reikia nustatyti atskirą kiekvienos produktų ir medžiagų kategorijos būklę naudojant sąraše pateiktą simbolį.

(22) Tam tikromis sąlygomis ekologiški ir neekologiški produktai gali būti surenkami ir vežami vienu metu. Siekiant pristatymo metu tinkamai atskirti ekologiškus produktus nuo neekologiškų ir išvengti bet kokio jų susimaišymo reikėtų nustatyti specialiąsias nuostatas.

(23) Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu reikalaujama tam tikru nustatytu laikotarpiu taikyti visas numatytas priemones. Atsižvelgiant į ankstesnę ūkio gamybą, reikėtų nustatyti konkrečius laikotarpius įvairiems gamybos sektoriams.

(24) Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnį reikėtų nustatyti specialiąsias sąlygas dėl tame straipsnyje nustatytų išimčių taikymo. Reikia nustatyti tokias sąlygas dėl ekologinių gyvūnų, pašarų, bičių vaško, sėklų ir sėklinių bulvių bei ekologiškų sudedamųjų dalių nebuvimo, taip pat dėl konkrečių problemų, susijusių su gyvūnų laikymu ir didelio masto nelaimių atvejais.

▼B

(25) Geografiniai ir struktūriniai žemės ūkio skirtumai bei klimatiniai suvaržymai gali kliudyti ekologinės gamybos plėtrai tam tikruose regionuose, todėl tikslinga numatyti išimtis tam tikrai praktikai dėl gyvūnų laikymo pastatų ir įrenginių charakteristikų. Todėl ūkiuose, kurie dėl savo geografinės padėties ir struktūrinių suvaržymų, visų pirma kalnuotose teritorijose, yra mažo dydžio, turėtų būti leidžiama aiškiai apibrėžtomis sąlygomis laikyti gyvūnus pririštus, ir tik tais atvejais, kai nėra įmanoma laikyti galvijus jų elgsenos poreikius atitinkančiomis grupėmis.

(26) Siekiant užtikrinti pradinės ekologinės gyvulininkystės plėtrą, Reglamente (EEB) Nr. 2092/91 buvo nustatytos kelios laikinos nukrypti leidžiančios nuostatos dėl gyvūnų rišimo, gyvūnų laikymo uždarose patalpose sąlygų ir gyvūnų tankumo. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu šios nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti taikomos iki jų galiojimo termino pabaigos, kad nebūtų sutrikdytas ekologinės gyvulininkystės sektorius.

(27) Atsižvelgiant į apdulkinimo svarbą ekologinės bitininkystės sektoriuje, turėtų būti galima numatyti išimtis, pagal kurias tame pačiame ūkyje būtų leidžiama paralelinė ekologinė ir neekologinė bitininkystės gamyba.

(28) Tam tikromis aplinkybėmis ūkininkams gali būti sunku užtikrinti ekologiškai užaugintų gyvūnų ir ekologiškų pašarų tiekimą, todėl turėtų būti išduodamas leidimas ribotais kiekiais naudoti ribotą kiekį ūkyje neekologiškai pagamintų medžiagų.

(29) Ekologinėje gamyboje dalyvaujantys gamintojai įdėjo daug pastangų, siekdami plėtoti ekologiškų sėklų ir vegetatyvinių medžiagų gamybą, kad būtų užtikrintas platus augalų rūšių, kurioms esama ekologiškų sėklų ir augalų dauginamosios medžiagos, veislių pasirinkimas. Tačiau šiuo metu daugeliui rūšių ekologiškų sėklų ir augalų dauginamosios medžiagos dar nepakanka ir tokiais atvejais turėtų būti leidžiama naudoti neekologiškas sėklas ir augalų dauginamąją medžiagą.

(30) Kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad būtų sukurta veislių, kurių ekologiškų sėklų ir sėklinių bulvių galima įsigyti rinkoje, duomenų bazė, siekiant padėti ūkio subjektams lengviau rasti ekologiškų sėklų ir sėklinių bulvių.

(31) Suaugusių galvijų laikymas gali sukelti pavojų prižiūrėtojui ir kitiems gyvūnus prižiūrintiems asmenims. Todėl reikėtų numatyti nuostatą, pagal kurią paskutiniu žinduolių penėjimo etapu būtų suteikiamos išimtys, visų pirma galvijų atžvilgiu.

(32) Didelio masto nelaimės arba plačiai paplitusios gyvūnų ar augalų ligos gali daryti didelę įtaką ekologinei gamybai tuose regionuose. Reikia imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad ūkininkavimas būtų išsaugotas arba net atkurtas. Todėl nukentėjusiose teritorijose turėtų būti leidžiama ribotą laiką tiekti neekologiškus gyvūnus arba neekologiškus pašarus.

▼B

(33) Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 24 straipsnio 3 dalį ir 25 straipsnio 3 dalį reikėtų nustatyti specialiuosius kriterijus dėl Bendrijos identifikacinio ženklo pateikimo, sandaros, dydžio ir dizaino, taip pat dėl kontrolės institucijos ar įstaigos kodo numerio ir vietos, kurioje žemės ūkio produktas buvo užaugintas, nuorodos, pateikimo ir sandaros.

(34) Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 26 straipsnį reikėtų nustatyti specialiuosius ekologiškų pašarų ženklinimo reikalavimus atsižvelgiant į pašarų rūšis ir sudėtį bei horizontalias pašarams taikytinas ženklinimo nuostatas.

(35) Be kontrolės sistemos, pagrįstos 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ([1]), reikėtų nustatyti specialiąsias kontrolės priemones. Visų pirma reikėtų nustatyti išsamius reikalavimus dėl visų ekologiškų produktų gamybos, paruošimo ir platinimo etapų.

(36) Valstybėms narėms teikiant Komisijai informaciją, Komisija turi turėti galimybę kuo veiksmingiau naudoti tiesiogiai perduodamą informaciją statistinei informacijai ir nuorodiniams duomenims tvarkyti. Šiam tikslui pasiekti, visa valstybių narių apsikeičiama ir Komisijos teiktina arba perduotina informacija turėtų būti siunčiama elektroninėmis ryšio priemonėmis arba skaitmenine forma.

(37) Keitimasis informacija ir dokumentais tarp Komisijos bei valstybių narių ir valstybių narių pranešimai ir informacija Komisijai paprastai teikiama elektroniniu būdu arba skaitmenine forma. Siekiant pagerinti tokį keitimąsi informacija pagal ekologinės gamybos taisykles ir plėsti jo naudojimą, būtina pritaikyti esamas kompiuterines sistemas arba sukurti naująsias. Reikėtų numatyti nuostatą, pagal kurią tai turėtų atlikti ir įgyvendinti Komisija, per Ekologinės gamybos komitetą pranešusi apie tai valstybėms narėms.

(38) Sąlygos, kuriomis šios kompiuterinės sistemos apdoroja informaciją, bei dokumentų, kurie turi būti perduodami pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007, forma ir turinys turi būti dažnai tikslinami atsižvelgiant į taikytinų taisyklių arba valdymo reikalavimų pokyčius. Taip pat būtina, kad valstybių narių siunčiami dokumentai būtų teikiami vienodai. Siekiant įgyvendinti šiuos tikslus, supaprastinti procedūras ir užtikrinti, kad atitinkamos kompiuterinės sistemos galėtų nedelsdamos imti veikti, turėtų būti nustatyta dokumentų forma ir turinys, remiantis pavyzdžiais ir klausimynais, kuriuos, pranešusi Ekologinės gamybos komitetui, turėtų patvirtinti ir atnaujinti Komisija.

([1]) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

▼B

(39) Tam tikroms pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 nustatytoms nuostatoms reikėtų nustatyti pereinamojo laikotarpio priemones, kad nekiltų pavojus ekologinės gamybos tęstinumui.

(40) 1993 m. sausio 29 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 207/93, apibrėžiantis Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų VI priedo turinį ir nustatantis išsamias šio reglamento 5 straipsnio 4 dalies nuostatų įgyvendinimo taisykles ([1]), 2003 m. rugpjūčio 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1452/2003, kuriame pateikiama Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 6 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata dėl tam tikrų sėklų rūšių ir augalų dauginamosios medžiagos bei nustatomos su šia nukrypti leidžiančia nuostata susijusios procedūrinės taisyklės ir taikymo kriterijai ([2]), ir 2003 m. vasario 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 223/2003 dėl ženklinimo etiketėmis reikalavimų, taikomų ekologiškai pagamintiems pašarams, kombinuotiesiems pašarams ir pašarinėms žaliavoms, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ([3]), turėtų būti panaikinti ir pakeisti nauju reglamentu.

(41) Reglamentas (EB) Nr. 834/2007 panaikina Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 nuo 2009 m. sausio 1 d. Tačiau dauguma jo nuostatų, šiek tiek jas pritaikius, turėtų tebebūti taikomos, todėl turėtų būti įtrauktos į šį reglamentą. Siekiant aiškumo reikia nustatyti Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 ir šio reglamento nuostatų atitiktis.

(42) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Ekologinės gamybos reguliavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

([1]) OL L 25, 1993 2 2, p. 5.
([2]) OL L 206, 2003 8 15, p. 17.
([3]) OL L 31, 2003 2 6, p. 3.

▼B

Turinys

I antraštinė dalis	Įžanginės nuostatos
II antraštinė dalis	Ekologiškų produktų gamybos, perdirbimo, pakavimo, vežimo ir laikymo taisyklės
1 skyrius	Augalininkystė
1a skyrius	Jūros dumblių gamyba
2 skyrius	Gyvulininkystė
1 skirsnis	Gyvūnų kilmė
2 skirsnis	Gyvūnų laikymas patalpose ir gyvulininkystės tvarka
3 skirsnis	Pašarai
4 skirsnis	Ligų profilaktika ir veterinarinis gydymas
2a skyrius	Akvakultūros gyvūnų gamyba
1 skirsnis	Bendrosios taisyklės
2 skirsnis	Akvakultūros gyvūnų kilmė
3 skirsnis	Akvakultūros gyvūnų auginimo praktika
4 skirsnis	Veisimas
5 skirsnis	Žuvų, vėžiagyvių ir dygiaodžių pašarai
6 skirsnis	Moliuskams taikomos specialiosios taisyklės
7 skirsnis	Ligų profilaktika ir veterinarinis gydymas
3 skyrius	Produktų gamyba
4 skyrius	Produktų surinkimas, pakavimas, vežimas ir laikymas
5 skyrius	Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio taisyklės
6 skyrius	Išimtinės gamybos taisyklės
1 skirsnis	Klimato, geografiniai arba struktūriniai suvaržymai
2 skirsnis	Ekologiškų ūkyje naudojamų medžiagų nebuvimas
3 skirsnis	Specifinės ekologinės gyvulininkystės valdymo problemos
3a skirsnis	Išimtinės gamybos taisyklės, susijusios su specifinių produktų ir medžiagų naudojimu gamyboje pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies e punktą
4 skirsnis	Didelio masto nelaimės
7 skyrius	Sėklų duomenų bazė
III antraštinė dalis	Ženklinimas
1 skyrius	Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas
2 skyrius	Specialieji pašarų ženklinimo reikalavimai
3 skyrius	Kiti specialieji ženklinimo reikalavimai
IV antraštinė dalis	Kontrolės priemonės
1 skyrius	Būtiniausi kontrolės reikalavimai

▼B

2 skyrius	Kontrolės reikalavimai augalams ir augalinės kilmės produktams
2a skyrius	Jūros dumblių specialieji kontrolės reikalavimai
3 skyrius	Kontrolės reikalavimai gyvūnams ir gyvulininkystės produktams
3a skyrius	Akvakultūros gyvūnų gamybai taikomi specialieji kontrolės reikalavimai
4 skyrius	Kontrolės reikalavimai gamybos vienetams, kuriuose ruošiami augalinės kilmės, jūros dumblių, gyvulininkystės ir akvakultūros gyvūnų produktai ir iš jų sudaryti maisto produktai
5 skyrius	Kontrolės reikalavimai ekologiškų produktų importui iš trečiųjų šalių
6 skyrius	Kontrolės reikalavimai vienetams, naudojantiems sutartis su trečiosiomis šalimis
7 skyrius	Kontrolės reikalavimai pašarus ruošiantiems vienetams
8 skyrius	Pažeidimai ir keitimasis informacija
V antraštinė dalis	Informacijos perdavimas Komisijai, pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos
1 skyrius	Informacijos perdavimas Komisijai
2 skyrius	Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

▼B

I ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮŽANGINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatytos konkrečios Reglamento (EB) Nr. 834/2007 1 straipsnio 2 dalyje minimų produktų ekologinės gamybos, ženklinimo ir kontrolės taisyklės.

▼M2

2. Šis reglamentas netaikomas:

a) gyvūnų rūšims, išskyrus nurodytas 7 straipsnyje; ir

b) akvakultūros gyvūnams, išskyrus nurodytus 25a straipsnyje.

Tačiau II, III ir IV antraštinės dalys *mutatis mutandis* taikomos šiems produktams tol, kol remiantis Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 bus nustatytos išsamios šių produktų gamybos taisyklės.

▼B

2 straipsnis

Apibrėžtys

Be terminų, apibrėžtų Reglamento (EB) Nr. 834/2007 2 straipsnyje, šiame reglamente vartojami šie terminai ir jų apibrėžtys:

a) neekologiškas – nepagamintas ir nesusijęs su gamyba pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 ir šį reglamentą;

b) veterinariniai vaistai – vaistai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ([1]), 1 straipsnio 2 dalyje;

c) importuotojas – fizinis arba juridinis asmuo Bendrijoje, kuris pats arba per savo atstovą tiekia siuntą Bendrijos rinkai;

d) pirmasis gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuriam pristatoma siunta ir kuris ją gaus toliau tvarkyti ir (arba) parduoti;

e) valda – visi vieno ūkininko valdomi gamybos vienetai, skirti žemės ūkio produktams gaminti;

▼M2

f) gamybos vienetas – visas gamybos sektoriuje naudojamas turtas, kaip antai gamybinės patalpos, žemės sklypai, ganyklos, diendaržiai, gyvūnų laikymo pastatai, žuvininkystės tvenkiniai, jūros dumblių arba akvakultūros gyvūnų atskyrimo sistemos, kranto arba jūros dugno plotai, kuriuose leidžiama vykdyti akvakultūros veiklą, augalų, augalininkystės, jūros dumblių ir gyvulininkystės produktų, žaliavų ir bet kokių su šiuo konkrečiu gamybos sektoriumi susijusių pagalbinių priemonių laikymo patalpos;

([1]) OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

▼B

g) hidroponinis auginimas – augalų auginimo būdas, kai jų šaknys įmerktos tik į mineralinį maistingąjį tirpalą arba laikomos inertinėje terpėje, kaip antai perlitas, žvyras ar mineralinė vata su maistinguoju tirpalu;

h) veterinarinis gydymas – ligos gydymas vaistais ir profilaktinis gydymas;

i) pereinamojo laikotarpio pašarai – pašarai, pagaminti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, išskyrus tuos, kurie buvo nuimti per 12 mėnesių nuo Reglamento (EB) Nr. 834/2007 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pradžios;

▼M2

j) uždaras recirkuliacinis akvakultūros įrenginys – akvakultūros, vykdomos uždaroje aplinkoje ant žemės arba laive, įrenginys, kuriame vyksta vandens recirkuliacija, ir kuris veikia tik gaudamas nuolatinę energiją iš išorės, reikalingą akvakultūros gyvūnų aplinkai stabilizuoti;

k) atsinaujinančių išteklių energija – energija, gaunama iš atsinaujinančių neiškastinių energijos išteklių: vėjo, saulės, geoterminių reiškinių, bangų, potvynių, hidroelektrinių, sąvartynų dujų, nuotekų valymo įrenginių dujų ir biodujų;

l) inkubatorius – vieta, kur akvakultūros gyvūnai, visų pirma žuvys, moliuskai ir vėžiagyviai veisiami, išsirita ir auginami ankstyvuoju gyvenimo etapu;

m) augykla – vieta, kur taikoma po inkubavimo ir prieš užaugimą einančio tarpinio etapo auginimo sistema. Paauginimo etapas baigiasi pasibaigus pirmajam auginimo ciklo trečdaliui, išskyrus tuos atvejus, kai auginami tokių rūšių gyvūnai, kurie turi pereiti virtimo rituoliais etapą;

n) tarša – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui, – tiesioginis arba netiesioginis medžiagų ar energijos patekimas į vandens aplinką, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2008/56/EB ([1]) ir 2000/60/EB ([2]), vandenyse, kuriuose jos atitinkamai taikomos;

o) mišrioji žuvivaisa – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui, – dviejų ar daugiau paprastai skirtingų mitybos lygmenų rūšių auginimas tame pačiame kultūros vienete;

p) auginimo ciklas – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui, – akvakultūros gyvūno arba jūros dumblių gyvenimo trukmė nuo ankstyviausio gyvenimo etapo iki jų surinkimo;

([1]) OL L 164, 2008 6 25, p. 19.
([2]) OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

▼M2

q) vietoje auginamos rūšys – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui – rūšys, kurios pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 708/2007 ([1]) nėra nei svetimos, nei nevietinės; Reglamento (EB) Nr. 708/2007 IV priede išvardytas rūšis galima laikyti vietoje auginamomis rūšimis;

r) suleidimo tankumas – kai taikoma akvakultūrai, – gyvasis gyvūnų svoris viename kubiniame metre vandens bet kuriuo auginimo etapo metu, kai taikoma plekšniažuvėms ir krevetėms – svoris viename kvadratiniame metre paviršiaus.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

EKOLOGIŠKŲ PRODUKTŲ GAMYBOS, PERDIRBIMO, PAKAVIMO, VEŽIMO IR LAIKYMO TAISYKLĖS

1 SKYRIUS

Augalininkystė

3 straipsnis

Dirvos dirbimas ir tręšimas

1. Jei Reglamento (EB) Nr. 834/2007 12 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų priemonių nepakanka mitybiniams augalų poreikiams patenkinti, ekologinėje gamyboje gali būti naudojamos tik šio reglamento I priede nurodytos trąšos ir dirvos gerinimo priemonės ir tik tiek, kiek yra būtina. Ūkio subjektai laiko produkto naudojimo poreikį patvirtinančius dokumentus.

2. Kaip nurodyta Tarybos direktyvoje 91/676/EEB ([2]) dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio, žemės ūkio naudmenoms tręšti skirtame gyvūnų mėšle azoto negali būti daugiau kaip 170 kg per metus vienam hektarui. Šis tręšimo apribojimas taikomas tik gyvūnų mėšlui, sausam gyvūnų mėšlui ir dehidratuotam naminių paukščių mėšlui, gyvūnų ekskrementų kompostui, kuriame yra naminių paukščių mėšlo, bei gyvūnų mėšlo komposto ir skystų gyvūnų ekskrementų naudojimui.

3. Ekologinės gamybos ūkiai gali sudaryti rašytinius bendradarbiavimo susitarimus tik su kitais ekologinės gamybos taisyklių besilaikančiais ūkiais bei įmonėmis, kad galėtų paskleisti mėšlo perteklių, gautą ekologiškai auginant produkciją. 2 dalyje minėtas didžiausias kiekis apskaičiuojamas atsižvelgiant į visus bendradarbiaujančius ekologinės gamybos vienetus.

4. Bendrai dirvos būklei gerinti arba maisto medžiagų kiekiui dirvoje arba augaluose didinti galima naudoti tinkamus preparatus iš mikroorganizmų.

5. Kompostavimo procesui aktyvinti galima naudoti tinkamus augalinius preparatus arba preparatus iš mikroorganizmų.

([1]) OL L 168, 2007 6 28, p. 1.
([2]) OL L 375, 1991 12 31, p. 1.

▼B

4 straipsnis

Hidroponinio auginimo draudimas

Hidroponinis auginimas draudžiamas.

5 straipsnis

Kenkėjų, ligų ir piktžolių valdymas

1. Jei augalų negalima tinkamai apsaugoti nuo kenkėjų ir ligų taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 12 straipsnio 1 dalies a, b, c ir g punktuose nustatytas priemones, ekologinėje gamyboje gali būti naudojami tik šio reglamento II priede nurodyti produktai. Ūkio subjektai laiko produkto naudojimo poreikį patvirtinančius dokumentus.

2. Spąstai ir (arba) gaudymo įtaisai, išskyrus gaudymo įtaisus, kuriuose naudojami feromonai, turi neleisti juose naudojamoms medžiagoms patekti į aplinką, taip pat neleisti joms liestis su auginamomis žemės ūkio kultūromis. Panaudojus spąstus, būtina juos surinkti ir saugiai sunaikinti.

6 straipsnis

Specialiosios grybų auginimo taisyklės

Grybams auginti galima naudoti substratus, jei juos sudaro tik šios sudedamosios dalys:

a) ūkio gyvūnų mėšlas ir gyvūnų ekskrementai:

   i) iš ūkių, ūkininkaujančių pagal ekologiškų produktų gamybos reikalavimus;

   ii) arba nurodyti I priede, tik jei nėra i punkte nurodyto produkto ir jei jų kiekis neviršija 25 % bendros substrato sudedamųjų dalių masės, išskyrus dengiamąją medžiagą ir vandenį, iki kompostavimo;

b) žemės ūkio kilmės produktai, išskyrus minimus a punkte, iš ūkių, ūkininkaujančių pagal ekologiškų produktų gamybos reikalavimus;

c) chemiškai neapdorotos durpės;

d) mediena, neapdorota chemijos produktais nukirtus medžius;

e) I priede minėtos mineralinės medžiagos, vanduo ir dirvožemis.

▼M2

1a SKYRIUS

Jūros dumblių gamyba

6a straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomos išsamios jūros dumblių rinkimo ir auginimo taisyklės. Jos taikomos *mutatis mutandis* visų daugialąsčių jūrų dumblių arba fitoplanktono ir vienaląsčių dumblių, kurie vėliau bus naudojami kaip akvakultūros gyvūnų pašaras, produkcijai.

▼M2

6b straipsnis

Vandens terpės tinkamumas ir darnaus valdymo planas

1. Veikla vykdoma tokiose vietose, kurios nėra užterštos produktais arba medžiagomis, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje, arba teršalais, kurie pakenktų produktų ekologiškumui.

2. Ekologinės ir neekologinės gamybos vienetai tinkamai atskiriami. Tokios atskyrimo priemonės taikomos atsižvelgiant į natūralią aplinką, atskiras vandens tiekimo sistemas, atstumus, potvynių sroves ir į tai, ar ekologinės gamybos vienetas yra įrengtas prieš srovę ar pasroviui. Valstybių narių institucijos gali nustatyti vietoves arba teritorijas, kurios, jų nuomone, netinkamos ekologinei akvakultūrai arba jūros dumblių rinkimui, o taip pat jos gali nustatyti mažiausius atstumus tarp ekologinės gamybos vienetų ir neekologinės gamybos vienetų.

Nustačiusios mažiausius atstumus, valstybės narės pateikia šią informaciją ūkio subjektams, kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

3. Reikia atlikti gamybos vieneto apimtims proporcingą visų naujos ekologinės gamybos veiklos, kurią vykdant pagaminama daugiau kaip 20 tonų akvakultūros produktų per metus, poveikio aplinkai vertinimą, kad būtų galima išsiaiškinti, kokia gamybos vieneto būklė, kokia jo artimiausia aplinka bei tikėtinas jo veiklos poveikis aplinkai. Ūkio subjektas poveikio aplinkai vertinimą pateikia kontrolės įstaigai arba kontrolės institucijai. Poveikio aplinkai vertinimo turinys turi būti grindžiamas Tarybos direktyvos 85/337/EEB ([1]) IV priedu. Jeigu gamybos vienete jau atliktas lygiavertis vertinimas, jį leidžiama naudoti šiuo tikslu.

4. Ūkio subjektas turi pateikti gamybos vieneto apimtims proporcingą akvakultūros ir jūros dumblių rinkimo darnaus valdymo planą.

Planas atnaujinamas kasmet, jame išsamiai apibūdinamas veiklos poveikis aplinkai bei būtinas atlikti aplinkos monitoringas ir išvardijamos priemonės, kurių reikia imtis tam, kad būtų sumažintas neigiamas poveikis vandens ir sausumos aplinkai, įskaitant, kai taikoma, per vieną auginimo ciklą arba per metus į aplinką išmetamą maistingųjų medžiagų kiekį. Plane registruojami techninės įrangos priežiūros ir taisymo atvejai.

5. Akvakultūros ir jūros dumblių gamybos verslu užsiimantys ūkio subjektai pirmenybę teikia atsinaujinančių išteklių energijai ir perdirba medžiagas, o į darnaus valdymo planą įtraukia atliekų mažinimo grafiką, kuris pradedamas taikyti pradėjus vykdyti veiklą. Kai įmanoma, liekamoji šiluma pateisinama tik jei ji gauta iš atsinaujinančių išteklių energijos.

6. Prieš pradedant rinkti jūros dumblius, reikia atlikti vienkartinį jų biomasės apskaičiavimą.

([1]) OL L 175, 1985 7 5, p. 40.

▼M2

6c straipsnis

Tausus laukinių jūros dumblių rinkimas

1. Gamybos vienete arba patalpose laikomi apskaitos dokumentai, kurie leidžia ūkio subjektams nustatyti, o kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai patikrinti, ar asmenys, kurie surinko jūros dumblius, pristatė tik pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 išaugintus laukinius jūrų dumblius.

2. Jūros dumbliai renkami taip, kad dėl surinkto kiekio vandens aplinkai nebūtų padaryta didelė žala. Siekiant užtikrinti, kad jūros dumbliai galėtų regeneruoti, imamasi priemonių, kaip antai nustatyti jūros dumblių rinkimo metodą, mažiausią renkamų dumblių dydį, amžių, dauginimosi ciklus arba nerenkamų jūros dumblių dydį.

3. Jei jūros dumbliai surenkami bendro naudojimo arba bendrame plote, pateikiami patvirtinamieji dokumentai, kad visi surinkti jūros dumbliai atitinka šio reglamento reikalavimus.

4. Dėl 73b straipsnio 2 dalies b ir c punktų šiuose įrašuose turi būti pateikiami įrodymai apie darnų valdymą ir tai, kad plotams, kuriuose buvo renkami jūros dumbliai, nepadarytas ilgalaikis poveikis.

6d straipsnis

Jūros dumblių auginimas

1. Auginant jūros dumblius jūroje, naudojamos tik natūraliai aplinkoje esančios maistingosios medžiagos arba maistingosios medžiagos, gautos iš ekologinės akvakultūros gyvūnų gamybos, pageidautina esančios netoliese ir sudarančios mišriosios žuvivaisos sistemos dalį.

2. Sausumoje įrengtuose įrenginiuose, kuriuose naudojami išoriniai maitinimo šaltiniai, maistingųjų medžiagų kiekis nuotekose patikrinus yra toks pats arba mažesnis negu įtekančiame vandenyje. Galima naudoti tik I priede išvardytas augalinės arba mineralinės kilmės maistingąsias medžiagas.

3. Kultūrų tankumas arba veiklos intensyvumas yra registruojami; išlaikoma nepažeista vandens aplinka užtikrinant, kad neviršijamas didžiausias leistinas jūros dumblių kiekis, kurį auginant nedaromas neigiamas poveikis aplinkai.

4. Kai įmanoma, dumbliams auginti naudojamos virvės ir kita įranga naudojamos pakartotinai arba perdirbamos.

6e straipsnis

Apsaugos nuo užsiteršimo priemonės ir gamybos įrangos bei įrengimų valymas

1. Biologinės kilmės nešvarumai, kuriais gali apaugti konstrukcijos, šalinami tik fizinėmis priemonėmis arba rankomis ir, jei tinka, sugrąžinami į jūrą pakankamai toli nuo ūkio.

▼M2

2. Įranga bei įrengimai valomi naudojant fizines arba mechanines priemones. Jeigu to nepakanka, galima naudoti tik VII priedo 2 skirsnyje išvardytas medžiagas.

▼B

2 SKYRIUS

Gyvulininkystė

7 straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomos išsamios šių rūšių auginimo taisyklės: galvijų, įskaitant *bubalus* ir bizonų rūšis, arklinių, kiaulių, avių, ožkų, naminių paukščių (III priede nurodytos rūšys) ir bičių.

1 skirsnis

Gyvūnų kilmė

8 straipsnis

Ekologiškai auginamų gyvūnų kilmė

1. Pasirenkant veisles arba rūšis, atsižvelgiama į gyvūnų gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų, į jų gyvybingumą bei atsparumą ligoms. Be to, gyvūnų veislės arba rūšys atrenkamos ir dėl to, kad būtų išvengta su kai kuriomis intensyvaus ūkininkavimo būdu auginamomis veislėmis bei rūšimis susijusių specifinių susirgimų arba sveikatos sutrikimų, kaip antai kiaulių streso sindromas, PSE (blyškios, minkštos, vandeningos mėsos) sindromas, netikėta mirtis, savaiminis persileidimas ir sunkūs jauniklių atsivedimai, reikalaujantys Cezario pjūvio. Pirmenybė turi būti teikiama vietinėms veislėms ir rūšims.

2. Auginant bites pirmenybė suteikiama *Apis mellifera* ir jų vietiniams ekotipams.

9 straipsnis

Neekologiškai auginamų gyvūnų kilmė

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį neekologiškai auginti gyvūnai gali būti atvežti į ūkį veisimui, tik jei nepakanka ekologiškai augintų gyvūnų ir laikomasi šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytų sąlygų.

2. Neekologiškai auginti jauni žinduoliai, kai banda arba pulkas formuojamas pirmąkart, turi būti auginami pagal ekologinės gamybos taisykles iš karto po nujunkymo. Be to, gyvūnų įtraukimo į bandą dieną taikomi šie apribojimai:

a) buivolai, veršeliai ir kumeliukai turi būti ne vyresni kaip šešių mėnesių;

b) ėriukai ir ožiukai turi būti ne vyresni kaip 60 dienų;

c) paršeliai turi sverti ne daugiau kaip 35 kg.

▼B

3. Atnaujinant bandą ar pulką, neekologiškai auginti suaugę patinai ir niekada neturėjusios palikuonių, tačiau galinčios būti jau apvaisintos, patelės vėliau turi būti auginami pagal ekologinės gamybos taisykles. Be to, patelių skaičiui taikomi šie metiniai apribojimai:

a) ne daugiau kaip 10 % suaugusių arklių arba galvijų, įskaitant *bubalus* ir bizonų rūšių gyvūnus, patelių ir 20 % suaugusių kiaulių, avių ir ožkų patelių;

b) vienetams, kuriuose yra mažiau kaip 10 arklių ar galvijų arba mažiau kaip penkios kiaulės, avys ar ožkos, bet koks atnaujinimas, kaip paminėta pirmiau, apribojamas iki ne daugiau kaip vieno gyvūno per metus.

Ši šios dalies nuostata bus persvarstyta 2012 m., siekiant ją panaikinti.

4. Gavus išankstinį kompetentingos institucijos leidimą, 3 dalyje nurodytos procentinės dalys gali būti padidintos iki 40 % šiais ypatingais atvejais:

a) iš esmės plečiant gyvulininkystės ūkį;

b) keičiant veislę;

c) išvedant naujos paskirties galvijų rūšis;

d) kai veislėms gresia išnykimo pavojus ūkininkavimo metu, kaip nustatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1974/2006 ([1]) IV priede, ir tuo atveju tų veislių gyvūnai nebūtinai turi būti niekada neturėję palikuonių arba neapvaisinti.

5. Bitynams atnaujinti ekologinės gamybos vienetas gali per metus pakeisti 10 % motinėlių ir spiečių neekologiškai augintomis motinėlėmis ir spiečiais, su sąlyga, kad motinėlės ir spiečiai bus apgyvendinti aviliuose su koriais arba dirbtiniais koriais iš ekologinės gamybos vienetų.

2 skirsnis

Gyvūnų laikymas patalpose ir gyvulininkystės tvarka

10 straipsnis

Taisyklės dėl laikymo patalpose sąlygų

1. Pastato izoliacija, šildymo ir vėdinimo sistemos turi užtikrinti, kad būtų palaikoma gyvūnams nekenksminga oro cirkuliacija, dulkių lygis, temperatūra, santykinė oro drėgmė ir dujų koncentracija. Į pastatą turi patekti pakankamai oro ir šviesos iš lauko.

2. Teritorijose su atitinkamomis klimato sąlygomis, leidžiančiomis gyvūnus laikyti lauke, gyvūnų laikymas patalpose nėra privalomas.

([1]) OL L 368, 2006 12 23, p. 15.

▼B

3. Pastatuose turi būti toks gyvūnų skaičius, kuris užtikrintų gyvūnams patogumą, gerovę ir rūšims būdingų poreikių tenkinimą, kuris visų pirma priklauso nuo gyvūnų rūšies, veislės ir amžiaus. Taip pat atsižvelgiama į gyvūnų reikmes, susijusias su natūraliu elgesiu, kuris ypač priklauso nuo grupės dydžio ir gyvūno lyties. Gyvūnų tankumas turi būti toks, kad būtų užtikrinta jų gerovė, suteikiant jiems pakankamą plotą natūraliai stovėti, lengvai atsigulti, apsisukti, laižytis, būti natūralioje padėtyje ir daryti visus natūralius judesius, kaip antai rąžymasis ir mojavimas sparnais.

4. Mažiausias privalomas įvairioms gyvūnų rūšims ir kategorijoms skirtų uždarų patalpų ir lauko aikštelių paviršiaus plotas bei kitos gyvūnų laikymo ypatybės nustatytos III priede.

11 straipsnis

Specialiosios žinduolių laikymo pastatuose sąlygos ir gyvulininkystės tvarka

1. Gyvūnams skirtų patalpų grindys turi būti lygios, bet neslidžios. Mažiausiai pusę uždarų patalpų ploto, kaip nurodyta III priede, turi sudaryti tvirtos grindys, tai yra ne iš lentelių arba grotelių.

2. Patalpoje turi būti įrengta pakankamo dydžio, patogi, švari ir sausa gulėjimo (poilsio) vieta, kur grindys turi būti tvirtos, o ne iš lentelių. Poilsio vieta turi būti patogi gulėti – erdvi, sausa, pabarstyta pakratais. Pakratus turi sudaryti šiaudai arba kitos tinkamos natūralios medžiagos. Pakratai gali būti pagerinti arba papildyti bet kokiu I priede išvardytu mineraliniu produktu.

3. Neatsižvelgiant į Tarybos direktyvos 91/629/EEB ([1]) 3 straipsnio 3 dalį, vyresnius kaip vienos savaitės amžiaus veršelius draudžiama laikyti atskiruose garduose.

4. Neatsižvelgiant į Tarybos direktyvos 91/630/EEB ([2]) 3 straipsnio 8 dalį, paršavedės turi būti laikomos grupėmis, išskyrus paskutinį nėštumo etapą ir žindymo laikotarpį.

5. Paršeliai neturi būti laikomi be pakratų pakloto arba paršelių narvuose.

6. Lauko aikštelėse kiaulėms turi būti sudaryta galimybė tuštintis ir knisti. Knisti gali būti naudojamas įvairus substratas.

12 straipsnis

Specialiosios naminių paukščių laikymo pastatuose sąlygos ir paukštininkystės tvarka

1. Naminiai paukščiai neturi būti laikomi narvuose.

2. Atsižvelgiant į rūšims būdingas reikmes ir laikantis gyvūnų gerovės reikalavimų, palankiomis oro ir higienos sąlygomis vandens paukščiai turi turėti priėjimą prie upelio, tvenkinio, ežero arba vandens telkinio.

([1]) OL L 340, 1991 12 11, p. 28.
([2]) OL L 340, 1991 12 11, p. 33.

▼B

3. Pastatai, kuriuose laikomi visų rūšių naminiai paukščiai, turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) bent trečdalis grindų ploto turi būti tvirtos konstrukcijos, t. y. ne iš lentelių arba grotelių, ir padengti pakratais, kaip antai šiaudai, medžio drožlės, smėlis arba durpės;

b) dedeklėms vištoms skirtose paukštidėse turi būti vištoms prieinama pakankamai didelė grindų dalis, nuo kurios turi būti įmanoma surinkti paukščių mėšlą;

c) turi būti įrengtos laktos, kurių dydis ir skaičius atitiktų grupės ir paukščių dydį, kaip nurodyta III priede;

d) turi turėti paukščių dydį atitinkančias paukščiams prieinamas įėjimo (išėjimo) angas, kurių bendras ilgis turi būti ne mažesnis kaip 4 m 100 m^2 pastato ploto;

e) kiekvienoje paukštidėje neturi būti daugiau kaip:

i) 4 800 viščiukų;

ii) 3 000 dedeklių vištų;

iii) 5 200 perlinių vištų;

iv) 4 000 muskusinių ar Pekino ančių patelių arba 3 200 muskusinių ar Pekino antinų ar kitų ančių;

v) 2 500 kastruotų gaidžių, žąsų arba kalakutų;

f) bet kurio gamybos vieneto bendras naudingas mėsinių paukščių paukštidžių plotas neturi viršyti 1 600 m^2;

g) paukštidės turi būti įrengtos taip, kad visi paukščiai galėtų lengvai patekti į diendaržį.

4. Natūralus apšvietimas gali būti papildomas dirbtiniu ne daugiau kaip 16 valandų per dieną, numatant mažiausiai aštuonias valandas iš eilės be dirbtinio apšvietimo naktinio poilsio metu.

5. Siekiant užkirsti kelią intensyvaus auginimo būdų taikymui, naminiai paukščiai turi būti auginami, kol pasieks minimalų amžių arba turi būti auginamos lėto augimo naminių paukščių rūšys. Jei ūkio subjektas neaugina lėto augimo naminių paukščių rūšių, minimalus skerdžiamų naminių paukščių amžius turi būti toks:

a) viščiukai – 81 dieną;

b) kastruoti gaidžiai – 150 dienų;

c) Pekino antys – 49 dienas;

d) moteriškosios giminės muskusinės antys – 70 dienų;

e) muskusiniai antinai – 84 dienas;

f) didžiosios antys – 92 dienas;

g) perlinės vištos – 94 dienas;

h) vyriškosios giminės kalakutai ir žąsys, skirtos kepti – 140 dienų; ir

i) moteriškosios giminės kalakutai – 100 dienų.

Kompetentinga institucija apibrėžia lėto augimo rūšių kriterijus arba parengia jų sąrašą ir pateikia šią informaciją ūkio subjektams, kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

▼B

13 straipsnis

Specialieji reikalavimai ir bičių laikymo aviliuose sąlygos bitininkystėje

1. Bitynų vieta turi būti parenkama taip, kad nektaras ir žiedadulkės būtų renkamos iš ekologiškai auginamų pasėlių ir (arba) natūralios augmenijos 3 kilometrų spinduliu nuo bityno vietos ir (arba) kultūrų, kurioms taikomos mažą poveikį aplinkai turinčios auginimo technologijos, prilygstančios apibūdintosioms Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 ([1]) 36 straipsnyje arba Tarybos reglamento Nr. 1257/1999 ([2]) 22 straipsnyje, kurias taikant nesudaroma kliūčių laikyti bitininkystės produkciją ekologiška. Pirmiau nurodyti reikalavimai netaikomi tiems plotams, kuriuose nėra žiedų arba kai bitės miega žiemos miegu.

2. Valstybės narės gali nustatyti regionus arba plotus, kuriuose nepraktikuojama ekologinės gamybos taisykles atitinkanti bitininkystė.

3. Iš esmės aviliai turi būti padaryti iš natūralių medžiagų, nekeliančių aplinkai arba bičių produktams užteršimo pavojaus.

4. Vaškas naujiems koriams turi būti iš ekologinės gamybos vienetų.

5. Nepažeidžiant 25 straipsnio nuostatų, aviliuose gali būti naudojami tik tokie natūralūs produktai kaip pikis, vaškas ir augalinės kilmės aliejai.

6. Cheminių sintetinių repelentų naudojimas imant medų yra draudžiamas.

7. Draudžiama imti medų iš korių su perais.

14 straipsnis

Prieiga prie diendaržių

1. Diendaržiai gali būti iš dalies dengti.

2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktį žolėdžiai turi turėti galimybę ganytis lauke, kai tai leidžia oro sąlygos.

3. Kai ganymo laikotarpiu žolėdžiams yra prieinamos ganyklos ir kai žiemos metu gyvūnai turi sąlygas laisvai judėti, galima nevykdyti reikalavimo išvesti į diendaržius žiemą.

4. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, vyresniems kaip vienerių metų buliukams turi būti suteikta galimybė ganytis ganykloje arba diendaržyje.

5. Naminiams paukščiams diendaržiai turi būti prieinami mažiausiai trečdalį jų gyvenimo.

6. Didžioji naminiams paukščiams skirtų diendaržių ploto dalis turi būti padengta augalija bei aprūpinta apsaugos įranga ir leisti naminiams paukščiams laisvai prieiti prie pakankamo skaičiaus vandens ir lesalo lovių.

([1]) OL L 277, 2005 10 21, p. 1.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

▼B

7. Jei dėl remiantis Bendrijos teisės aktais nustatytų apribojimų ar įsipareigojimų naminiai paukščiai laikomi uždarose patalpose, jiems turi būti nuolat duodama pakankamai stambiųjų pašarų ir tinkamų medžiagų, kurie patenkintų jų fiziologinius poreikius.

15 straipsnis

Gyvūnų tankumas

1. Bendras gyvūnų tankumas turi būti toks, kad nebūtų viršijamas 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas 170 kg azoto kiekis per metus vienam hektarui žemės ūkio naudmenų ploto.

2. Kad būtų galima nustatyti tinkamą pirmiau minėtą gyvūnų tankį, kompetentinga institucija, remdamasi IV priede nustatytais skaičiais arba atitinkamomis nacionalinėmis nuostatomis, priimtomis pagal Direktyvą 91/676/EEB, nustato gyvūnų vieneto ekvivalentą pirmiau minėtam kiekiui.

16 straipsnis

Gyvūnų auginimo neturint žemės draudimas

Draudžiama gyvūnus auginti ūkio subjekto, kuris nevaldo žemės ūkio naudmenų ir (arba) nėra sudaręs rašytinio bendradarbiavimo susitarimo su kitu ūkio subjektu pagal 3 straipsnio 3 dalį, ūkyje.

17 straipsnis

Ekologiškas ir neekologiškas gyvūnų auginimas vienu metu

1. Valdoje gali būti neekologiškai auginamų gyvūnų, jei tuose vienetuose pastatai ir sklypai yra griežtai atskirti nuo vienetų, kuriuose auginama laikantis ekologinės gamybos taisyklių, ir auginami gyvūnai yra kitokių rūšių.

2. Neekologiškai auginami gyvūnai gali kasmet ribotą laikotarpį ganytis ekologinėse ganyklose, jei tokie gyvūnai yra iš 3 dalies b punkte apibrėžtos ūkininkavimo sistemos ir tuo pat metu toje ganykloje nebus ekologiškai auginamų gyvūnų.

3. Ekologiškai auginami gyvūnai gali ganytis bendroje žemėje, jei:

a) ta žemė nebuvo apdorota ekologinei gamybai neleistinais produktais mažiausiai trejus metus;

b) visi ta žeme besinaudojantys neekologiškai auginami gyvūnai yra išauginti ūkininkavimo sistemoje, prilygstančioje apibūdintosioms Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnyje ar Reglamento Nr. 1257/1999 22 straipsnyje;

c) bet kokie gyvulininkystės produktai, gauti iš ekologiškai augintų gyvūnų naudojantis ta žeme, nelaikomi ekologiška produkcija, nebent galima įrodyti, kad jie buvo tinkamu būdu atskirti nuo neekologiškai augintų gyvūnų.

▼B

4. Sezoninio gyvūnų pervarymo į naujas ganyklas laikotarpiu gyvūnai, pervaromi iš vienos ganyklos į kitą, gali ganytis neekologiškuose žemės plotuose. Neekologiški pašarai – žolė ir kita augmenija, kurią ėda gyvūnai – šiuo laikotarpiu neturi viršyti 10 % viso pašarų raciono per metus. Šie skaičiai apskaičiuojami kasmet ir išreiškiami žemės ūkio kilmės pašarų sausosios medžiagos procentais.

5. Ūkio subjektai laiko šiame straipsnyje minimų nuostatų naudojimą patvirtinančius dokumentus.

18 straipsnis

Gyvūnų valdymas

1. Užsiimant ekologine žemdirbyste, tokie veiksmai kaip elastinių raiščių tvirtinimas prie avių uodegų, uodegų nupjovimas iki stimburio, dantų pjovimas, snapų apipjaustymas ir ragų trumpinimas arba šalinimas neturi būti atliekami reguliariai. Tačiau kompetentinga institucija tam tikrais atvejais gali leisti atlikti kai kuriuos iš šių veiksmų dėl saugumo arba siekiant pagerinti gyvūnų sveikatą, gerovę arba higieną.

Gyvūnų kančios turi būti kuo labiau mažinamos taikant tinkamą nejautrą ir (arba) nuskausminimą ir pasirenkant tinkamiausią amžių, o veiksmus turi atlikti kvalifikuoti darbuotojai.

2. Tam, kad būtų išsaugota produktų kokybė bei tradicinė gamybos tvarka, leidžiama fizinė kastracija, bet tik tuo atveju, jei laikomasi 1 dalies antrojoje pastraipoje nurodytų sąlygų.

3. Bičių motinėlių sužalojimas, pavyzdžiui, joms nukerpant sparnus, yra draudžiamas.

4. Gyvūnai turi būti pakraunami ir iškraunami nenaudojant jokių elektrinių stimuliatorių kaip prievartos prieš gyvūnus priemonės. Tiek prieš vežimą, tiek jo metu draudžiama naudoti alopatinius trankvilizatorius.

3 skirsnis

Pašarai

19 straipsnis

Pašarai iš nuosavos valdos ar kitų ekologiškų valdų

1. Žolėdžių atveju, išskyrus gyvūnų pervarymo į ganyklas laikotarpį kiekvienais metais pagal 17 straipsnio 4 dalį, mažiausiai 50 % viso pašaro turi būti teikiama iš ūkio vieneto arba tuo atveju, kai šitai neįmanoma, jį reikėtų pagaminti bendradarbiaujant visų pirma su kitais to paties regiono ekologiniais ūkiais.

2. Bičių atveju pasibaigus sezonui, aviliuose turi būti paliekama pakankamai medaus ir bičių duonelės atsargų, kad bitės išgyventų per žiemą.

▼B

3. Bičių šeimas leidžiama maitinti dirbtiniu būdu, tik kai dėl ekstremalių klimato sąlygų kyla pavojus jų gyvybei ir tik laikotarpiu tarp paskutinio medaus išėmimo ir likus ne mažiau kaip 15 dienų iki kito medunešio arba lipčiaus rinkimo pradžios. Maitinama ekologiškai pagamintu medumi, ekologiškai pagamintu cukraus sirupu arba ekologiškai pagamintu cukrumi.

20 straipsnis

Pašarai, tenkinantys gyvūnų mitybos reikalavimus

1. Visi jauni žinduoliai turi būti maitinami pageidautina motinos pienu, o ne natūraliu pienu; galvijai, įskaitant *bubalus* ir bizonus, ir kumeliukai – ne mažiau kaip tris mėnesius, avys ir ožkos – 45 dienas, o paršeliai – 40 dienų.

2. Žolėdžių auginimo sistemos turi būti pagrįstos maksimaliu ganyklų panaudojimu, atsižvelgiant į galimybes įvairiais metų laikotarpiais. Bent 60 % sausosios medžiagos, įeinančios į žolėdžių dienos racioną, turi sudaryti stambusis pašaras, žali arba džiovinti pašariniai augalai arba silosas. Pieniniams gyvūnams šią dalį leidžiama sumažinti iki 50 % ankstyvosios laktacijos metu ne daugiau kaip trims mėnesiams.

3. Kiaulių ir naminių paukščių dienos racionas turi būti papildytas stambiaisiais pašarais, žaliais arba džiovintais pašarais ar silosu.

4. Draudžiama laikyti gyvūnus tokiose sąlygose arba skirti tokią dietą, kurios gali sukelti anemiją.

5. Penėjimas leidžiamas tuo atveju, jei jį galima atšaukti bet kurioje auginimo stadijoje. Prievartinis šėrimas draudžiamas.

21 straipsnis

Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarai

▼M1

1. Pereinamojo laikotarpio pašarai gali sudaryti vidutiniškai iki 30 % pašarų raciono. Jei pereinamojo laikotarpio pašarai yra iš to paties ūkio, kuriame jie naudojami, vieneto, ši procentinė dalis gali būti padidinta iki 100 %.

▼M2

2. Iki 20 % viso vidutinio pašarų, kuriais šeriami gyvūnai, kiekio gali sudaryti pašarai, gaunami gyvūnus ganant daugiametėse ganyklose arba šienaujant daugiamečių pašarų arba baltymingų augalų sklypuose, kurie užsėti ekologinės gamybos sąlygomis pirmaisiais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio metais, jeigu tie sklypai yra tos pačios valdos dalis ir per pastaruosius penkerius metus nebuvo tos valdos ekologinės gamybos vieneto dalis. Naudojant perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarus ir pirmaisiais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio metais užaugintus pašarus, visa abiejų pašarų procentinė dalis juos sudėjus neviršija 1 dalyje nustatytų didžiausių procentinių dalių.

▼B

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti kiekiai apskaičiuojami kasmet kaip augalinės kilmės pašarų sausosios medžiagos procentas.

▼B

22 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies d punkto iv papunktyje minimi produktai ir medžiagos

1. Neekologiškos augalinės ir gyvūninės kilmės pašarinės medžiagos gali būti naudojamos ekologinėje gamyboje taikant 43 straipsnyje nustatytus apribojimus ir tik tada, jei jos išvardytos V priede ir jei laikomasi jame nustatytų apribojimų.

2. Ekologiškos gyvūninės ir mineralinės kilmės pašarinės žaliavos gali būti naudojamos ekologinėje gamyboje, tik jei jie išvardyti V priede ir laikomasi jame nustatytų apribojimų.

3. Žuvininkystės produktai ir šalutiniai žuvininkystės produktai gali būti naudojami ekologinėje gamyboje, tik jei jie išvardyti V priede ir laikomasi jame nustatytų apribojimų.

4. Pašarų priedai, tam tikri gyvūnų maitinimui naudojami produktai ir perdirbimo pagalbinės priemonės gali būti naudojami ekologinėje gamyboje, tik jei jie išvardyti VI priede ir laikomasi jame nustatytų apribojimų.

4 skirsnis

Ligų profilaktika ir veterinarinis gydymas

23 straipsnis

Ligų profilaktika

1. Chemiškai susintetintų alopatinių veterinarinių vaistų arba antibiotikų skyrimas profilaktiniam gydymui yra draudžiamas, nepažeidžiant 24 straipsnio 3 dalies.

2. Draudžiama naudoti augimą arba gamybą skatinančias medžiagas (įskaitant antibiotikus, kokcidiostatikus ir kitas dirbtines augimą skatinančias priemones) bei naudoti hormonus arba panašias medžiagas reprodukcijai kontroliuoti (pvz., rujos skatinimas arba sinchronizavimas) ar kitiems tikslams.

3. Jei gyvūnai įsigyti neekologiškuose vienetuose, atsižvelgiant į vietos sąlygas gali būti taikomos specialiosios priemonės, kaip antai kontroliniai patikrinimai ar karantino laikotarpiai.

4. Patalpos, aptvarai, įrenginiai ir indai turi būti tinkamai valomi ir dezinfekuojami, kad būtų išvengta kryžminės infekcijos ir kad nesusikauptų ligas nešiojančių organizmų. Išmatos, šlapimas ir nesuėstas arba išpiltas maistas turi būti kuo dažniau šalinamas, siekiant sumažinti kvapą ir nepritraukti vabzdžių ar graužikų.

Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies f punktą tik VII priede išvardyti produktai gali būti naudojami patalpoms ir įrenginiams, kuriuose laikomi gyvūnai, bei gyvūnams šerti naudojamiems indams valyti ir dezinfekuoti. Vabzdžiams bei kitiems kenkėjams, esantiems pastatuose ir kituose įrenginiuose, kur laikomi gyvūnai, išnaikinti gali būti naudojami rodenticidai (naudotini tik spąstuose) ir II priede išvardyti produktai.

▼B

5. Pastatai turi būti ištuštinti nuo gyvūnų tarp visų auginamų naminių paukščių partijų. Pastatai ir įranga per tą laiką turi būti išvalyta ir išdezinfekuota. Be to, kiekvienąsyk, pabaigus auginti naminių paukščių partiją, lauke esantys aptvarai paliekami tušti tam, kad ataugtų augalija. Valstybės narės nustato laiką, kurį aptvarai turi būti laikomi tušti. Ūkio subjektas laiko šio laikotarpio taikymą patvirtinančius dokumentus. Šie reikalavimai netaikomi, kai naminiai paukščiai neauginami partijomis, nelaikomi lauko aptvaruose, o laisvai vaikštinėja visą dieną.

24 straipsnis

Veterinarinis gydymas

1. Jei, nepaisant profilaktikos priemonių gyvūnų sveikatai apsaugoti, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies e punkto i papunktyje, gyvūnai suserga arba susižeidžia, juos tuoj pat būtina gydyti, jei reikia, izoliavus ir patalpinus į tinkamą patalpą.

2. Fitoterapiniams, homeopatiniams produktams, mikroelementams bei produktams, išvardytiems V priedo 3 dalyje ir VI priedo 1.1 dalyje, teikiama pirmenybė prieš chemiškai susintetintus alopatinius veterinarinius vaistus arba antibiotikus, jei jų terapinis poveikis yra veiksmingas konkrečioms gyvūnų rūšims ir jie tinka vartoti esant tai būklei, dėl kurios skiriamas gydymas.

3. Jei 1 ir 2 dalyse minėtos priemonės neveiksmingos gydant konkrečią ligą ar sužeidimą, o gydymas iš esmės reikalingas tam, kad gyvūnas išvengtų kančių arba skausmo, veterinarijos gydytojo atsakomybe gali būti skiriami chemiškai susintetinti alopatiniai veterinariniai vaistai arba antibiotikai.

4. Išskyrus skiepijimą, parazitų naikinimą ir visus kitus privalomus likvidavimo planus, pagal kuriuos gyvūnui arba gyvūnų grupei per 12 mėnesių taikomi daugiau kaip trys gydymo chemiškai susintetintais alopatiniais veterinariniais vaistais arba antibiotikais kursai arba daugiau kaip vienas gydymo kursas, jei jų reprodukcijos ciklas yra trumpesnis kaip vieneri metai, tie gyvūnai arba iš jų gauti produktai negali būti parduodami kaip ekologiški produktai ir gyvūnams turi būti taikomi 38 straipsnio 1 dalyje nustatyti pereinamieji laikotarpiai.

Turi būti laikomi tokių aplinkybių patvirtinamųjų dokumentų įrašai, kad kontrolės įstaiga ar institucija galėtų juos patikrinti.

5. Išlauka, kuri prasideda paskutinį kartą paskyrus gyvūnui įprastu būdu vartojamą alopatinį veterinarinį vaistą ir baigiasi ekologiškų maisto produktų gaminimu iš tokių gyvūnų, turi būti dukart ilgesnė už teisėtą išlauką, kaip minėta Direktyvos 2001/82/EB 11 straipsnyje, arba, kai išlaukos trukmė nenurodyta – 48 valandos.

▼B

25 straipsnis

Konkrečios ligų profilaktikos ir veterinarinio gydymo taisyklės bitininkystėje

1. Rėmams, aviliams ir koriams apsaugoti, ypač nuo kenkėjų, leidžiama naudoti tik rodenticidus (naudojamus tik spąstuose) ir II priede išvardytus tinkamus produktus.

2. Bitynams dezinfekuoti galima naudoti garus ir tiesioginę liepsną.

3. Tranų perų naikinimas leidžiamas tik tuo atveju, jei tai yra būdas užkirsti kelią *Varroa destructor* plitimui.

4. Jei, nepaisant visų profilaktinių priemonių, bičių šeimos suserga arba apsikrečia, jos turi būti tuoj pat gydomos ir, jei reikia, perkeliamos į izoliuotus bitynus.

5. Veterinariniai vaistai gali būti naudojami ekologiškoje bitininkystėje, jei valstybė narė leidžia atitinkamai juos naudoti, vadovaudamasi atitinkamomis Bendrijos nuostatomis arba Bendrijos teisės aktams neprieštaraujančiomis nacionalinėmis nuostatomis.

6. Užsikrėtus *Varroa destructor* gali būti naudojama skruzdžių rūgštis, pieno rūgštis, acto rūgštis ir oksalo rūgštis, taip pat mentolas, timolas, eukaliptolas arba kamparas.

7. Jei gydoma cheminiu būdu susintetintais alopatiniais vaistais, tą laikotarpį gydomos bičių šeimos turi būti perkeltos į izoliuotus bitynus, o visas vaškas po gydymo pakeistas ekologiškai bitininkaujant gautu vašku. Paskui toms bičių šeimoms taikomas 38 straipsnio 3 dalyje nustatytas vienerių metų pereinamasis laikotarpis.

8. 7 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi 6 dalyje išvardytiems produktams.

▼M2

2a SKYRIUS

Akvakultūros gyvūnų gamyba

1 skirsnis

Bendrosios taisyklės

25a straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomos išsamios XIIIa priede išvardytų žuvų, vėžiagyvių, dygiaodžių ir moliuskų rūšių auginimo taisyklės.

Jos taikomos *mutatis mutandis* zooplanktonui, mikroskopiniams vėžiagyviams, žiuželiniams, kirmėlėms ir kitiems gyvūnams, kurie naudojami kaip pašaras vandenyje auginamiems gyvūnams.

▼M2

25b straipsnis

Vandens terpės tinkamumas ir darnaus valdymo planas

1. Šiam skyriui taikomos 6b straipsnio 1–5 dalių nuostatos.

2. Apsaugos ir prevencinės priemonės, kurių imamasi kovojant su plėšriosiomis rūšimis pagal Tarybos direktyvą 92/43/EEB ([1]) ir nacionalines taisykles, įtraukiamos į darnaus valdymo planą.

3. Kaimynystėje įsikūrę ūkio subjektai, kai taikoma, tarpusavyje derina rengiamus valdymo planus ir turi būti galima patikrinti, ar jie juos derino.

4. Kai akvakultūros gyvūnai auginami žuvininkystės tvenkiniuose, vandens talpyklose arba kanaluose, ūkiuose įrengiamos natūralios filtruojamosios lysvės, nusodinimo tvenkiniai, biologiniai arba mechaniniai filtrai, kad būtų galima surinkti maistingųjų medžiagų atliekas, arba ūkiuose naudojami jūros dumbliai ir (arba) gyvūnai (dvigeldžiai moliuskai ir dumbliai), kurie padeda gerinti nuotekų kokybę. Kai taikoma, reguliariai atliekamas nuotekų monitoringas.

25c straipsnis

Paralelinė ekologiškų ir neekologiškų akvakultūros gyvūnų gamyba

1. Kompetentinga institucija gali leisti tos pačios valdos inkubatoriuose ir augyklose auginti ekologiškus ir neekologiškus jauniklius, jei šie vienetai yra aiškiai fiziškai atskirti ir yra įrengta atskira vandens tiekimo sistema.

2. Suaugusių gyvūnų gamybos atveju kompetentinga institucija gali leisti toje pačioje valdoje įrengti akvakultūros gyvūnų ekologinės ir neekologinės gamybos vienetus, jei laikomasi šio reglamento 6b straipsnio 2 dalies ir jei juose vykdomi skirtingi gamybos etapai ir skirtingi akvakultūros gyvūnų priežiūros etapai.

3. Ūkio subjektai laiko šiame straipsnyje minimų nuostatų naudojimą patvirtinančius dokumentus.

2 skirsnis

Akvakultūros gyvūnų kilmė

25d straipsnis

Ekologiškai auginamų akvakultūros gyvūnų kilmė

1. Naudojamos vietoje auginamos rūšys, o jų veisimo tikslas – geriau prie auginimo sąlygų prisitaikiusios veislės, kurios yra sveikos ir sudaro sąlygas gerai panaudoti pašarų išteklius. Patvirtinamieji dokumentai apie jų kilmę ir apdorojimą pateikiami kontrolės įstaigai arba kontrolės institucijai.

2. Pasirenkamos tos rūšys, kurios gali būti auginamos nedarant didelės žalos laukinių gyvūnų ištekliams.

([1]) OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

▼M2

25e straipsnis

Neekologiškai auginamų akvakultūros gyvūnų kilmė ir laikymas

1. Jei nepakanka ekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų, veisimo tikslais arba siekiant pagerinti išteklių genetines savybes į valdą galima atgabenti sugautus laukinius arba neekologiškai augintus akvakultūros gyvūnus. Prieš panaudojant juos veisimui, šie gyvūnai laikomi ekologinės gamybos sąlygomis bent tris mėnesius.

2. Jei nepakanka ekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų jauniklių, auginimo tikslais į valdą galima atgabenti neekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų jauniklių. Bent paskutiniuosius du auginimo ciklo trečdalius gyvūnai laikomi ekologinės gamybos sąlygomis.

3. Į ūkį pristatomų neekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų jauniklių didžiausia procentinė dalis yra: 80 % iki 2011 m. gruodžio 31 d., 50 % iki 2013 m. gruodžio 31 d., ir 0 % iki 2015 m. gruodžio 31 d.

4. Laukinių akvakultūros gyvūnų jauniklius rinkti auginimo tikslais galima tik šiais atvejais:

a) kai pildant tvenkinius į atskyrimo sistemas ir aptvarus natūraliai įplaukia žuvų ar vėžiagyvių lervų ir jauniklių;

b) galima rinkti europinius stiklinius unguriukus, jei toje vietovėje yra patvirtintas ungurių valdymo planas, o dirbtinė ungurių reprodukcija vis dar nevykdoma.

3 skirsnis

Akvakultūros gyvūnų auginimo praktika

25f straipsnis

Bendrosios akvakultūros gyvūnų auginimo taisyklės

1. Aplinka auginamiems akvakultūros gyvūnams sudaroma tokia, kad, atsižvelgiant į jų rūšiai būdingus poreikius, akvakultūros gyvūnai:

a) turi pakankamai gerai savijautai būtinos vietos;

b) yra laikomi geros kokybės vandenyje, kuriame pakanka deguonies; ir

c) yra laikomi tokioje temperatūroje ir tokioje šviesoje, kurios reikalingos atsižvelgiant į tos rūšies poreikius ir į geografinę padėtį;

d) gėlavandenių žuvų auginimo aplinkos dugnas yra kuo panašesnis į dugną natūraliomis sąlygomis;

e) auginant karpius, dugnas yra natūralus gruntas.

2. Atskirų rūšių arba rūšių grupių suleidimo tankumas nustatytas XIIIa priede. Tam, kad būtų stebimas suleidimo tankumo poveikis auginamų žuvų gerovei, stebima žuvų būklė (pvz., pelekų sužalojimai ir kiti sužeidimai, augimo tempas, elgsena ir bendra sveikatos būklė) ir vandens kokybė.

▼M2

3. Vandenyje esančios atskyrimo sistemos projektuojamos ir konstruojamos taip, kad vandens srauto greitis ir fiziniai bei cheminiai parametrai užtikrintų gyvūnų sveikatą bei gerovę ir tenkintų jų elgsenos poreikius.

4. Atskyrimo sistemos projektuojamos, įrengiamos ir veikia taip, kad būtų sumažinta gyvūnų ištrūkimo rizika.

5. Ištrūkus žuviai arba vėžiagyviui reikia imtis atitinkamų veiksmų, kad būtų sumažintas poveikis vietos ekosistemai, jei tinka, juos vėl reikia sugauti. Išlaikomi patvirtinamieji dokumentai.

25g straipsnis

Vandens atskyrimo sistemoms taikomos specialiosios taisyklės

1. Akvakultūros gyvūnams auginti draudžiama naudoti uždarus recirkuliacinius akvakultūros įrenginius, išskyrus inkubatorius ir augyklas arba, jei auginamos ekologiškam pašarui skirtos rūšys.

2. Sausumoje įrengti auginimo vienetai atitinka šiuos reikalavimus:

a) įmanoma stebėti ir kontroliuoti tekančio vandens sistemomis tekančio vandens srautą ir įtekančio bei ištekančio vandens kokybę;

b) natūrali augmenija sudaro bent penkis procentus perimetro (sausumos ir vandens lietimosi linijos ilgio).

3. Jūroje įrengtos atskyrimo sistemos:

a) įrengiamos ten, kur vandens srovė, gylis ir vandens masės pasikeitimo greitis yra pakankami, kad kuo labiau sumažintų poveikį jūros dugnui ir jas supančiam vandens telkiniui;

b) turi turėti įrengtas varžas, kurios turi būti tinkamo dizaino ir konstrukcijos, be to, jos turi būti eksploatuojamos toje aplinkoje, kur vykdoma veikla.

4. Tik inkubatoriuose ir augyklose leidžiama vandenį šildyti arba aušinti dirbtiniu būdu. Vandeniui šildyti arba aušinti visuose auginimo etapuose galima naudoti vandenį iš natūralių gręžinių.

25h straipsnis

Akvakultūros gyvūnų laikymo ir priežiūros sąlygos

1. Kad būtų išvengta su priežiūra susijusių akvakultūros gyvūnų streso ir fizinių sužalojimų, jie liečiami kuo mažiau, labai atsargiai, naudojant tinkamą įrangą ir tvarką. Veisliniai vandens gyvūnai liečiami taip, kad patirtų kuo mažiau fizinių sužalojimų ir streso, tam tikrais atvejais taikant anesteziją. Jų rūšiavimas atliekamas kuo rečiau ir laikantis žuvų gerovės reikalavimų.

▼M2

2. Dirbtiniam apšvietimui taikomi šie apribojimai:

a) siekiant pailginti natūralią dienos trukmę, dirbtinis apšvietimas naudojamas ne ilgiau kaip ilgiausia leistina trukmė, kuri nustatoma atsižvelgiant į etologinius poreikius, geografines sąlygas ir bendrą auginamų gyvūnų sveikatos būklę; ši ilgiausia leistina trukmė neviršija 16 valandų per parą, išskyrus tuos atvejus, kai toks apšvietimas naudojamas reprodukcijos tikslais;

b) įjungiant ar išjungiant šviesą vengiama staigių šviesos intensyvumo pokyčių; tam naudojamos lempos, kurių ryškumą galima reguliuoti, arba foninis apšvietimas.

3. Aeracija, siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę ir sveikatą, leidžiama su sąlyga, kad mechaniniams aeratoriams energija būtų tiekiama iš, pageidautina, atsinaujinančių šaltinių.

Visi šie atvejai turi būti registruojami akvakultūros gamybos įrašuose.

4. Deguonį leidžiama naudoti tik jei tai susiję su gyvūnų sveikatos reikalavimų užtikrinimu ir svarbiais auginimo ar gabenimo etapais šiais atvejais:

a) išskirtiniais atvejais pakilus temperatūrai, nukritus atmosferos slėgiui arba atsitiktinės taršos atveju;

b) retkarčiais vykdant išteklių laikymo ir priežiūros procedūras, pavyzdžiui, imant mėginius ir rūšiuojant;

c) tam, kad būtų užtikrinta, jog ūkyje auginami gyvūnai išgyvens.

Išlaikomi patvirtinamieji dokumentai.

5. Taikomas toks skerdimo būdas, kad žuvis iškart prarastų sąmonę ir nejaustų skausmo. Pasirenkant tinkamiausią skerdimo būdą reikia atsižvelgti į žuvų dydį, rūšis ir gamybos vietas.

4 skirsnis

Veisimas

25i straipsnis

Draudimas naudoti hormonus

Hormonus ir jų darinius naudoti draudžiama.

5 skirsnis

Žuvų, vėžiagyvių ir dygiaodžių pašarai

25j straipsnis

Pašarams taikomos bendrosios taisyklės

Šėrimo tvarka nustatoma atsižvelgiant į šiuos prioritetus:

a) gyvūnų sveikatą;

▼M2

b) aukštą produkto kokybę, įskaitant jo maistinę sudėtį, taip užtikrinant aukštą galutinio valgomojo produkto kokybę;

c) nedidelį poveikį aplinkai.

25k straipsnis

Plėšriųjų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomos specialiosios taisyklės

1. Plėšrieji akvakultūros gyvūnai šeriami pirmenybę teikiant:

a) iš akvakultūros gautiems ekologiškų pašarų produktams;

b) žuvų miltams ir žuvų taukams iš ekologinės akvakultūros likučių;

c) žuvų miltams ir žuvų taukams bei žuvų kilmės sudedamosioms dalims iš tausiai žvejojant sugautos žmonėms vartoti skirtos žuvies likučių;

d) V priede išvardytoms augalinės ir gyvulinės kilmės ekologiškoms pašarų žaliavoms, jei laikomasi tame priede nustatytų apribojimų.

2. Jei 1 dalyje minėtų pašarų nėra, pereinamuoju laikotarpiu, iki 2014 m. gruodžio 31 d., galima naudoti žuvų miltus ir žuvų taukus iš neekologinės akvakultūros likučių arba žmonėms vartoti skirtos žuvies likučių. Tokios pašarinės žaliavos sudaro ne daugiau kaip 30 % dienos raciono.

3. Ekologiški augaliniai produktai gali sudaryti ne daugiau kaip 60 % pašarų raciono.

4. Lašišų ir upėtakių racione, neviršijant kiekio, reikalingo jų fiziologiniams poreikiams tenkinti, gali būti astaksantino, gauto visų pirma iš ekologiškų šaltinių, tokių kaip ekologiškų vėžiagyvių kiautai. Jei ekologiškų šaltinių nėra, galima naudoti astaksantiną iš natūralių šaltinių, tokių kaip Phaffia mielių preparatas.

25l straipsnis

Tam tikrų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomos specialiosios taisyklės

1. XIIIa priedo 6, 7 ir 9 skirsniuose nurodytos akvakultūros gyvūnų rūšys šeriamos natūraliai tvenkiniuose ir ežeruose esančiais pašarais.

2. Jei 1 dalyje nurodytų natūralių pašarų išteklių nepakanka, galima naudoti ekologišką augalinės kilmės pašarą, pageidautina, išaugintą tame pačiame ūkyje. Ūkio subjektai laiko papildomų pašarų naudojimo poreikį patvirtinančius dokumentus.

▼M2

3. Jei natūralūs pašarai papildomi pagal 2 dalį, 7 skirsnyje minimų rūšių žuvų ir 9 skirsnyje minimų siamo šamų (*Pangasius* spp.) pašarų raciono dalį gali sudaryti ne daugiau kaip 10 % žuvų miltų arba žuvų taukų, gautų tausojančios žuvininkystės būdu.

25m straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 834/2007 15 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktyje nurodyti produktai ir medžiagos

1. Ekologinėje akvakultūroje galima naudoti tik V priede išvardytas gyvūninės ir mineralinės kilmės pašarines medžiagas.

2. Pašarų priedai, tam tikri gyvūnams šerti naudojami produktai ir perdirbimo pagalbinės priemonės gali būti naudojami tik jei jie išvardyti VI priede ir laikomasi tame priede nustatytų apribojimų.

6 skirsnis

Moliuskams taikomos specialiosios taisyklės

25n straipsnis

Auginimo plotas

1. Dvigeldžius moliuskus galima auginti tame pačiame vandens plote kaip ir ekologiškas žuvis ir jūros dumblius mišriosios žuvivaisos sistemoje ir apie tai reikia įrašyti darnaus valdymo plane. Užsiimant mišriąja žuvivaisa dvigeldžius moliuskus taip pat galima auginti kartu su pilvakojais moliuskais, pavyzdžiui, krantinėmis sraigėmis.

2. Dvigeldžiai moliuskai ekologiškai auginami plotuose, kurių ribos pažymėtos poliais, plūdurais ar kitais aiškiais ženklais ir, atitinkamai, izoliuojami tinkliniais maišais, varžomis ar kitokiomis žmogaus pagamintomis priemonėmis.

3. Ekologiniai moliuskų ūkiai kuo labiau mažina saugotinoms rūšims kylantį pavojų. Jeigu apsisaugoti nuo plėšrių rūšių naudojami tinklai, jie turi būti tokie, kad nesužalotų nardančių paukščių.

25o straipsnis

Kiaušinių kilmė

1. Jeigu nedaroma didelė žala aplinkai ir jei leidžiama pagal vietos teisės aktus, galima naudoti dvigeldžių moliuskų kiaušinius ne iš gamybos vieneto, jei jie surinkti iš:

a) moliuskų kolonijų lysvių, kur jie veikiausiai neišgyventų per žiemą, arba kurių yra daugiau negu reikalaujama, arba

▼M2

b) natūralių moliuskų kiaušinių kolonijų ant rinktuvų.

Laikomi įrašai apie tai, kaip, kur ir kada surinkti laukinių dvigeldžių moliuskų kiaušiniai, kad būtų galima atsekti plotą, kur jie buvo surinkti.

Tačiau neekologiškų dvigeldžių moliuskų kiaušinius iš inkubatorių galima pristatyti į ekologinės gamybos vienetus neviršijant šių didžiausių procentinių dalių: 80 % iki 2011 m. gruodžio 31 d., 50 % iki 2013 gruodžio 31 d. ir 0 % iki 2015 gruodžio 31 d.

2. Kad didžiosios austrės (*Crassostrea gigas*) natūralioje aplinkoje nerštų kuo rečiau, pirmenybė teikiama selektyviai veisiamoms austrėms.

25p straipsnis

Laikymo ir priežiūros sąlygos

1. Moliuskų suleidimo tankumas neviršija neekologiniu būdu toje vietovėje auginamų moliuskų tankumo. Pakeitimai, susiję su rūšiavimu, retinimu ir suleidimo tankumo reguliavimu, atliekami atsižvelgiant į biomasę ir siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę ir aukštą produkto kokybę.

2. Biologinės kilmės nešvarumai, kuriais gali apaugti konstrukcijos, šalinami fizinėmis priemonėmis arba rankomis ir, jei tinka, sugrąžinami į jūrą pakankamai toli nuo moliuskų ūkių. Auginimo ciklo metu moliuskus vieną kartą galima apdoroti kalkių tirpalu tam, kad būtų galima kovoti su kartu augančiais organizmais.

25q straipsnis

Auginimo taisyklės

1. Ekologiškai auginti midijas leidžiama ant lynų, taip pat galima taikyti kitus XIIIa priedo 8 skirsnyje išvardytus metodus.

2. Moliuskus leidžiama auginti ant dugno, tik jeigu rinkimo ir auginimo plotuose nedaromas didelis poveikis aplinkai. Įrodymai apie tai, kad poveikis aplinkai nedidelis, patvirtinami tyrimu ir ataskaita apie naudojamą plotą, kuriuos ūkio subjektas turi pateikti kontrolės įstaigai ar kontrolės institucijai. Ataskaita įtraukiama į darnaus valdymo planą kaip atskiras skyrius.

25r straipsnis

Austrių auginimo specialiosios taisyklės

Leidžiama auginti maišuose ant estakadų. Šios ar kitos struktūros, kuriose laikomos austrės, įrengiamos taip, kad palei pakrantės liniją nesusiformuotų visiška užtvara. Gamybai optimizuoti austrės kruopščiai sudėliojamos į lysves pagal tai, kur teka srovė per potvynius ir atoslūgius. Auginama laikantis XIIIa priedo 8 skirsnyje išvardytų kriterijų.

▼M2

7 skirsnis

Ligų profilaktika ir veterinarinis gydymas

25s straipsnis

Bendrosios taisyklės dėl ligų profilaktikos

1. Pagal Direktyvos 2006/88/EB 9 straipsnį gyvūnų sveikatos valdymo plane nurodomos biologinės saugos ir ligų prevencijos priemonės, įskaitant rašytinį susitarimą dėl konsultacijų sveikatos klausimais, kurių skaičius proporcingas gamybos vieneto apimtims, su kvalifikuota akvakultūros gyvūnų sveikatos tarnyba, kuri lankosi ūkyje bent kartą per metus, o auginant dvigeldžius moliuskus – bent kartą per dvejus metus.

2. Laikymo sistemos, įranga ir reikmenys yra tinkamai išvalomi ir dezinfekuojami. Galima naudoti tik VII priedo 2.1 ir 2.2 skirsniuose išvardytus produktus.

3. Dėl telkinių laikymo tuščių:

a) kompetentinga institucija nustato, ar vandens telkinius reikia kurį laiką laikyti tuščius ir reikiamą telkinių laikymo tuščių trukmę; telkiniai kurį laiką laikomi tušti po kiekvieno auginimo ciklo atviroje jūroje esančiose atskyrimo sistemose; telkinių laikymas tuščių registruojamas dokumentuose. Telkinius laikyti tuščius taip pat rekomenduojama taikant kitus gamybos metodus, pavyzdžiui, naudojant vandens talpyklas, žuvininkystės tvenkinius ir varžas;

b) telkinių laikyti tuščių neprivaloma auginant dvigeldžius moliuskus;

c) telkinius laikant tuščius, varža ar kokia kita konstrukcija, naudojama akvakultūros gyvūnų gamybai, ištuštinama, dezinfekuojama ir paliekama tuščia tol, kol ji vėl bus naudojama.

4. Kai taikoma, nepanaudotas pašaras žuvims, išmatos ir nugaišę gyvūnai iškart pašalinami, kad nebūtų labai pakenkta aplinkai, ypač vandens kokybei, kad būtų sumažinta ligų rizika ir kad tai nepritrauktų vabzdžių ir graužikų.

5. Ultravioletinį apšvietimą ir ozoną galima naudoti tik inkubatoriuose ir augyklose.

6. Vykdant biologinę ektoparazitų kontrolę, pirmenybė teikiama žuvims valytojoms.

25t straipsnis

Veterinarinis gydymas

1. Jeigu, nepaisant prevencinių priemonių užtikrinti gyvūnų sveikatą pagal Reglamento 834/2007 15 straipsnio 1 dalies f punkto i papunktį, kyla sveikatos problemų, galima taikyti veterinarinį gydymą tokia pirmumo seka:

a) medžiagas iš augalų, gyvūnų ar mineralų homeopatinio tirpalo pavidalu;

b) augalus ir jų ekstraktus, neturinčius anestezinio poveikio ir

▼M2

c) tokias medžiagas kaip, pavyzdžiui, mikroelementus, metalus, natūralius imunostimuliatorius ar leistinus probiotikus.

2. Per metus gali būti taikomi tik du alopatinio gydymo kursai, išskyrus skiepijimus ir jei to reikia pagal privalomus likvidavimo planus. Tačiau kai auginimo ciklas trumpesnis negu metai, per metus galima taikyti tik vieną alopatinio gydymo kursą. Jei minėti alopatinio gydymo apribojimai viršijami, atitinkami akvakultūros gyvūnai negali būti parduodami kaip ekologiški produktai.

3. Parazitai naikinami ne dažniau kaip du kartus per metus arba kartą per metus, jei auginimo ciklas trumpesnis negu 18 mėnesių, išskyrus tuos atvejus, kai valstybės narės vykdo privalomus kontrolės planus.

4. Jei pagal 3 dalį taikytas alotopinis veterinarinis gydymas arba naikinami parazitai, įskaitant gydymą pagal privalomus kontrolės ir likvidavimo planus, išlauka yra dvigubai ilgesnė už Direktyvos 2001/82/EB 11 straipsnyje nurodytą išlauką, o jei išlaukos trukmė ten nenurodyta – 48 valandos.

5. Jei naudojami veterinariniai vaistai, apie tai reikia pranešti kontrolės įstaigai arba kontrolės institucijai prieš pateikiant šiuos gyvūnus į rinką kaip ekologiškus. Galima lengvai nustatyti, kurie ištekliai buvo gydyti.

▼B

3 SKYRIUS

Produktų gamyba

26 straipsnis

Pašarų ir maisto produktų gamybos taisyklės

1. Priedai, perdirbimo pagalbinės medžiagos ir kitos medžiagos bei sudedamosios dalys, naudojamos maisto produktams ar pašarams gaminti, ir bet koks taikomas perdirbimas, pavyzdžiui, rūkymas, turi atitikti gerosios gamybos praktikos principus.

2. Pašarus ar maisto produktus gaminantys ūkio subjektai nustato ir atnaujina atitinkamas procedūras, pagrįstas sistemingu svarbiausių perdirbimo etapų nustatymu.

3. 2 dalyje minimų procedūrų taikymas bet kuriuo metu užtikrina, kad pagaminti perdirbti produktai atitinka ekologinės gamybos taisykles.

4. Ūkio subjektai laikosi ir įgyvendina 2 dalyje minimas procedūras. Visų pirma ūkio subjektai:

a) imasi atsargumo priemonių, kad būtų išvengta taršos neleistinomis medžiagomis arba produktais rizikos;

b) taiko tinkamas valymo priemones, stebi jų veiksmingumą ir registruoja šiuos veiksmus;

▼B

c) užtikrina, kad neekologiški produktai nebūtų pateikiami į rinką su nuoroda į ekologinį gamybos būdą.

5. Be 2 ir 4 dalyse nustatytų nuostatų, jei atitinkamoje gamybos vietoje taip pat ruošiami ar laikomi neekologiški produktai, ūkio subjektas:

a) nenutrūkstamai ir iki pabaigos atlieka gamybinius veiksmus, susijusius su kuria nors ekologiškų produktų serija, atskirtus patalpoje arba kitu laiku nei panašius gamybinius veiksmus, atliekamus su neekologiškais produktais;

b) laiko ekologiškus produktus prieš gamybinius veiksmus ir po jų atskirtus kitoje patalpoje ar kitu laiku nei neekologiškus produktus;

c) praneša apie tai kontrolės institucijai ar įstaigai ir tvarko bei atnaujina visų gamybinių veiksmų ir perdirbtų kiekių registrą;

d) imasi būtinų priemonių, kurios užtikrintų partijų identifikavimą ir padėtų išvengti sumaišymo arba sukeitimo su neekologiškais produktais;

e) atlieka gamybinius veiksmus su ekologiškais produktais tik tinkamai išvalęs gamybos įrenginius.

27 straipsnis

Tam tikrų produktų ir medžiagų naudojimas gaminant maistą

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 19 straipsnio 2 dalies b punktą gaminant ekologiškus maisto produktus, išskyrus vyną, galima naudoti tik šias medžiagas:

a) šio reglamento VIII priede išvardytas medžiagas;

b) mikroorganizmų ir fermentų preparatus, paprastai naudojamus gaminant maistą; ►**M1** tačiau fermentai, naudotini kaip maisto priedai, turi būti įtraukti į VIII priedo A skirsnyje pateiktą sąrašą; ◄

c) medžiagas ir produktus, apibrėžtus Tarybos direktyvos 88/388/EEB ([1]) 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje ir 1 straipsnio 2 dalies c punkte, ženklinamus kaip natūralios kvapiosios medžiagos arba natūralūs kvapieji preparatai pagal tos direktyvos 9 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalį;

d) dažiklius mėsai ir kiaušinių lukštams ženklinti pagal atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/36/EB ([2]) 2 straipsnio 8 dalį ir to straipsnio 9 dalį;

e) geriamąjį vandenį ir druską (kurios pagrindinė sudedamoji dalis yra natrio arba kalio chloridas), paprastai naudojamą gaminant maistą;

f) mineralus (įskaitant mikroelementus), vitaminus, aminorūgštis ir mikroelementus, kuriuos leista naudoti tik tiek, kiek jų naudojimas maisto produktuose, į kuriuos jie įdedami, yra būtinas pagal teisės aktus.

([1]) OL L 184, 1988 7 15, p. 61.
([2]) OL L 237, 1994 9 10, p. 13.

▼B

2. Atliekant skaičiavimą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 834/2007 23 straipsnio 4 dalies a punkto ii papunktyje,

a) VIII priede išvardyti ir priedo kodo skiltyje žvaigždute pažymėti maisto priedai apskaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys;

b) šio straipsnio 1 dalies b, c, d, e ir f punktuose nurodyti preparatai ir medžiagos, taip pat papildomo kodo numerio stulpelyje esančios, bet žvaigždute nepažymėtos cheminės medžiagos neskaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys;

▼M1

c) nuo 2013 m. gruodžio 31 d. mielės ir mielių produktai apskaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys.

▼B

3. Iki 2010 m. gruodžio 31 d. turi būti peržiūrėtas šių VIII priede išvardytų medžiagų naudojimas:

a) A skirsnyje minėto natrio nitrito ir kalio nitrato, siekiant atsisakyti šių priedų;

b) A skirsnyje minėto sieros dioksido ir kalio metabisulfato;

c) B skirsnyje nurodyto vandenilio chlorido, naudojamo goudos, edamo, *Maasdammer*, *Boerenkaas*, *Friese* ir *Leidse Nagelkaas* sūrių perdirbimui.

Atliekant a punkte minėtą peržiūrėjimą atsižvelgiama į valstybių narių pastangas rasti saugius nitritų (nitratų) pakaitalus ir parengti ekologiškos mėsos perdirbėjams (gamintojams) alternatyvių gamybos būdų ir higienos švietimo programas.

▼M1

4. Kompetentinga institucija gali leisti pirmiau nurodytu laikotarpiu naudoti gamtinius dažus ir gamtines padengimo medžiagas virtų kiaušinių, skirtų tiekti rinkai tam tikru metų laiku, lukštams tradiciškai dažyti puošybos tikslais. Iki 2013 m. gruodžio 31 d. gali būti leidžiama naudoti ir sintetinius geležies oksidus bei geležies hidroksidus. Apie išduotus leidimus pranešama Komisijai ir valstybėms narėms.

27a straipsnis

Taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 20 straipsnio 1 dalį, gaminant mieles, mielių ruošinius ir mišinius gali būti naudojamos šios medžiagos:

a) šio reglamento VIII priedo C skirsnyje išvardytos medžiagos;

b) šio reglamento 27 straipsnio 1 dalies b ir e punktuose nurodyti produktai ir medžiagos.

▼B

28 straipsnis

Tam tikrų neekologiškų žemės ūkio kilmės sudedamųjų dalių naudojimas gaminant maistą

Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 19 straipsnio 2 dalies c punktą šio reglamento IX priede išvardytos neekologiškos žemės ūkio sudedamosios dalys gali būti naudojamos gaminant ekologišką maistą.

29 straipsnis

Valstybės narės leidimo naudoti neekologiškas žemės ūkio kilmės maisto sudedamąsias dalis išdavimas

1. Kol žemės ūkio kilmės sudedamoji dalis neįtraukta į šio reglamento IX priedą, ta sudedamoji dalis gali būti naudojama tik šiomis sąlygomis:

a) ūkio subjektas pateikė valstybės narės kompetentingai institucijai visus būtinus įrodymus, patvirtinančius, kad Bendrijoje pagal ekologinės gamybos taisykles gaminamos sudedamosios dalies kiekis nėra pakankamas arba ji negali būti įvežama iš trečiųjų šalių;

b) patikrinusi, kad ūkio subjektas pasinaudojo būtinais ryšiais su Bendrijos tiekėjais ir nerado būtinus kokybės reikalavimus atitinkančių atitinkamų sudedamųjų dalių, valstybės narės kompetentinga institucija išduoda laikiną leidimą naudoti jas ne ilgiau kaip 12 mėnesių;

c) nepriimtas sprendimas, remiantis 3 arba 4 dalies nuostatomis, kad suteiktas leidimas dėl atitinkamos sudedamosios dalies turėtų būti panaikinamas.

Valstybė narė gali pratęsti b punkte nustatyto leidimo terminą ne daugiau kaip tris kartus po 12 mėnesių.

2. Jei išduotas 1 dalyje nurodytas leidimas, valstybė narė kitoms valstybėms narėms ir Komisijai nedelsdama pateikia šią informaciją:

a) leidimo išdavimo datą, o jo pratęsimo atveju – pirmojo leidimo datą;

b) leidimo turėtojo pavardę ar pavadinimą, adresą, telefoną ir, jei įmanoma, faksimilinio ryšio ir e. pašto adresus; leidimą suteikusios institucijos pavadinimą ir adresą;

c) atitinkamos žemės ūkio kilmės sudedamosios dalies pavadinimą ir, kur būtina, tikslų jos aprašymą ir kokybės reikalavimus;

d) produktų rūšį, kuriai paruošti reikia atitinkamos sudedamosios dalies;

e) būtiną kiekį ir jo pagrįstumą;

f) numatomą stygiaus trukmę ir jo priežastis;

▼B

g) datą, kada valstybė narė siųs šį pranešimą kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Komisija ir (arba) valstybės narės šią informaciją gali viešai skelbti.

3. Jei iš informacijos, kurią valstybės narės pateikia Komisijai ir leidimą išdavusiai valstybei narei, paaiškėja, kad stygiaus metu atsargų yra, valstybė narė sprendžia dėl išduoto leidimo panaikinimo arba numatomo jo galiojimo laiko sutrumpinimo ir informuoja Komisiją bei kitas valstybes nares apie priemones, kurių ji ėmėsi ar imsis, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo tokios informacijos gavimo datos.

4. Valstybei narei paprašius arba Komisijos iniciatyva šis klausimas teikiamas nagrinėti Komitetui, įsteigtam pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnį. Laikantis to straipsnio 2 dalyje numatytos tvarkos gali būti nuspręsta panaikinti leidimą arba pakeisti jo galiojimo trukmę, arba, jei tinka, priimti sprendimą dėl šios sudedamosios dalies įtraukimo į šio reglamento IX priedą.

5. Pratęsimo atveju, kaip nurodyta 1 dalies antroje pastraipoje, taikomos 2 ir 3 dalyse nurodytos procedūros.

▼M2

29a straipsnis

Jūros dumbliams taikomos specialiosios nuostatos

1. Jeigu galutinis produktas yra švieži jūros dumbliai, ką tik nurinkti jūros dumbliai praplaunami jūros vandeniu.

Jeigu galutinis produktas yra dehidratuoti jūros dumbliai, juos praplauti galima geriamuoju vandeniu. Drėgmei pašalinti galima naudoti druską.

2. Džiovinant draudžiama naudoti tiesioginę liepsną, kuri tiesiogiai susiliečia su jūros dumbliais. Jeigu džiovinant naudojamos virvės ar kita įranga, jose nėra apsaugos nuo užsiteršimo medžiagų ir valymo arba dezinfekavimo medžiagų, išskyrus tuos atvejus, kai naudojamas tam skirtas produktas, išvardytas VII priede.

▼B

4 SKYRIUS

Produktų surinkimas, pakavimas, vežimas ir laikymas

30 straipsnis

Produktų surinkimas ir vežimas į tvarkymo vienetus

Ūkio subjektai gali tuo pat metu kaupti ekologiškus ir neekologiškus produktus, tik jei imtasi atitinkamų priemonių, neleidžiančių sumaišyti arba sukeisti ekologiškus produktus su neekologiškais ir užtikrinančių ekologiškų produktų identifikavimą. Ūkio subjektas laiko ir teikia kontrolės įstaigai ar institucijai informaciją apie produktų surinkimo dienas, valandas, sistemą bei priėmimo datą ir laiką.

▼B

31 straipsnis

Produktų pakavimas ir vežimas kitiems ūkio subjektams ar į kitus vienetus

1. Ūkio subjektai užtikrina, kad ekologiški produktai vežami kitiems vienetams, įskaitant didmeninės ir mažmeninės prekybos įmones, tik atitinkamoje pakuotėje, taroje arba transporto priemonėse, uždarytose tokiu būdu, kad jų turinio nebūtų galima pakeisti nesuklastojus arba nepažeidus plombos, ir paženklinus juos etikete, kurioje, nepažeidžiant jokių kitų pagal teisės aktus privalomų nuorodų, nurodoma:

a) ūkio subjekto ir, jei skiriasi, produkto savininko arba pardavėjo pavadinimas ir adresas;

b) produkto pavadinimas arba kombinuotųjų pašarų aprašymas, prie kurio pridedama nuoroda apie ekologinį gamybos būdą;

c) kontrolės įstaigos ar institucijos, sertifikavusios ūkio subjektą, pavadinimas ir (arba) kodo numeris; ir

d) kai reikia, partijos identifikavimo žyma pagal žymėjimo sistemą, patvirtintą nacionaliniu lygiu arba suderintą su kontrolės įstaiga ar institucija, kuri leidžia susieti partiją su 66 straipsnyje nurodyta apskaita.

Informaciją, nurodytą pirmosios dalies a–d punktuose, galima pateikti ir lydimajame dokumente, jei šį dokumentą galima neginčijamai susieti su produkto pakuote, tara arba transporto priemone. Šiame lydimajame dokumente nurodoma informacija apie tiekėją ir (arba) vežėją.

2. Pakuotė, tara arba transporto priemonės neprivalo būti uždaros, jeigu:

a) vežama iš vieno ūkio subjekto tiesiai kitam ūkio subjektui ir jie abu priklauso ekologinės kontrolės sistemai, ir

b) lydimajame produktų dokumente yra nurodyta pagal 1 dalį reikalaujama informacija, ir

c) ir siunčiantysis, ir gaunantysis ūkio subjektas laiko dokumentais patvirtintus tokių vežimo veiksmų įrašus prieinamais kontrolės įstaigai ar institucijai.

32 straipsnis

Specialiosios pašarų vežimo į kitus gamybos (paruošiamuosius) vienetus arba sandėliavimo patalpas taisyklės

Be 31 straipsnio nuostatų, vežant pašarus į kitus gamybos ar paruošiamuosius vienetus arba sandėliavimo patalpas, ūkio subjektai užtikrina, kad būtų tenkinamos šios sąlygos:

a) vežant ekologiškai pagaminti pašarai, paruošti pereinant prie ekologinio ūkininkavimo pašarai bei neekologiški pašarai turi būti tinkamai atskirti fiziškai;

▼B

b) transporto priemonės ir (arba) konteineriai, kuriuose buvo pervežami neekologiški produktai, naudojami ekologiškiems produktams vežti, jeigu:

i) prieš pradedant vežti ekologiškus produktus buvo taikomos tinkamos valymo priemonės, kurių veiksmingumu įsitikinta; ūkio subjektai užregistruoja šiuos veiksmus,

ii) imtasi visų reikiamų priemonių atsižvelgiant į rizikos laipsnį, įvertintą pagal 88 straipsnio 3 dalį ir, jei būtina, ūkio subjektai garantuoja, kad neekologiški produktai negali patekti į rinką su nuoroda apie ekologinę gamybą,

iii) ūkio subjektas laiko dokumentais pagrįstus įrašus apie tokius vežimo veiksmus ir pateikia jas kontrolės įstaigai ar institucijai;

c) paruošti vartoti ekologiški pašarai vežami atskirai nuo kitų paruoštų vartoti produktų fiziškai arba laiko atžvilgiu;

d) vežant produktus, reikia užregistruoti produktų kiekį kelionės pradžioje ir kiekvieną dalimis pristatytą produktų kiekį.

▼M2

32a straipsnis

Gyvų žuvų gabenimas

1. Gyvos žuvys gabenamos tinkamose talpyklose su švariu vandeniu, kurio temperatūra ir ištirpusio deguonies kiekis atitinka jų fiziologinius poreikius.

2. Prieš gabenant ekologiškas žuvis ir žuvų produktus, vandens talpyklos kruopščiai išvalomos, dezinfekuojamos ir išskalaujamos.

3. Imamasi atsargumo priemonių stresui sumažinti. Gabenant žuvų tankumas nesiekia lygio, kuris būtų kenksmingas atitinkamai rūšiai.

4. Išlaikomi patvirtinamieji dokumentai apie 1–3 dalyse pateiktų nuostatų taikymą.

▼B

33 straipsnis

Produktų priėmimas iš kitų vienetų ir kitų ūkio subjektų

Priimdamas ekologišką produktą, ūkio subjektas patikrina, ar jo pakuotė arba tara, kai reikalaujama, yra uždara, ir ar yra 31 straipsnyje minimos nuorodos.

Ūkio subjektas kryžminiu būdu patikrina, ar 31 straipsnyje nurodyta informacija ant etiketės sutampa su lydraščiuose pateikta informacija. Šių patikrinimų rezultatas aiškiai nurodomas 66 straipsnyje nurodytoje dokumentais pagrįstoje apskaitoje.

▼B

34 straipsnis

Specialiosios produktų iš trečiosios šalies priėmimo taisyklės

Ekologiški produktai importuojami iš trečiosios šalies atitinkamoje pakuotėje arba taroje, uždarytoje taip, kad nebūtų galima pakeisti jų turinio, ir turinčioje eksportuotojo identifikaciją bei visas kitas žymas ir numerius, padedančius atpažinti partiją, ir, atitinkamai, importo iš trečiųjų šalių kontrolės sertifikatą.

Gavęs iš trečiosios šalies importuotą ekologišką produktą, pirmasis gavėjas patikrina, ar uždaryta jo pakuotė arba tara ir, kai produktai importuoti pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnį, patikrina, ar tame straipsnyje nurodytas patikrinimo sertifikatas apima siuntoje esančio produkto rūšį. Šio patikrinimo rezultatas aiškiai nurodomas šio reglamento 66 straipsnyje nurodytoje dokumentais pagrįstoje apskaitoje.

35 straipsnis

Produktų laikymas

1. Produktų laikymo vieta turi būti tvarkoma siekiant užtikrinti partijų identifikavimą ir išvengti bet kokio susimaišymo su produktais ir (arba) medžiagomis, kurios neatitinka ekologinės gamybos taisyklių, arba užteršimo jomis. Ekologiški produktai turi būti aiškiai identifikuojami bet kuriuo metu.

▼M2

2. Ekologiškų augalininkystės, jūros dumblių, gyvulininkystės ir akvakultūros gyvūnų produkcijos gamybos vienete draudžiama laikyti kitus produktus nei tie, kurie leidžiami pagal šį reglamentą.

3. Valdose leidžiama laikyti alopatinius veterinarinius vaistus ir antibiotikus su sąlyga, kad juos veterinarijos gydytojas skyrė gydymui, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje arba jo 15 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, jie yra laikomi prižiūrimoje vietoje ir įtraukiami į gyvūnų apskaitos registrą, kaip nurodyta šio reglamento 76 straipsnyje arba, atitinkamai, į akvakultūros gamybos apskaitą, kaip nurodyta šio reglamento 79b straipsnyje.

▼B

4. Jei ūkio subjektai tvarko ir neekologiškus produktus, ir ekologiškus produktus, ir po to pastarieji laikomi sandėliavimo patalpose, kuriose taip pat laikomi kiti žemės ūkio produktai ar maisto produktai:

a) ekologiški produktai laikomi atskirai nuo kitų žemės ūkio produktų ir (arba) maisto produktų;

b) imamasi visų priemonių siekiant užtikrinti siuntų identifikavimą ir išvengti susimaišymo ar sukeitimo su neekologiškais produktais.

▼B

c) prieš ekologiškų produktų sandėliavimą sandėliai išvalomi taikant tinkamas valymo priemones, kurių veiksmingumas buvo patikrintas; ūkio subjektai šiuos veiksmus registruoja.

5 SKYRIUS

Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio taisyklės

36 straipsnis

Augalai ir augalinės kilmės produktai

1. Augalai ir augalinės kilmės produktai laikomi ekologiškais, jei gamybos taisyklės, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 9, 10, 11 ir 12 straipsniuose ir šio reglamento 1 skyriuje ir, kai taikoma, šio reglamento 6 skyriuje nustatytos išimtinės gamybos taisyklės, buvo taikytos sklypuose pereinamuoju laikotarpiu bent dvejus metus iki sėjos arba, pievų ar daugiamečių pašarų sklypų atveju – bent dvejus metus iki jų naudojimo pašarams iš ekologinės žemdirbystės, arba, daugiamečių kultūrų, išskyrus pašarus, atveju – bent trejus metus iki pirmojo ekologiškų produktų derliaus.

2. Kompetentinga institucija gali nuspręsti atgaline data pripažinti, kad pereinamojo laikotarpio dalimi buvo bet kuris ankstesnis laikotarpis, kurio metu:

a) žemės sklypams buvo taikytos priemonės, apibrėžtos programoje, įgyvendintoje pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/99, Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 arba kitoje oficialioje programoje, jeigu atitinkamos priemonės užtikrina, kad tuose sklypuose nebuvo naudojami ekologinei gamybai neleistini produktai, arba

b) sklypai buvo natūralūs plotai arba žemės ūkio naudmenos, netvarkyta ekologinei gamybai neleistinais produktais.

B punkte nurodytam laikotarpiui gali būti taikoma atgalinė data tik tuo atveju, jeigu kompetentingai institucijai buvo pateikta pakankamai įrodymų, leidžiančių jai įsitikinti, kad atitinkamų sąlygų buvo laikytasi bent trejus metus.

3. Tam tikrais atvejais, kai žemė buvo užteršta ekologinei gamybai neleistinais produktais, kompetentinga institucija gali nuspręsti pratęsti pereinamąjį laikotarpį ir po 1 dalyje nustatyto termino.

4. Tais atvejais, kai sklypams jau buvo pasibaigęs parėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis arba jiems dar tęsėsi perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis, ir juose buvo panaudotas neleistinas ekologinei gamybai produktas, valstybė narė gali sutrumpinti 1 dalyje nurodytą pereinamąjį laikotarpį šiais dviem atvejais:

a) sklypai buvo tvarkyti, naudojant ekologinei gamybai neleistiną produktą, kuris įtrauktas į valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytą privalomą ligos arba kenkėjų kontrolės priemonę;

▼B

b) sklypai buvo tvarkyti, naudojant ekologinei gamybai neleistiną produktą, kai šis yra valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintų mokslinių tyrimų dalis.

Pirmesnės dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais pereinamojo laikotarpio trukmė nustatoma atsižvelgiant į šiuos veiksnius:

a) vykstant atitinkamo produkto skilimo procesui turi būti užtikrinta, kad pereinamojo laikotarpio pabaigoje dirvoje, o daugiamečių kultūrų atveju – augale, bus nedidelis likutis;

b) derlius po tvarkymo negali būti parduotas paženklintas kaip ekologiškas.

Atitinkama valstybė narė praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie savo sprendimą reikalauti privalomų priemonių.

▼M2

36a straipsnis

Jūros dumbliai

1. Jūros dumblių rinkimo vietoms taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis – šeši mėnesiai.

2. Jūros dumblių auginimo vietoms taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis – ilgesnis negu šeši mėnesiai arba visas auginimo ciklas.

▼B

37 straipsnis

Specialiosios perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio taisyklės, taikomos žemei, susijusiai su ekologine gyvulininkystės produkcija

1. Šio reglamento 36 straipsnyje nustatytos perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio taisyklės taikomos visam gamybos vieneto, kuriame gaminami gyvūnų pašarai, plotui.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, pereinamasis laikotarpis, skirtas ganykloms ir diendaržiams, kuriuose ganosi ne žolėdžiai, gali būti sutrumpintas iki vienerių metų. Šis laikotarpis gali būti sumažintas iki šešių mėnesių, jei minėta žemė per pastaruosius metus nebuvo tręšta arba gerinta ekologinei gamybai neleistinais produktais.

▼B

38 straipsnis

Gyvūnai ir gyvulininkystės produktai

1. Jei neekologiškai auginami gyvūnai buvo atgabenti į ūkį pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir šio reglamento 9 straipsnį ir (arba) 42 straipsnį, ir jei gyvulininkystės produktus ketinama parduoti kaip ekologiškus, gamybos taisyklės, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 9, 10, 11 ir 14 straipsniuose ir šio reglamento II antraštinės dalies 2 skyriuje ir, jei taikoma, šio reglamento 42 straipsnyje, turi būti taikomos mažiausiai tokį laiką:

a) mėsiniai arkliniai ir galvijai, įskaitant *bubalus* bei bizonus – 12 mėnesių ir bet kuriuo atveju ne trumpiau kaip tris ketvirtadalius jų gyvenimo trukmės;

b) smulkūs atrajotojai ir kiaulės bei pieno produkcijai skirti gyvūnai – šešis mėnesius;

c) mėsai skirti naminiai paukščiai, įvežti jaunesni kaip trijų dienų – 10 savaičių;

d) dėslieji naminiai paukščiai – šešias savaites.

2. Jei neekologiškai auginami gyvūnai buvo laikomi perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pradžioje pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktį, iš jų pagaminti produktai gali būti laikomi ekologiškais, jei perėjimas prie ekologinės gamybos vienu metu vyksta visame gamybos vienete, įskaitant gyvūnus, ganyklas ir (arba) bet kokią žemę, skirtą gyvūnų pašarui. Bendras pereinamasis laikotarpis esamiems gyvūnams ir jų palikuonims, ganykloms ir (arba) gyvūnų pašarui naudojamai žemei, gali būti sutrumpintas iki 24 mėnesių, jei gyvūnai yra daugiausia šeriami produktais iš to paties gamybos vieneto.

3. Bitininkystės produktai gali būti parduodami pažymėti nuorodomis, kad jie yra ekologiški tik tada, jei ekologinės gamybos taisyklių buvo laikytasi mažiausiai vienerius metus.

4. Bitynams nustatytas pereinamasis laikotarpis netaikomas, kai taikoma šio reglamento 9 straipsnio 5 dalis.

5. Perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu vaškas turi būti pakeistas vašku iš ekologinės bitininkystės vienetų.

▼M2

38a straipsnis

Akvakultūros gyvūnų gamyba

1. Šiems akvakultūros gamybos vienetų akvakultūros įrenginių tipams, įskaitant tuos, kuriuose yra akvakultūros gyvūnų, taikomi tokie perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiai:

a) įrenginiams, kurių negalima išdžiovinti, išvalyti ir dezinfekuoti – 24 mėnesių trukmės pereinamasis laikotarpis;

b) įrenginiams, kurie buvo išdžiovinti, arba jei telkinys buvo laikomas tuščias – 12 mėnesių trukmės pereinamasis laikotarpis;

▼M2

c) įrenginiams, kuriuos reikia išdžiovinti, išvalyti ir dezinfekuoti – 6 mėnesių trukmės pereinamasis laikotarpis;

d) atviroje jūroje esantiems įrenginiams, įskaitant tuos, kuriuose auginami dvigeldžiai moliuskai – 3 mėnesių pereinamasis laikotarpis.

2. Kompetentinga institucija gali nuspręsti atgaline data pripažinti pereinamojo laikotarpio dalimi bet kurį laikotarpį, per kurį, kaip pagrįsta dokumentais, įrenginiai nebuvo apdoroti ar veikiami produktais, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje.

▼B

6 SKYRIUS

Išimtinės gamybos taisyklės

1 skirsnis

Išimtinės gamybos taisyklės, susijusios su klimato, geografiniais arba struktūriniais suvaržymais pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies a punktą

39 straipsnis

Gyvūnų rišimas

Jei taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos sąlygos, kompetentingos institucijos gali leisti rišti nedideliuose ūkiuose auginamus galvijus, jei neįmanoma galvijų laikyti grupėmis, atitinkančiomis jų elgesio reikalavimus, tačiau su sąlyga, kad ganymo laikotarpiu jie būtų išgenami į diendaržius pagal 14 straipsnio 2 dalies reikalavimus ir, kai ganymas neįmanomas, būtų išgenami į diendaržius bent dukart per savaitę.

40 straipsnis

Paralelinė gamyba

1. Jei taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos sąlygos, gamintojas gali valdyti ekologiškus ir neekologiškus gamybos vienetus toje pačioje vietovėje:

a) jei auginami daugiamečiai augalai, kurių auginimo laikotarpis yra bent treji metai, kai rūšių negalima lengvai atskirti, ir laikomasi šių sąlygų:

i) ši gamyba yra perėjimo prie ekologinės gamybos plano, pagal kurį gamintojas prisiima griežtą įsipareigojimą ir kuriame numatoma perėjimo prie ekologinio žemės ūkio pradžia paskutinėje atitinkamos teritorijos dalyje per kuo trumpesnį laikotarpį, kuris bet kokiu atveju negali būti ilgesnis kaip penkeri metai, dalis;

▼B

ii) buvo imtasi atitinkamų priemonių, siekiant užtikrinti pastovų kiekviename vienete pagamintų produktų atskyrimą;

iii) kontrolės institucija ar įstaiga likus ne mažiau kaip 48 valandoms informuojama apie kiekvieno produkto derliaus nuėmimą;

iv) iš karto po derliaus nuėmimo gamintojas praneša kontrolės institucijai ar įstaigai tikslius derliaus atitinkamuose vienetuose kiekius ir priemones, kurių buvo imtasi produktams atskirti;

v) kompetentinga institucija patvirtino perėjimo prie ekologinės gamybos planą ir kontrolės priemones, nurodytas IV antraštinės dalies 1 ir 2 skyriuose; pradėjus įgyvendinti perėjimą prie ekologinės gamybos, šis planas turi būti patvirtinamas kiekvienais metais;

b) jeigu laukai yra skirti valstybių narių kompetentingų institucijų patvirtintiems žemės ūkio tyrimams ar oficialiam mokymui ir jei tenkinamos a punkto ii, iii ir iv papunkčiuose nustatytos sąlygos bei atitinkama v papunkčio dalis;

c) jeigu auginamos sėklos, vegetatyvinė dauginamoji medžiaga ir sodinukai ir jei tenkinamos a punkto ii, iii ir iv papunkčiuose nustatytos sąlygos bei atitinkama v papunkčio dalis;

d) jeigu pieva naudojama tik ganymui.

2. Kompetentinga institucija gali leisti žemės ūkio tyrimus arba oficialius mokymus atliekantiems ūkiams auginti tų pat rūšių gyvūnus ekologiškai ir neekologiškai, jei atitinkamos šios sąlygos:

a) buvo imtasi tinkamų priemonių, apie kurias kontrolės institucijai arba įstaigai buvo pranešta iš anksto, siekiant garantuoti nuolatinį kiekvieno iš vienetų gyvūnų, gyvulininkystės produktų, mėšlo ir pašarų atskyrimą;

b) gamintojas iš anksto praneša kontrolės institucijai ar įstaigai apie kiekvieną gyvūnų ar gyvulininkystės produktų pristatymą ar pardavimą;

c) ūkio subjektas praneša kontrolės institucijai arba įstaigai apie tikslius visuose vienetuose pagamintus kiekius, nurodo visas charakteristikas, pagal kurias tuos produktus galima identifikuoti, ir patvirtina, kad buvo taikytos priemonės produktams atskirti.

41 straipsnis

Bitininkystės vienetų valdymas augalų apdulkinimo tikslais

Jei taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos sąlygos, apdulkinimui užtikrinti ūkio subjektas gali tame pat ūkyje laikyti ekologiškus ir neekologiškus bitininkystės vienetus, jeigu atitinkamai tenkinami visi ekologinės gamybos taisyklių reikalavimai, išskyrus nuostatas dėl bitynų vietos. Tokiu atveju produktas negali būti parduodamas kaip ekologiškas.

▼B

Ūkio subjektas laiko dokumentais pagrįstus šios nuostatos taikymo įrodymus.

2 skirsnis

Išimtinės gamybos taisyklės, susijusios su ekologiškų ūkyje naudojamų medžiagų nebuvimu pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies b punktą

42 straipsnis

Neekologiškų gyvūnų naudojimas

Jei taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos sąlygos, ir iš anksto gavus kompetentingos institucijos leidimą,

a) kai pulkas formuojamas pirmąkart, atnaujinamas arba keičiama jo sudėtis, ir nepakanka ekologiškai užaugintų naminių paukščių, į ekologiškos naminių paukščių gamybos vienetą gali būti atgabenti neekologiškai užauginti naminiai paukščiai, jeigu dėsliosios vištos ir mėsiniai naminiai paukščiai yra ne vyresni kaip trijų dienų;

b) iki 2011 m. gruodžio 31 d. į ekologiškos gyvulininkystės padalinį gali būti atgabentos ne vyresnės kaip 18 savaičių neekologiškai užaugintos jauniklės dėsliosios vištos, jei nėra ekologiškai užaugintų jauniklių vištų ir jei laikomasi atitinkamų 2 skyriaus 3 ir 4 skirsnių nuostatų.

43 straipsnis

►M2 Neekologiškų augalinės ir gyvulinės kilmės pašarų naudojimas gyvuliams ◄

Jei taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos sąlygos, leidžiama naudoti ribotą neekologiškų augalinės ar gyvulinės kilmės pašarų kiekį, jeigu ūkininkai negali gauti pašarų, pagamintų išimtinai ekologinės gamybos būdu. Per 12 mėnesių laikotarpį rūšims, išskyrus žolėdžius, neekologiškų pašarų leidžiama skirti ne daugiau kaip:

a) 10 % per laikotarpį nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2009 m. gruodžio 31 d.;

b) 5 % per laikotarpį nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d.

Šie skaičiai apskaičiuojami kasmet ir išreiškiami žemės ūkio kilmės pašarų sausosios medžiagos procentais. Paros racione turi būti ne daugiau kaip 25 % neekologiškų pašarų, išreikštų sausosios medžiagos procentais.

Ūkio subjektas laiko dokumentais pagrįstus būtinybės taikyti šią nuostatą įrodymus.

▼B

44 straipsnis

Neekologiško bičių vaško naudojimas

Kai perkamas naujas inventorius arba pereinamuoju laikotarpiu neekologiškas bičių vaškas gali būti naudojamas, tik jei

a) rinkoje nėra ekologiško bičių vaško;

b) įrodyta, kad bičių vaškas neužterštas ekologinei gamybai neleistinomis medžiagomis ir

c) bičių vaškas yra iš akuotų korių narvelių.

45 straipsnis

Neekologiškų sėklų ir augalų dauginamosios medžiagos naudojimas

1. Jei taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos sąlygos,

a) gali būti naudojamos sėklos ir augalų dauginamoji medžiaga, pagaminta perėjimo prie ekologinės gamybos ūkyje,

b) jei a punktas netaikomas, valstybės narės gali leisti naudoti neekologiškas sėklas ar augalų dauginamąją medžiagą, jei ekologiškųjų nėra. Tačiau neekologiškų sėklų ir sėklinių bulvių naudojimui taikomos šių 2–9 dalių nuostatos.

2. Neekologiškos sėklos ar sėklinės bulvės gali būti naudojamos, jei jos neapdorotos kitomis nei 5 straipsnio 1 dalyje sėklų apdorojimui patvirtintomis augalų apsaugos priemonėmis, išskyrus atvejus, kai Tarybos direktyva 2000/29/EB ([1]) nustatyta tvarka teritorijoje, kurioje bus naudojamos sėklos ar sėklinės bulvės, tam tikros rūšies visų veislių cheminį apdorojimą fitosanitariniais tikslais atlieka valstybės narės kompetentinga institucija.

3. Rūšys, kurioms nustatyta, kad ekologiškos sėklos ar sėklinių bulvių kiekis yra pakankamas, ir yra didelis skaičius veislių visose Bendrijos dalyse, išvardytos X priede.

X priede išvardytoms rūšims gali būti neišduodami leidimai pagal 1 dalies b punkto nuostatas, išskyrus atvejus, kai tokių leidimų išdavimas pagrįstas vienu iš 5 dalies d punkte nurodytų tikslų.

4. Valstybės narės gali deleguoti funkcijas 1 dalies b punkte nurodytiems leidimams išduoti kitai jos kontroliuojamai viešojo administravimo įstaigai arba Reglamento (EB) Nr. 834/2007 27 straipsnyje minėtoms kontrolės institucijoms ar įstaigoms.

([1]) OL L 169, 2000 7 10, p. 1.

▼B

5. Leidimai naudoti neekologiškas sėklas ar sėklines bulves gali būti išduodami tik šiais atvejais:

a) jei 48 straipsnyje nurodytoje duomenų bazėje nėra užregistruota jokios vartotojo norimos įsigyti rūšies veislės;

b) jei nėra tiekėjo, t. y. ūkio subjekto, parduodančio sėklas ar sėklines bulves kitiems ūkio subjektams, galinčio iki sėjos ar sodinimo pristatyti sėklas ar sėklines bulves, kai vartotojas sėklas ar sėklines bulves užsakė iš anksto prieš pagrįstą laiką;

c) jei vartotojo norima įsigyti rūšies veislė nėra registruota 48 straipsnyje nurodytoje duomenų bazėje, o vartotojas gali įrodyti, kad nei viena užregistruota tos pačios rūšies alternatyva nėra tinkama ir todėl būtina išduoti leidimą vartotojo produkcijai;

d) jei neekologiškas sėklas ar sėklines bulves reikia panaudoti tyrimui, smulkaus bandinio testavimui ar veislės konservavimui, dėl kurių yra gautas valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimas.

6. Leidimas išduodamas prieš kultūros sėją.

7. Leidimas išduodamas tik tam tikriems vartotojams vienam sezonui, o už leidimo išdavimą atsakinga institucija ar įstaiga užregistruoja, kokiam sėklų ar sėklinių bulvių kiekiui buvo išduotas leidimas.

8. Nukrypstant nuo 7 dalies nuostatų, valstybės narės kompetentinga institucija gali išduoti visiems vartotojams bendrą leidimą:

a) tam tikrai rūšiai, kai ir jei įvykdyta 5 dalies a punkte nurodyta sąlyga;

b) tam tikrai veislei, kai ir jei įvykdytos 5 dalies c punkte nurodytos sąlygos.

Pirmojoje pastraipoje minėti leidimai aiškiai nurodomi 48 straipsnyje minimoje duomenų bazėje.

9. Leidimai gali būti išduodami tik laikotarpiais, kuriems pagal 49 straipsnio 3 dalį atnaujinama duomenų bazė.

3 skyrius

Išimtinės gamybos taisyklės, susijusios su specifinėmis ekologinės gyvulininkystės valdymo problemomis pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies d punktą

46 straipsnis

Specifinės ekologinės gyvulininkystės valdymo problemos

Paskutinės penėjimo stadijos metu mėsai skirti suaugę galvijai gali būti laikomi uždarose patalpose, tačiau šis laikotarpis neturi būti ilgesnis kaip vienas penktadalis jų gyvenimo ir bet kuriuo atveju negali tęstis ilgiau kaip tris mėnesius.

▼M1

3a skirsnis

Išimtinės gamybos taisyklės, susijusios su specifinių produktų ir medžiagų naudojimu gamyboje pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies e punktą

46a straipsnis

Neekologiškų mielių ekstrakto naudojimas

Kai taikomos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies e punkte išdėstytos sąlygos, gaminant ekologiškas mieles į substratą leidžiama pridėti iki 5 % neekologiškų mielių ekstrakto ar autolizato (apskaičiuojama sausoji medžiaga), jei gamintojai negali gauti ekologiškų mielių ekstrakto ar autolizato.

Siekiant šią nuostatą panaikinti, iki 2013 m. gruodžio 31 d. bus persvarstytos ekologiškų mielių ekstrakto ar autolizato naudojimo galimybės.

▼B

4 skyrius

Išimtinės gamybos taisyklės, susijusios su didelio masto nelaimėmis pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 22 straipsnio 2 dalies f punktą

47 straipsnis

Didelio masto nelaimės

Kompetentinga institucija gali laikinai leisti:

a) atnaujinti bandą ar pulką arba pakeisti jo sudėtį naudojant neekologiškai užaugintus gyvūnus, jei nėra ekologiškai augintų gyvūnų ir esant dideliam gyvūnų mirtingumui, kurį sukėlė ligos arba nelaimės;

b) esant dideliam bičių mirtingumui, kurį sukėlė ligos arba didelio masto nelaimės, pakeisti bitynų sudėtį naudojant neekologiškai užaugintas bites, jei ekologiškai užaugintų bitynų nėra;

c) pavieniams ūkio subjektams tam tikruose plotuose ribotą laiką vartoti neekologiškus pašarus, kai derlius pašarui prarandamas arba yra nustatomi apribojimai, ypač dėl išskirtinių meteorologinių sąlygų, infekcinių ligų protrūkio, užkrėtimo toksiškomis medžiagomis arba dėl gaisro pasekmių;

d) maitinti bites ekologišku medumi, ekologišku cukrumi arba ekologišku cukraus sirupu ilgalaikių išimtinių oro sąlygų arba didelio masto nelaimės, dėl kurios sutrinka nektaro ar lipčiaus gamyba, atveju.

▼B

Gavę kompetentingos institucijos patvirtinimą, tam tikri ūkio subjektai laiko dokumentais pagrįstus pirmiau minėtų išimčių taikymo įrodymus. Valstybės narės turi informuoti viena kitą ir Komisiją apie išimtis, suteiktas pagal pirmosios pastraipos c punktą, per vieną mėnesį po jų patvirtinimo.

7 SKYRIUS

Sėklų duomenų bazė

48 straipsnis

Duomenų bazė

1. Kiekviena valstybė narės užtikrina, kad yra įdiegta kompiuterizuota duomenų bazė, į kurią įtrauktos jų teritorijoje gautos ekologiškų sėklų ar sėklinių bulvių veislės.

2. Duomenų bazę tvarko valstybės narės kompetentinga institucija arba šiam tikslui valstybės narės paskirta institucija ar įstaiga (toliau – duomenų bazės valdytojas). Valstybės narės taip pat gali paskirti instituciją arba privačią įstaigą kitoje šalyje.

3. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie paskirtą valdyti duomenų bazę instituciją ar privačią įstaigą.

49 straipsnis

Registracija

1. Veislės, kurių ekologiškos sėklos ar sėklinių bulvių galima įsigyti, 48 straipsnyje nurodytoje duomenų bazėje registruojamos tiekėjo prašymu.

2. Taikant 45 straipsnio 5 dalį, laikoma, kad veislės atsargų nėra, jei veislė neužregistruota duomenų bazėje.

3. Kiekviena valstybė narė nusprendžia, kokiu metų laikotarpiu duomenų bazėje laikomi duomenys apie jos teritorijoje auginamas visas rūšis arba rūšių grupes turi būti reguliariai atnaujinami. Duomenų bazėje turi būti informacija apie tokį sprendimą.

50 straipsnis

Registracijos sąlygos

1. Norėdamas užregistruoti tiekėjas turi gebėti:

a) įrodyti, kad jam arba paskutiniam ūkio subjektui tais atvejais, kai tiekėjas turi reikalų tik su fasuotomis sėklomis arba sėklinėmis bulvėmis, buvo taikyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 27 straipsnyje nurodyta kontrolės sistema;

▼B

b) įrodyti, kad į rinką tiekiamos sėklos ar sėklinės bulvės atitinka bendruosius sėkloms ir sėklinėms bulvėms taikomus reikalavimus;

c) pateikti visą šio reglamento 51 straipsnyje reikalaujamą informaciją ir įsipareigoti šią informaciją atnaujinti duomenų bazės valdytojo prašymu arba kai toks atnaujinimas būtinas siekiant užtikrinti informacijos patikimumą.

2. Duomenų bazės valdytojas, gavęs valstybės narės kompetentingos institucijos pritarimą, gali atmesti tiekėjo prašymą dėl registracijos arba panaikinti jau priimtą registraciją, jei tiekėjas nesilaiko 1 dalyje išdėstytų reikalavimų.

51 straipsnis

Užregistruota informacija

1. 48 straipsnyje nurodytoje duomenų bazėje apie kiekvieną užregistruotą veislę ir kiekvieną tiekėją pateikiama bent ši informacija:

a) mokslinis rūšies pavadinimas ir veislės pavadinimas;

b) tiekėjo ar jo atstovo vardas ir pavardė (pavadinimas) ir duomenys ryšiams;

c) sritis, į kurią tiekėjas gali vartotojui pristatyti sėklas ar sėklines bulves per įprastą pristatymui reikalingą laiką;

d) šalis ar regionas, kuriame veislė testuojama ir patvirtinama įtraukimui į bendrą žemės ūkio augalų ir daržovių rūšių veislių katalogą, kaip apibrėžta Tarybos direktyvose 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo ([1]) ir 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla ([2]);

e) diena, nuo kada bus galima gauti sėklų ar sėklinių bulvių;

f) Reglamento (EB) Nr. 834/2007 27 straipsnyje nurodytos paskirtosios kontrolės institucijos ar įstaigos, atsakingos už ūkio subjekto kontrolę, pavadinimas ir (arba) kodo numeris.

2. Tiekėjas nedelsdamas informuoja duomenų bazės valdytoją, jei duomenų bazėje užregistruotos veislės atsargų nebėra. Šie pokyčiai registruojami duomenų bazėje.

3. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, į duomenų bazę taip pat įtraukiamas X priede išvardytų rūšių sąrašas.

([1]) OL L 193, 2002 7 20, p. 1.
([2]) OL L 193, 2002 7 20, p. 33.

▼B

52 straipsnis

Informacijos prieinamumas

1. Sėklų ir sėklinių bulvių vartotojai bei plačioji visuomenė 48 straipsnyje nustatytoje duomenų bazėje registruotą informaciją internete gali gauti nemokamai. Valstybės narės gali nuspręsti, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 28 straipsnio 1 dalies a punktą užsiregistravę vartotojai, pateikę prašymą duomenų bazės valdytojui, gali gauti duomenų fragmentą apie vieną ar kelias rūšių grupes.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visi 1 dalyje minėti vartotojai mažiausiai kartą per metus informuojami apie sistemą ir apie tai, kaip galima gauti į duomenų bazę įtrauktą informaciją.

53 straipsnis

Registracijos mokestis

Kiekviena registracija gali būti apmokestinama mokesčiu, kurio dydis atitinka informacijos įtraukimo į 48 straipsnyje nustatytą duomenų bazę ir laikymo joje išlaidas. Valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina mokesčio dydį, taikomą duomenų bazės valdytojo.

54 straipsnis

Metinė ataskaita

1. Pagal 45 straipsnį paskirtos leidimus išduoti institucijos ar įstaigos registruoja visus leidimus ir teikia apie tai informaciją ataskaitoje, pateikiamoje valstybės narės kompetentingai institucijai ir duomenų bazės valdytojui.

Ataskaitoje apie kiekvieną rūšį, susijusią su leidimo išdavimu pagal 45 straipsnio 5 dalį, pateikiama tokia informacija:

a) mokslinis rūšies ir veislės pavadinimas;

b) leidimo išdavimo pagrindimas, darant nuorodą į 45 straipsnio 5 dalies a, b, c arba d punktus;

c) bendras išduotų leidimų skaičius;

d) bendras duomenų bazėje esančių sėklų ar sėklinių bulvių kiekis;

e) cheminis apdorojimas fitosanitarijos tikslais, kaip numatyta 45 straipsnio 2 dalyje.

2. Ataskaitoje apie pagal 45 straipsnio 8 dalį išduotus leidimus pateikiama šio straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos a punkte nurodyta informacija, taip pat nurodomas leidimo galiojimo laikotarpis.

▼B

55 straipsnis

Suvestinė ataskaita

Kiekvienais metais iki kovo 31 d. valstybės narės kompetentinga institucija surenka ataskaitas ir siunčia Komisijai bei kitoms valstybėms narėms suvestinę ataskaitą, kurioje yra duomenys apie visus valstybės narės per praėjusius kalendorinius metus išduotus leidimus. Ataskaitoje pateikiama 54 straipsnyje nurodyta informacija. Informacija skelbiama 48 straipsnyje nurodytoje duomenų bazėje. Užduotį surinkti ataskaitas kompetentinga institucija gali pavesti duomenų bazės valdytojui.

56 straipsnis

Pagal prašymą suteikiama informacija

Valstybei narei arba Komisijai pageidaujant išsamios informacijos apie konkrečiais atvejais išduotus leidimus, tokia informacija suteikiama kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ŽENKLINIMAS

1 SKYRIUS

▼M3

Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas

57 straipsnis

ES ekologinės gamybos logotipas

Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 25 straipsnio 3 dalį Europos Sąjungos ekologinės gamybos logotipas (toliau – ES ekologinės gamybos logotipas) atitinka šio reglamento XI priedo A dalyje pateiktą pavyzdį.

▼M4

Ženklinimo tikslu ES ekologinės gamybos logotipas naudojamas tik jei atitinkamas produktas yra pagamintas ūkio subjektų, atitinkančių Reglamento (EB) Nr. 834/2007 27, 28, 29, 32 ir 33 straipsniuose nurodytos kontrolės sistemos reikalavimus, laikantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007, Komisijos reglamento (EB) Nr. 1235/2008 ([1]) ir šio reglamento reikalavimų.

▼B

58 straipsnis

Kodo numerio ir kilmės vietos naudojimo sąlygos

1. Reglamento (EB) Nr. 834/2007 24 straipsnio 1 dalies a punkte minimos kontrolės institucijos arba įstaigos kodo numerio nuoroda:

a) prasideda valstybės narės arba trečiosios šalies pavadinimo santrumpa, kaip nurodyta tarptautiniame dviraidžių šalių kodų standarte ISO 3166 *(Šalių ir jų regionų pavadinimų kodai)*;

([1]) OL L 334, 2008 12 12, p. 25.

▼M3

b) pagal šio reglamento XI priedo B dalies 2 punktą apima terminą, susijusį su ekologinės gamybos būdu, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 23 straipsnio 1 dalyje;

c) apima nuorodos numerį, kurį pagal šio reglamento XI priedo B dalies 3 punktą nustato Komisija arba valstybės narės kompetentinga institucija; ir

d) pateikiama tame pačiame regėjimo lauke kaip ir ES ekologinės gamybos logotipas, jei šis logotipas naudojamas ženklinant.

▼B

2. Vietos, kurioje buvo užaugintos produktų sudėtyje esančios žemės ūkio žaliavos, nuoroda, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 24 straipsnio 1 dalies c punkte, pateikiama iš karto 1 dalyje minėto kodo numerio apačioje.

2 SKYRIUS

Specialieji pašarų ženklinimo reikalavimai

59 straipsnis

Taikymo sritis, prekių ženklų ir prekybinių aprašymų naudojimas

▼M2

Šis skyrius netaikomas naminių gyvūnėlių ėdalui ir kailinių gyvūnų pašarams.

▼B

Prekių ženklai ir prekybiniai aprašymai su Reglamento (EB) Nr. 834/2007 23 straipsnio 1 dalyje minima nuoroda gali būti naudojami, jei ne mažiau kaip 95 % produkto sausosios medžiagos sudaro ekologiškai pagaminta pašarinė žaliava.

60 straipsnis

Nuorodos ant pagamintų pašarų

1. Nepažeidžiant šio reglamento 61 straipsnio ir 59 straipsnio antros pastraipos nuostatų, perdirbti pašarai gali būti žymimi Reglamento (EB) Nr. 834/2007 23 straipsnio 1 dalyje nurodytais terminais, jeigu:

▼M2

a) perdirbti pašarai atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 nuostatas, visų pirma, gyvuliams skirtas 14 straipsnio 1 dalies d punkto iv ir v papunkčių arba akvakultūros gyvūnams skirtas 15 straipsnio 1 dalies d punkto ir 18 straipsnio nuostatas;

▼B

b) perdirbti pašarai atitinka šio reglamento nuostatas, visų pirma 22 ir 26 straipsnius;

c) ne mažiau kaip 95 % produkto sausosios medžiagos yra ekologiška.

▼B

2. Atsižvelgiant į 1 dalies a ir b punktuose nustatytus reikalavimus, produktams, į kuriuos įeina nepastovūs ekologiškai užaugintų pašarinių žaliavų kiekiai ir (arba) pašarinės žaliavos, užaugintos laukuose, kuriems taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis, ir (arba) neekologiškų žaliavų, leidžiama naudoti tokį įrašą:

„galima naudoti ekologinėje gamyboje remiantis Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 ir (EB) Nr. 889/2008“

61 straipsnis

Nuorodų naudojimo ant perdirbtų pašarų sąlygos

1. 60 straipsnyje nustatyta nuoroda:

a) turi būti atskirta nuo Tarybos direktyvos 79/373/EEB ([1]) 5 straipsnyje arba Tarybos direktyvos 96/25/EB ([2]) 5 straipsnio 1 dalyje minimo teksto;

b) negali būti tokios spalvos, formos arba šrifto, dėl kurių į nuorodą būtų kreipiama daugiau dėmesio nei į gyvūnų pašaro aprašymą ar pavadinimą, minimą atitinkamai Direktyvos 79/373/EEB 5 straipsnio 1 dalies a punkte arba Direktyvos 96/25/EB 5 straipsnio 1 dalies b punkte;

c) prie šios nuorodos tame pat regos lauke turi būti pateiktas sausosios medžiagos svoris, nurodantis:

i) ekologiškai pagamintos (-ų) pašarinės (-ių) žaliavos (-ų) procentą;

ii) pašarinės (-ių) žaliavos (-ų) iš produktų, pagamintų perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, procentą;

iii) pašarinės (-ių) žaliavos (-ų), kurių neapima i ir ii punktai, procentą;

iv) bendrą žemės ūkio kilmės gyvūnų pašaro procentą;

d) prie šios nuorodos turi būti pateiktas ekologiškai pagamintų pašarinių žaliavų pavadinimų sąrašas;

e) prie šios nuorodos turi būti pateiktas pašarinių žaliavų iš produktų, pagamintų perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, pavadinimų sąrašas.

([1]) OL L 86, 1979 4 6, p. 30.
([2]) OL L 125, 1996 5 23, p. 35.

▼B

2. Prie 60 straipsnyje nustatytos nuorodos taip pat gali būti pateikta nuoroda apie reikalavimą naudoti pašarus pagal 21 ir 22 straipsnių nuostatas.

3 SKYRIUS

Kiti specialieji ženklinimo reikalavimai

62 straipsnis

Augalinės kilmės produktai, pagaminti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu

Augalinės kilmės produktai, pagaminti perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu, gali būti žymimi nuoroda „perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktas“, jeigu:

a) buvo laikomasi pereinamojo laikotarpio, kuris yra ne trumpesnis kaip 12 mėnesių iki derliaus;

b) nuorodos spalva, dydis bei šriftas neturi būti ryškesni nei produkto prekinis aprašymas, visos nuorodos rašmenys turi būti tokio pat dydžio;

c) produkto sudėtyje yra tik viena žemės ūkio kilmės augalinė sudėtinė dalis;

d) nuoroda susieta su kontrolės įstaigos ar institucijos kodo numeriu, kaip nustatyta Reglamento Nr. 834/2007 27 straipsnio 10 dalyje.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

KONTROLĖS PRIEMONĖS

1 SKYRIUS

Būtiniausi kontrolės reikalavimai

63 straipsnis

Ūkio subjekto pasirengimas tikrinimui ir įsipareigojimai

1. Kai patikrinimas atliekamas pirmą kartą, ūkio subjektas parengia ir vėliau tvarko:

a) išsamų vieneto ir (arba) patalpų ir (arba) veiklos aprašymą;

b) visas praktines priemones, kurių reikia imtis vieneto ir (arba) patalpų ir (arba) veiklos lygiu siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi ekologinės gamybos taisyklių;

c) atsargumo priemones, kurių reikia imtis siekiant sumažinti užteršimo neleistinais produktais ar medžiagomis pavojų, ir valymo priemones, naudojamas laikymo vietose ir visoje ūkio subjekto gamybos grandinėje.

Kai taikoma, pirmoje pastraipoje nurodytas aprašymas ir priemonės gali būti ūkio subjekto parengtos kokybės sistemos dalis.

▼B

2. 1 dalyje nurodytas aprašymas ir priemonės nurodomos pareiškime, kurį pasirašo atsakingas ūkio subjektas. Be to, šiame pareiškime nurodomas ūkio subjekto įsipareigojimas:

a) atlikti veiksmus pagal ekologinės gamybos taisykles;

b) atsiradus pažeidimų arba neatitikimų sutikti vykdyti ekologinės gamybos taisyklėse nustatytas priemones;

c) įsipareigoti raštu informuoti produkto pirkėjus siekiant užtikrinti, kad nuorodos apie ekologišką gamybos būdą ant šios produkcijos būtų panaikintos.

Pirmojoje pastraipoje nustatytą pareiškimą patikrina kontrolės įstaiga arba institucija, kuri parengia ataskaitą apie galimus trūkumus ir neatitiktį ekologinės gamybos taisyklėms. Ūkio subjektas pasirašydamas patvirtina šią ataskaitą ir imasi būtinų taisomųjų priemonių.

3. Taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 28 straipsnio 1 dalį, ūkio subjektas pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:

a) ūkio subjekto pavardę (pavadinimą) ir adresą;

b) patalpų ir, tam tikrais atvejais, žemės sklypų (pagal žemės registro duomenis), kuriuose atliekami veiksmai, vietą;

c) gamybinių veiksmų ir produktų rūšį;

d) ūkio subjekto įsipareigojimą atlikti gamybinius veiksmus laikantis Reglamente (EB) Nr. 834/2007 ir šiame reglamente pateiktų nuostatų;

e) žemės ūkio valdos atveju datą, nuo kurios gamintojas nebenaudoja ekologinei gamybai neleistinų produktų atitinkamuose žemės sklypuose;

f) įgaliotos įstaigos, kuriai ūkio subjektas pavedė atlikti patikrinimą, pavadinimą, jeigu valstybė narė yra įgyvendinusi kontrolės sistemą, patvirtinusi tokias įstaigas.

64 straipsnis

Kontrolės priemonių pakeitimas

Atsakingas ūkio subjektas tinkamu laiku praneša kontrolės įstaigai arba institucijai apie bet kurį 63 straipsnyje nurodyto aprašymo arba priemonių bei 70, 74, 80, 82, 86 ir 88 straipsniuose numatytų nuostatų dėl pirminės tikrinimo tvarkos pasikeitimą.

65 straipsnis

Tikrinimai

1. Kontrolės institucija ar įstaiga atlieka fizinį visų ūkio subjektų patikrinimą ne rečiau kaip kartą per metus.

▼B

2. Kontrolės institucija ar įstaiga gali imti tyrimui ekologinei gamybai neleistinų produktų bandinius arba tikrinti ekologinės gamybos taisyklių neatitinkančius gamybos būdus. Be to, galima imti ir tirti bandinius siekiant nustatyti galimą užteršimą ekologinei gamybai neleistinais produktais. Tačiau tokia analizė atliekama, tik kai įtariama, kad naudojami ekologinei gamybai neleistini produktai.

3. Po kiekvieno tikrinimo parengiama tikrinimo ataskaita, kurią patvirtindamas pasirašo vieneto ūkio subjektas arba jo atstovas.

4. Be to, kontrolės institucija ar įstaiga atlieka atsitiktinius patikrinimus, apie kuriuos paprastai nepranešama, ir kurie pagrįsti bendru ekologinės gamybos taisyklių nesilaikymo rizikos įvertinimu, atsižvelgiant bent į ankstesnių patikrinimų išvadas, atitinkamų produktų kiekį ir pavojų, kad produktai gali būti pakeisti kitais produktais.

66 straipsnis

Apskaita

1. Prekių ir finansinė apskaita turi būti laikoma vienete arba patalpose ir tvarkoma taip, kad ūkio subjektas galėtų nurodyti, o kontrolės institucija ar įstaiga galėtų patikrinti informaciją apie:

a) produktų tiekėją ir, jei skiriasi, pardavėją arba eksportuotoją;

b) į vienetą pristatytų ekologiškų produktų ir, atitinkamais atvejais, visų įsigytų žaliavų rūšį ir kiekius bei tokių žaliavų naudojimą ir, kai taikoma, kombinuotųjų pašarų sudėtį;

c) patalpose laikomų ekologiškų produktų rūšį ir kiekius;

d) visų produktų, kurie buvo išsiųsti iš vieneto arba pirmojo gavėjo patalpų ar sandėlių, rūšį, kiekius ir gavėjus bei, jei skiriasi, pirkėjus, išskyrus galutinius vartotojus;

e) jei ūkio subjektai nesandėliuoja ar fiziškai neapdoroja tokių ekologiškų produktų, pirktų ir parduotų ekologiškų produktų rūšį ir kiekius bei tiekėjus, ir jeigu jie nesutampa – pardavėjus ar eksportuotojus ir pirkėjus, ir, jeigu jie nesutampa – gavėjus.

2. Apskaitos duomenys taip pat turi apimti ekologiškų produktų patikrinimo juos gavus rezultatus ir bet kurią kitą informaciją, kuri kontrolės institucijai ar įstaigai reikalinga siekiant tinkamai atlikti patikrinimą. Apskaitos duomenys turi būti patvirtinti atitinkamais dokumentais. Apskaita turi rodyti sąnaudų ir išeigos balansą.

▼B

3. Jeigu ūkio subjektas toje pat teritorijoje valdo kelis gamybos vienetus, būtiniausios kontrolės reikalavimai taip pat turi būti taikomi ir neekologiškų produktų vienetams bei pagalbinių produktų sandėliavimo patalpoms.

67 straipsnis

Infrastruktūros prieinamumas

1. Ūkio subjektas:

a) sudaro kontrolės institucijai ar įstaigai galimybę patikrinti visas vieneto dalis ir visas patalpas bei apskaitą ir atitinkamus patvirtinamuosius dokumentus;

b) suteikia kontrolės institucijai ar įstaigai bet kurią informaciją, kuri pagrįstai būtina atliekant tikrinimą;

c) kontrolės institucijai ar įstaigai pareikalavus, pateikti jo paties kokybės užtikrinimo programų rezultatus.

2. Be 1 dalyje nustatytų reikalavimų, importuotojai ir pirmieji gavėjai pateikia 84 straipsnyje nurodytą informaciją apie importuotas siuntas.

68 straipsnis

Patvirtinamieji dokumentai

Taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalį, kontrolės institucijos ir įstaigos naudoja šio reglamento XII priede pateiktą patvirtinamųjų dokumentų pavyzdį.

69 straipsnis

Pardavėjo pareiškimas

Taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 9 straipsnio 3 dalį, pardavėjo pareiškimas, kad pateikti produktai nebuvo pagaminti iš GMO ar naudojant GMO, gali būti teikiamas pagal šio reglamento XIII priede pateiktą pavyzdį.

2 SKYRIUS

Specialieji kontrolės reikalavimai augalams ir augalinės kilmės produktams, pagamintiems ūkyje arba surinktiems

70 straipsnis

Kontrolės priemonės

1. 63 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas išsamus vieneto aprašymas turi:

a) būti parengtas net tada, jeigu ūkio subjekto veikla apsiriboja laukinių augalų rinkimu;

▼B

b) nurodyti laikymo ir gamybos patalpas bei žemės plotų ir (arba) rinkimo teritorijas ir, kai taikoma, patalpas, kuriose atliekami tam tikri perdirbimo ir (arba) pakavimo veiksmai; ir

c) nurodyti datą, kada atitinkamuose žemės plotuose ir (arba) rinkimo teritorijose buvo paskutinį kartą taikyti produktai, kurių naudojimas nedera su ekologinės gamybos taisyklėmis.

2. Jei renkami laukiniai augalai, prie 63 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų praktinių priemonių priskiriamos bet kokios trečiųjų šalių suteiktos garantijos, kurias ūkio subjektas gali pateikti siekdamas užtikrinti, kad laikomasi Reglamento (EB) Nr. 834/2007 12 straipsnio 2 dalies nuostatų.

71 straipsnis

Pranešimai

Kiekvienais metais iki kontrolės institucijos ar įstaigos nurodytos dienos ūkio subjektas informuoja kontrolės instituciją ar įstaigą apie augalininkystės produktų gamybos planą kiekvienam ūkio laukui.

72 straipsnis

Augalų gamybos apskaita

Turi būti vedamas augalų gamybos apskaitos registras, kuris yra laikomas ūkio patalpose taip, kad jį kontrolės institucijos ar įstaigos galėtų bet kuriuo metu patikrinti. Be 71 straipsnyje nustatytų reikalavimų, tokioje apskaitoje teikiama bent ši informacija:

a) apie trąšų naudojimą: taikymo data, trąšų rūšis ir kiekis, atitinkami žemės sklypai;

b) apie augalų apsaugos produktų naudojimą: taikymo priežastys ir data, produkto rūšis, taikymo būdas;

c) apie žemės ūkio pagalbinių priemonių pirkimą: produkto pirkimo data, produkto rūšis ir kiekis;

d) apie derlių: ekologiško ar perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiu gauto augalininkystės derliaus data, rūšis ir kiekis.

73 straipsnis

Keli gamybos vienetai, priklausantys tam pačiam ūkio subjektui

Jeigu ūkio subjektui toje pačioje vietovėje priklauso keli gamybos vienetai, vienetams, užsiimantiems neekologine augalininkyste, kartu su sandėliavimo patalpomis, skirtomis pagalbinėms priemonėms, taip pat taikomi šios antraštinės dalies 1 skyriuje ir šiame skyriuje nustatyti bendrieji ir specialieji kontrolės reikalavimai.

▼M2

2a SKYRIUS

Jūros dumblių specialieji kontrolės reikalavimai

73a straipsnis

Jūros dumbliams taikoma kontrolės tvarka

Kai tikrinimo sistema, taikoma būtent jūros dumbliams, įgyvendinama pirmą kartą, išsamus vietos aprašymas, nurodytas 63 straipsnio 1 dalies a punkte, apima:

a) išsamų įrenginių sausumoje ir jūroje apibūdinimą;

b) kai taikoma, 6b straipsnio 3 dalyje nurodytą poveikio aplinkai vertinimą;

c) kai taikoma, 6b straipsnio 4 dalyje nurodytą darnaus valdymo planą;

d) jeigu auginami laukiniai jūrų dumbliai, parengiamas išsamus pakrantės, dumblių rinkimo plotų jūroje bei plotų sausumoje, kur vykdoma veikla surinkus dumblius, apibūdinimas ir žemėlapis.

73b straipsnis

Jūros dumblių gamybos apskaita

1. Ūkio subjektas veda jūros dumblių gamybos apskaitos registrą, kuris laikomas valdos patalpose, kad kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos galėtų jį bet kuriuo metu patikrinti. Jame pateikiama bent ši informacija:

a) rūšių sąrašas, data ir surinktas kiekis;

b) panaudotų trąšų naudojimo data, rūšis ir kiekis.

2. Registre taip pat nurodoma ši informacija apie surinktus laukinius jūros dumblius:

a) kiekvienos rūšies dumblių rinkimo nurodytose lysvėse aprašymas;

b) per sezoną planuojamų surinkti dumblių kiekis;

c) galimi lysvių, kur bus renkami dumbliai, taršos šaltiniai;

d) kiekvienos lysvės tausojantis metinis derlius.

▼B

3 SKYRIUS

Kontrolės reikalavimai gyvūnams ir gyvulininkystės produktams, pagamintiems gyvulininkystės ūkyje

74 straipsnis

Kontrolės priemonės

1. Kai tikrinimo sistema, taikoma būtent gyvulininkystei, įgyvendinama pirmą kartą, išsamus vieneto aprašymas, nurodytas 63 straipsnio 1 dalies a punkte, apima:

a) išsamų gyvūnams skirtų pastatų, ganyklų, diendaržių ir pan. ir, atitinkamais atvejais, gyvūnų laikymo, pakavimo ir perdirbimo patalpų, gyvulininkystės produktų, žaliavų ir pagalbinių priemonių apibūdinimą;

▼B

b) išsamų mėšlidžių apibūdinimą.

2. 63 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos praktinės priemonės apima:

a) mėšlo paskleidimo planą, suderintą su kontrolės įstaiga ar institucija, kartu su išsamiu dirbamų laukų apibūdinimu;

b) tam tikrais atvejais, susitarimus raštu su kitais ūkiais dėl mėšlo paskleidimo, kaip nurodyta 3 straipsnio 3 dalyje, atitinkančius ekologinės gamybos taisyklių nuostatas;

c) ekologinės gamybos gyvulininkystės vieneto vadybos planą.

75 straipsnis

Gyvūnų identifikavimas

Gyvūnai turi būti ženklinami visam laikui, naudojant kiekvienai rūšiai pritaikytus ženklinimo būdus, stambius žinduolius ženklinant atskirai, o paukščius ir smulkius žinduolius – atskirai arba partijomis.

76 straipsnis

Gyvūnų apskaita

Turi būti vedamas gyvūnų apskaitos registras, kuris yra laikomas ūkio patalpose ir kurį kontrolės institucijos ar įstaigos gali patikrinti bet kuriuo metu. Tokioje apskaitoje pateikiamas išsamus bandos arba pulko tvarkymo sistemos apibūdinimas, apimantis bent šią informaciją:

a) apie gyvūnus, atvežamus į ūkį: kilmė ir atvykimo data, pereinamasis laikotarpis, identifikavimo žyma ir veterinarinės tarnybos įrašas;

b) apie gyvūnus, išvežamus iš ūkio: amžius, kiekis vienetais, masė, jei skerdžiami, identifikavimo žyma ir paskirties vieta;

c) informacija apie prarastus gyvūnus ir praradimo priežastys;

d) apie šėrimą: tipas, įskaitant pašarų papildus, įvairių racionų sudedamųjų dalių proporcijos ir ganymo diendaržiuose laikotarpiai, sezoninio pervarymo į naujas ganyklas laikotarpiai, kai taikomi apribojimai;

e) apie ligų prevenciją ir gydymą bei veterinarinę priežiūrą: gydymo data, išsami informacija apie diagnozę, dozes; gydomojo produkto rūšis, nuoroda į veikliąsias farmakologines medžiagas, susijęs gydymo būdas ir veterinarijos gydytojo skirta veterinarinė priežiūra, nurodant priežastis ir išlaukas, taikomas, kol gyvulininkystės produktai gali būti parduodami paženklinti kaip ekologiški.

▼B

77 straipsnis

Gyvūnams skirtų veterinarinių vaistų kontrolės priemonės

Kiekvienąkart naudojant veterinarinius vaistus, prieš parduodant gyvūnus ar gyvulininkystės produktus pažymėtus kaip ekologiškus, kontrolės institucijai ar įstaigai turi būti pateikta informacija pagal 76 straipsnio e punktą. Gydyti gyvūnai turi būti aiškiai paženklinti: stambūs gyvūnai – kiekvienas atskirai; naminiai paukščiai, smulkūs gyvūnai ar bitės – kiekvienas atskirai arba partijoms, arba aviliais.

78 straipsnis

Specialiosios bitininkystės kontrolės priemonės

1. Bitininkas pateikia kontrolės institucijai ar įstaigai atitinkamo dydžio planą su avilių išdėstymo vietomis. Jei pagal 13 straipsnio 2 dalį nepažymėta jokių plotų, bitininkas pateikia kontrolės institucijai ar įstaigai reikalingus dokumentus ir įrodymus, įskaitant, jei reikia, tinkamą analizę, kad jo bičių ganyklos atitinka šiame reglamente reikalaujamas sąlygas.

2. Į bitynų registrą įrašoma tokia informacija apie bičių maitinimą: produkto rūšis, datos, kiekiai ir aviliai, kur tai buvo atliekama.

3. Kiekvienąkart, kai turi būti naudojami veterinariniai vaistai, turi būti aiškiai įrašyta vaisto rūšis, įskaitant nuorodą į veikliąją farmakologinę medžiagą, išsami informacija apie diagnozę, dozes, vartojimo būdą, gydymo trukmę bei leistiną išlauką ir, prieš parduodant produktus kaip ekologiškus, pateikiama informacija kontrolės įstaigai ar institucijai.

4. Bityno išdėstymo vieta registruojama identifikuojant avilius. Kontrolės įstaigai ar institucijai pranešama apie bitynų perkėlimą į kitą vietą iki termino, sutarto su kontrolės institucija ar įstaiga.

5. Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas tam, kad būtų užtikrintas tinkamas bitininkystės produktų išėmimas, perdirbimas ir laikymas. Visos priemonės, užtikrinančios šių reikalavimų laikymąsi, registruojamos.

6. Papildomą maitinimą medumi ir medaus išėmimo veiksmus reikia užregistruoti bityno registre.

79 straipsnis

Keli gamybos vienetai, priklausantys tam pačiam ūkio subjektui

Jeigu ūkio subjektas valdo kelis gamybos vienetus, kaip nustatyta 17 straipsnio 1 dalyje ir 40 bei 41 straipsniuose, 1 skyriuje ir šios antraštinės dalies šiame skyriuje nustatyta kontrolės sistema taip pat taikoma ir vienetams, kurie neekologiškai augina gyvūnus ar gamina neekologiškus gyvulininkystės produktus.

▼M2

3a SKYRIUS

Akvakultūros gyvūnų gamybai taikomi specialieji kontrolės reikalavimai

79a straipsnis

Akvakultūros gyvūnų gamybai taikoma kontrolės tvarka

Kai tikrinimo sistema, taikoma būtent akvakultūros gyvūnų gamybai, įgyvendinama pirmą kartą, išsamus vieneto aprašymas, nurodytas 63 straipsnio 1 dalies a punkte, apima:

a) išsamų įrenginių sausumoje ir jūroje apibūdinimą;

b) kai taikoma, 6b straipsnio 3 dalyje nurodytą poveikio aplinkai vertinimą;

c) kai taikoma, 6b straipsnio 4 dalyje nurodytą darnaus valdymo planą;

d) kai auginami moliuskai, specialaus pagal 25q straipsnio 2 dalį reikalaujamo įtraukti skyriaus, skirto darnaus valdymo planui, santrauką.

79b straipsnis

Akvakultūros gyvūnų gamybos apskaita

Toliau nurodytą informaciją ūkio subjektas pateikia nuolat atnaujinamame registre, kuris laikomas valdos patalpose, kad kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos galėtų jį bet kuriuo metu patikrinti:

a) į valdą atvežamų gyvūnų kilmę, atvežimo datą ir pereinamąjį laikotarpį;

b) iš valdos išvežamų gyvūnų partijų skaičių, svorį ir paskirties vietą;

c) įrašus apie ištrūkusias žuvis;

d) žuvų pašarų rūšį bei kiekį, o karpiams ir kitoms susijusioms rūšims – įrašą dokumentuose apie papildomų pašarų naudojimą;

e) veterinarinį gydymą, išsamiai nurodant jo tikslą, taikymo datą, taikymo būdą, produkto rūšį ir išlauką;

f) ligų prevencijos priemones, išsamiai apibūdinant telkinių laikymo tuščių, valymo ir vandens valymo procedūras.

79c straipsnis

Specialūs dvigeldžių moliuskų tikrinimai

Dvigeldžių moliuskų auginimo patikrinimai vyksta prieš intensyviausią biomasės gamybos etapą ir jo metu.

▼M2

79d straipsnis

Keli gamybos vienetai, priklausantys tam pačiam ūkio subjektui

Jeigu ūkio subjektas valdo kelis gamybos vienetus, kaip nustatyta 25c straipsnyje, kontrolės sistema taip pat taikoma ir vienetams, kuriuose akvakultūros gyvūnai auginami neekologiškai, kaip nustatyta 1 skyriuje ir šiame skyriuje.

▼B

4 SKYRIUS

►M2 Kontrolės reikalavimai gamybos vienetams, kuriuose ruošiami augalinės kilmės, jūros dumblių, gyvulininkystės ir akvakultūros gyvūnų produktai ir iš jų sudaryti maisto produktai ◄

80 straipsnis

Kontrolės priemonės

Vieneto, kuriame savo poreikiams arba trečiosios šalies poreikiams tvarkomi produktai, visų pirma įskaitant vienetus, kurie užsiima tokių produktų įpakavimu ir (arba) perpakavimu, arba vienetus, kurie užsiima tokių produktų ženklinimu etiketėmis ir (arba) pakartotiniu ženklinimu etiketėmis, atveju, išsamus vieneto aprašymas, nurodytas 63 straipsnio 1 dalies a punkte, turi atspindėti žemės ūkio produktų priėmimo, perdirbimo, pakavimo, ženklinimo etiketėmis ir laikymo procesus iki su jais susijusių veiksmų ir po jų bei produktų vežimo procedūras.

5 SKYRIUS

►M2 Kontrolės reikalavimai ekologiškų produktų importui iš trečiųjų šalių ◄

81 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas bet kuriam ūkio subjektui, kuris kaip importuotojas ir (arba) pirmasis gavėjas dalyvauja importuojant ir (arba) priimant savo arba kito ūkio subjekto poreikiams ekologiškus produktus.

82 straipsnis

Kontrolės priemonės

1. Importuotojo atveju į išsamų vieneto aprašymą, nurodytą 63 straipsnio 1 dalies a punkte, turi būti įtrauktos importuotojo patalpos ir importo veikla, nurodant produktų įvežimo į Bendriją vietas ir visas kitas patalpas, kurias importuotojas ketina naudoti importuotiems produktams laikyti iki jų pristatymo pirmajam gavėjui.

Be to, 63 straipsnio 2 dalyje nurodytame pareiškime turi būti importuotojo įsipareigojimas užtikrinti, kad visos patalpos, kurias importuotojas naudos produktams laikyti, yra pateikiamos tikrinimui, kurį atlieka kontrolės įstaiga ar institucija arba, jei šios sandėliavimo patalpos yra kitoje valstybėje narėje arba regione, kontrolės įstaiga ar institucija, kuri yra patvirtinta atlikti tikrinimą toje valstybėje narėje arba regione.

▼B

2. Pirmojo gavėjo atveju išsamiame vieneto aprašyme, nurodytame 63 straipsnio 1 dalies a punkte, turi būti nurodytos priėmimui ir laikymui naudojamos patalpos.

3. Jeigu importuotojas ir pirmasis gavėjas yra tas pats juridinis asmuo ir dirba viename vienete, 63 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje nurodytus dokumentus galima įforminti vienu bendru dokumentu.

83 straipsnis

Apskaita

Importuotojas ir pirmasis gavėjas tvarko atskirą prekių ir finansinę apskaitą, nebent jie dirbtų viename vienete.

Kontrolės institucijai ar įstaigai pareikalavus pateikiama visa informacija apie susitarimus dėl vežimo iš eksportuotojo trečiojoje šalyje iki pirmojo gavėjo ir iš pirmojo gavėjo patalpų arba laikymo vietų iki Bendrijoje esančių gavėjų.

84 straipsnis

Informacija apie importuotas siuntas

Importuotojas tinkamu laiku praneša kontrolės įstaigai arba institucijai apie kiekvieną į Bendriją importuojamą siuntą ir nurodo:

a) pirmojo gavėjo pavadinimą ir adresą;

b) bet kokią informaciją, kurios kontrolės įstaiga ar institucija gali pagrįstai reikalauti,

   i) jei produktai importuojami pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnį, tame straipsnyje nustatytus patvirtinamuosius dokumentus;

   ii) jei produktai importuojami pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnį, tame straipsnyje nurodyto patikrinimo sertifikato kopiją.

Importuotojo kontrolės įstaigai ar institucijai pareikalavus, importuotojas perduoda pirmoje dalyje nurodytą informaciją pirmojo gavėjo kontrolės įstaigai ar institucijai.

85 straipsnis

Tikrinimai

Kontrolės institucija ar įstaiga tikrina šio reglamento 83 straipsnyje nustatytą buhalterinę apskaitą ir Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą sertifikatą arba to reglamento 32 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus patvirtinamuosius dokumentus.

▼B

Jeigu importuotojas importo veiksmus atlieka skirtinguose vienetuose arba patalpose, jis pareikalavus pateikia kiekvienos patalpos aprašymus, nurodytus šio reglamento 63 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje.

6 SKYRIUS

Kontrolės reikalavimai vienetams, gaminantiems, tvarkantiems arba importuojantiems ekologiškus produktus, kuriems pagal sutartį trečiosios šalys atlieka dalį veiksmų arba visus faktinius minėtuosius veiksmus

86 straipsnis

Kontrolės priemonės

Kai trečiosios šalys pagal sutartį atlieka gamybinius veiksmus, išsamiame vieneto aprašyme, nustatytame 63 straipsnio 1 dalies a punkte, pateikiama:

a) subrangovų sąrašas su jų veiklos apibūdinimu ir nuoroda į jų sertifikavimą atlikusias kontrolės įstaigas ar institucijas;

b) rašytinis subrangovų sutikimas, kad jų ūkiams būtų taikomas Reglamento (EB) Nr. 834/2007 V antraštinėje dalyje numatytas tikrinimo režimas;

c) visos praktinės priemonės, įskaitant, *inter alia*, atitinkamą apskaitos sistemą, kurių turi būti imtasi vieneto lygiu siekiant užtikrinti, kad produktus, kuriuos ūkio subjektas pateikia į rinką, būtų galima atsekti iki atitinkamai jų tiekėjų, pardavėjų, gavėjų ir pirkėjų.

7 SKYRIUS

Kontrolės reikalavimai pašarus ruošiantiems vienetams

87 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas visiems vienetams, ruošiantiems Reglamento (EB) Nr. 834/2007 1 straipsnio 2 dalies c punkte minimus produktus sau arba trečiosios šalies vardu.

88 straipsnis

Kontrolės priemonės

1. Į 63 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą išsamų vieneto aprašymą įtraukiamas:

a) patalpų ir įrenginių, naudojamų priimant, ruošiant ir saugant gyvūnų pašarams skirtus produktus iki su jais atliekamų gamybinių veiksmų ir po jų, apibūdinimas;

▼B

b) patalpų, kuriose laikomi kiti produktai, naudojami ruošiant pašarus, apibūdinimas;

c) patalpų, kuriose sandėliuojami produktai, skirti valymui ir dezinfekcijai, apibūdinimas;

d) jei būtina, kombinuotųjų pašarų, kuriuos ūkio subjektas ketina gaminti pagal Direktyvos 79/373/EEB 5 straipsnio 1 dalies a punktą, apibūdinimas ir gyvūnų, kuriems skirti šie kombinuotieji pašarai, rūšis arba klasė;

e) jei būtina, pašarinių žaliavų, kurias ketina gaminti ūkio subjektas, pavadinimas.

2. Priemonės, kurių turi imtis ūkio subjektai, kaip nurodyta 63 straipsnio 1 dalies b punkte, kad garantuotų atitiktį ekologinės gamybos taisyklėms, apima 26 straipsnyje nurodytas priemones.

3. Kontrolės institucija arba įstaiga šias priemones taiko bendram kiekvieno paruošiamojo vieneto rizikos įvertinimui atlikti ir kontrolės planui parengti. Šiame kontrolės plane nustatomas mažiausias imtinas atsitiktinių ėminių skaičius atsižvelgiant į galimą riziką.

89 straipsnis

Apskaita

Siekiant tinkamai kontroliuoti gamybinius veiksmus, 66 straipsnyje minimoje apskaitoje pateikiama informacija apie pašarinių žaliavų kilmės šalį, rūšį ir kiekius, priedus, pardavimus ir paruoštus vartoti produktus.

90 straipsnis

Tikrinimai

65 straipsnyje nustatytas patikrinimas apima išsamų fizinį visų patalpų tikrinimą. Be to, kontrolės institucija arba įstaiga atlieka tikslinius tikrinimus remdamasi bendru galimos neatitikties ekologinės gamybos taisyklėms rizikos įvertinimu.

Kontrolės įstaiga arba institucija kreipia ypač didelį dėmesį į ūkio subjektui nurodytus svarbiuosius kontrolės taškus, siekdama nustatyti, ar priežiūros ir kontrolės veiksmai vykdomi teisingai.

Visos patalpos, kurias ūkio subjektas naudoja savo veiklai vykdyti, gali būti tikrinamos taip dažnai, kiek tam pagrindo suteikia su šia veikla susijusi rizika.

▼B

8 SKYRIUS

Pažeidimai ir keitimasis informacija

91 straipsnis

Priemonės, taikomos įtarus esant pažeidimams ir neatitikimams

1. Jeigu ūkio subjektas mano arba įtaria, kad jo pagamintas, tvarkytas, importuotas arba iš kito ūkio subjekto gautas produktas neatitinka ekologinės gamybos taisyklių, jis pradeda procedūras dėl ženklinimo, rodančio ekologišką produkto kilmę, panaikinimo arba dėl produkto atskyrimo ir identifikavimo. Jis gali perdirbti arba supakuoti produktą arba pateikti jį į rinką, tik jeigu dėl jo nebeabejojama, nebent produktas pateikiamas į rinką be nuorodų į ekologinę gamybą. Jei kyla tokių abejonių, ūkio subjektas apie tai nedelsdamas praneša kontrolės įstaigai ar institucijai. Kontrolės institucija ar įstaiga gali neleisti pateikti produkto į rinką su nuoroda į ekologinę gamybą, kol iš ūkio subjekto arba iš kitų šaltinių gauta informacija nepanaikins abejonių.

2. Jeigu kontrolės institucija ar įstaiga turi rimtų įtarimų, kad ūkio subjektas ketina pateikti į rinką produktą, kuris neatitinka ekologinės gamybos taisyklių, bet paženklintas nuoroda į ekologinę gamybą, ši kontrolės institucija ar įstaiga gali pareikalauti, kad ūkio subjektas laikinai sustabdytų šio paženklinto produkto pateikimą į rinką tos kontrolės institucijos ar įstaigos nustatytu laikotarpiu. Prieš priimdama tokį sprendimą kontrolės institucija ar įstaiga leidžia ūkio subjektui pateikti pastabas. Prie sprendimo pridedamas įpareigojimas panaikinti bet kokį produkto ženklinimą, rodantį ekologišką produkto kilmę, jei kontrolės institucija ar įstaiga neabejoja, kad produktas neatitinka ekologinės gamybos reikalavimų.

Tačiau jei įtarimas nustatytu laikotarpiu nepasitvirtina, pirmojoje pastraipoje minėtas sprendimas panaikinamas ne vėliau kaip iki to laikotarpio pabaigos. Ūkio subjektas visapusiškai bendradarbiauja su kontrolės įstaiga ar institucija išsklaidant įtarimą.

3. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių ir sankcijų, siekdamos užkirsti kelią nesąžiningam Reglamento (EB) Nr. 834/2007 IV antraštinėje dalyje ir šio reglamento III antraštinėje dalyje ir (arba) XI priede nurodytų nuorodų naudojimui.

92 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Jeigu ūkio subjektą ir jo subrangovus tikrina skirtingos kontrolės institucijos ar įstaigos, 63 straipsnio 2 dalyje nurodytame pareiškime pateikiamas ūkio subjekto sutikimas jo ir subrangovų vardu, kad skirtingos kontrolės įstaigos arba institucijos gali keistis informacija apie jų tikrinamus veiksmus ir apie keitimosi informacija įgyvendinimo būdą.

2. Valstybė narė, nustačiusi Reglamento (EB) Nr. 834/2007 IV antraštinėje dalyje ir šio reglamento III antraštinėje dalyje ir (arba) XI priede nurodytomis nuorodomis pažymėto produkto iš kitos valstybės narės neatitikimų ar pažeidimų, susijusių su šio reglamento taikymu, praneša apie tai valstybei narei, paskyrusiai kontrolės įstaigą ar instituciją, ir Komisijai.

▼B

V ANTRAŠTINĖ DALIS

INFORMACIJOS PERDAVIMAS KOMISIJAI, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Informacijos perdavimas Komisijai

93 straipsnis

Statistinė informacija

1. Valstybės narės teikia Komisijai Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 36 straipsnyje minimą metinę statistinę informaciją apie ekologinę gamybą, pasitelkdamos kompiuterinę elektroninio keitimosi dokumentais ir informacija sistemą, kurią Komisija (GD Eurostat) parengia iki kiekvienų metų liepos 1 d.

2. 1 dalyje nurodytoje statistinėje informacijoje visų pirma pateikiami šie duomenys:

a) ekologiškų gamintojų, perdirbėjų, importuotojų ir eksportuotojų skaičius;

b) ekologiškų augalų gamyba ir pasėlių plotai, kuriems taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis ir kurie naudojami ekologinei gamybai;

c) ekologiškų gyvūnų skaičius vienetais ir ekologiški gyvūnininės kilmės produktai;

d) duomenys apie ekologinę pramoninę gamybą pagal veiklos rūšį;

▼M2

e) ekologinės akvakultūros gyvūnų gamybos vienetų skaičius;

f) ekologinės akvakultūros gyvūnų gamybos apimtys;

g) neprivaloma – gamybos vienetų, kuriuose ekologiškai auginami jūros dumbliai, skaičius ir ekologiškų jūros dumblių gamybos apimtys.

▼B

3. 1 ir 2 dalyse nurodytai statistinei informacijai perduoti valstybės narės naudojasi Komisijos (Eurostato generalinio direktorato) parengta vienintele duomenų prieiga.

4. Nuostatos dėl statistinių duomenų ir metaduomenų charakteristikų apibrėžiamos atsižvelgiant į Bendrijos statistinę programą, remiantis modeliais ir klausimynais, kurie prieinami naudojantis 1 dalyje nurodyta sistema.

94 straipsnis

Kita informacija

1. Valstybės narės, pasitelkdamos kompiuterinę elektroninio keitimosi dokumentais ir informacija sistemą, kurią Komisija (Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas) parengė kitai nei statistinė informacijai, teikia Komisijai šią informaciją:

a) iki 2009 m. sausio 1 d. – Reglamento (EB) Nr. 834/2007 35 straipsnio a dalyje nurodytą informaciją ir vėliau apie kiekvieną pakeitimą, kai tik šis bus padarytas;

▼B

b) iki kiekvienų metų kovo 31 d. – Reglamento (EB) Nr. 834/2007 35 straipsnio b dalyje nurodytą informaciją apie kontrolės institucijas ir įstaigas, patvirtintas ankstesnių metų gruodžio 31 d.;

c) iki kiekvienų metų liepos 1 d. – visą kitą pagal šį reglamentą reikalaujamą ar reikalingą informaciją.

2. Duomenys perduodami, suvedami ir atnaujinami 1 dalyje nurodytoje sistemoje kontroliuojant kompetentingai institucijai, laikantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 35 straipsnio reikalavimų; šią funkciją atlieka pati institucija arba įstaiga, kuriai ta funkcija buvo deleguota.

3. Nuostatos dėl statistinių duomenų ir metaduomenų charakteristikų apibrėžiamos remiantis modeliais arba klausimynais, kurie prieinami naudojantis 1 dalyje nurodyta sistema.

2 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

95 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Pereinamuoju laikotarpiu iki 2010 m. gruodžio 31 d. galvijai gali būti laikomi pririšti tuose pastatuose, kurie jau buvo eksploatuojami iki 2000 m. rugpjūčio 24 d., su sąlyga, kad jie reguliariai išvedami mankštintis ir auginami pagal gyvūnų gerovės reikalavimus patogiai pakreiktuose plotuose, taikant individualią priežiūrą, ir su sąlyga, kad kompetentinga institucija leido taikyti šią priemonę. Atskiriems ūkio subjektams paprašius kompetentinga institucija gali leisti toliau taikyti šią priemonę ribotu laikotarpiu, kuris baigiasi iki 2013 m. gruodžio 31 d., su papildoma sąlyga, kad mažiausiai du kartus per metus bus atliekami 65 straipsnio 1 dalyje nurodyti patikrinimai.

2. Kompetentinga institucija gali leisti pereinamuoju laikotarpiu iki 2010 m. gruodžio 31 d. taikyti išimtis dėl laikymo uždarose patalpose sąlygų ir gyvūnų tankio, kurios buvo suteiktos gyvulininkystės ūkiams remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 I priedo B dalies 8.5.1 punkte nustatyta nukrypti leidžiančia nuostata. Ūkio subjektai, kuriems taikomas šis pratęsimas, pateikia kontrolės institucijai ar įstaigai planą, kuriame apibūdinamos priemonės, skirtos užtikrinti atitiktį ekologinės gamybos taisyklių nuostatoms iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Atskiriems ūkio subjektams paprašius kompetentinga institucija gali leisti toliau taikyti šią priemonę ribotu laikotarpiu, kuris baigiasi iki 2013 m. gruodžio 31 d., su papildoma sąlyga, kad mažiausiai du kartus per metus bus atliekami 65 straipsnio 1 dalyje nurodyti patikrinimai.

3. Pereinamuoju laikotarpiu, kuris baigiasi 2010 m. gruodžio 31 d., mėsai skirtos avys ir kiaulės galutinio panėjimo stadijos metu gali būti laikomos uždarose patalpose, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 I.B priedo 8.3.4 punkte, su sąlyga, kad mažiausiai du kartus per metus bus atliekami 65 straipsnio 1 dalyje nurodyti patikrinimai.

▼B

4. Paršeliai gali būti kastruojami netaikant nejautros ir (arba) nuskausminimo pereinamuoju laikotarpiu iki 2011 m. gruodžio 31 d.

5. Kol bus nustatytos išsamios naminių gyvūnėlių ėdalo perdirbimo taisyklės, taikomos nacionalinės taisyklės, o jų nesant – valstybių narių priimti arba pripažinti privatūs standartai.

▼M2

6. Taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 12 straipsnio 1 dalies j punktą ir kol bus įtrauktos specialiosios medžiagos pagal to reglamento 16 straipsnio 1 dalies f punktą, gali būti naudojami tik kompetentingos institucijos patvirtinti produktai.

▼B

7. Valstybių narių pagal Reglamentą (EEB) Nr. 207/93 suteikti leidimai žemės ūkio kilmės neekologiškiems ingredientams gali būti laikomi išduotais pagal šį reglamentą. Tačiau leidimų, išduotų pagal pirmiau minėto reglamento 3 straipsnio 6 dalį, galiojimas baigiasi 2009 m. gruodžio 31 d.

8. Pereinamuoju laikotarpiu iki 2010 m. liepos 1 d. ūkio subjektai atlikdami ženklinimą gali toliau naudotis Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 nuostatomis dėl:

i) ekologiškų maisto sudedamųjų dalių procentinės dalies apskaičiavimo sistemos;

ii) kontrolės institucijos ar įstaigos kodo numerio ir (arba) pavadinimo.

▼M3

9. Produktų, kurie vadovaujantis Reglamentu (EEB) Nr. 2092/91 arba Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 pagaminti, supakuoti ir paženklinti iki 2010 m. liepos 1 d., atsargos gali būti toliau teikiamos rinkai su nuorodomis apie ekologinę gamybą, kol baigsis turimi ištekliai.

10. Produktų, teikiamų rinkai su nuorodomis apie ekologinę gamybą, pakuotės, atitinkančios Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 arba Reglamento (EB) Nr. 834/2007 reikalavimus, gali būti ir toliau naudojamos iki 2012 m. liepos 1 d., tačiau produktas turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 834/2007 reikalavimus.

▼M4

10*a* Vynui 8 dalyje nurodytas pereinamasis laikotarpis baigiasi 2012 m. liepos 31 d.

Vyno, kuris vadovaujantis Reglamentu (EEB) Nr. 2092/91 arba Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 pagamintas, supakuotas ir paženklintas iki 2012 m. liepos 31 d., atsargos gali būti toliau teikiamos rinkai, kol baigsis turimos atsargos.

▼M2

11. Tiems akvakultūros gyvūnų ir jūros dumblių gamybos vienetams, kurie įsteigti ir gamino šiuos produktus pagal šalyje priimtas ekologinės gamybos taisykles dar iki šio reglamento įsigaliojimo, kompetentinga institucija gali leisti laikotarpiu, kuris baigiasi 2013 m. liepos 1 d., išlaikyti turimą ekologiškų produktų statusą, kol jie prisitaiko prie šio reglamento taisyklių, su sąlyga, jog vanduo nėra užteršiamas medžiagomis, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje. Ūkio subjektai, norintys pasinaudoti šia priemone, praneša kompetentingai institucijai apie atitinkamus įrenginius, žuvininkystės tvenkinius ir varžas arba jūros dumblių lysves.

▼B

96 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentai (EEB) Nr. 207/93, (EB) Nr. 223/2003 ir (EB) Nr. 1452/2003 panaikinami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus ir į Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal XIV priede pateiktą atitikmenų lentelę.

97 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Tačiau 27 straipsnio 2 dalies a punktas ir 58 straipsnis taikomas nuo 2010 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

▼M2

Trąšos, dirvos gerinimo priemonės ir maistingosios medžiagos, minimos 3 straipsnio 1 dalyje ir 6d straipsnio 2 dalyje

▼B

Pastabos

A: leistinos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ir perkeltos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 16 straipsnio 3 dalies c punktu.

B: leistinos pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007

▼M2

Leidimas	Pavadinimas Sudėtiniai produktai arba produktai, kuriuos sudaro tik šios medžiagos	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Gyvūnų mėšlas	Produktai, sudaryti iš gyvūnų ekskrementų mišinio ir augmenijos (pakratai) Medžiagos, gautos pramoninės žemdirbystės būdu, draudžiamos
▼B A	Sausas gyvūnų mėšlas ir dehidratuotas naminių paukščių mėšlas	Medžiagos, gautos pramoninės žemdirbystės būdu, draudžiamos
A	Gyvūnų ekskrementų kompostas, kuriame yra naminių paukščių mėšlo ir gyvūnų mėšlo komposto	Medžiagos, gautos pramoninės žemdirbystės būdu, draudžiamos
A	Skysti gyvūnų ekskrementai	Naudojami po kontrolinės fermentacijos ir (arba) atskiestos tam tikru santykiu Medžiagos, gautos pramoninės žemdirbystės būdu, draudžiamos
A	Kompostuotos arba fermentuotos buitinės atliekos	Produktas, išgautas iš pirminių atskirtų buitinių atliekų, kurios buvo perduotos kompostavimui arba anaerobinei fermentacijai biodujoms gaminti Tik augalinės ir gyvūninės kilmės buitinės atliekos Tik jei gaminamos uždaroje ir stebimoje surinkimo sistemoje, patvirtintoje valstybės narės Didžiausia leistina koncentracija mg/kg sausoje medžiagoje: kadmio: 0,7; vario: 70; nikelio: 25; švino: 45; cinko: 200; gyvsidabrio: 0,4; chromo (iš viso): 70; chromo (VI): 0
A	Durpės	Naudojamos tik sodininkystėje (daržininkystėje, gėlininkystėje, miškininkystėje, medelynuose)
A	Grybinių kultūrų atliekos	Substrato pirminė sudėtis turi būti sudaryta tik iš šiame priede išvardytų produktų
A	Kirmėlių atliekos (kirmėlių kompostas) ir vabzdžiai	
A	Guanas	

▼B

Leidimas	Pavadinimas Sudėtiniai produktai arba produktai, kuriuos sudaro tik šios medžiagos	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Kompostuotas arba fermentuotas augalinės kilmės medžiagų mišinys	Produktas, išgautas iš augalinės kilmės medžiagų, perduotų kompostavimui arba anaerobinei fermentacijai biodujoms gaminti, mišinių
A	Šie augalinės kilmės produktai arba šalutiniai produktai: kraujamilčiai kanopų drožlės ragų drožlės kaulamilčiai arba kaulamilčiai be želatinos žuvų miltai mėsos miltai plunksnos, plaukai ir miltinės erkės vilna kailis plaukai pieno produktai	►**M2** Kailyje didžiausia chromo (VI) sausosios medžiagos koncentracija mg/kg: 0 ◄
A	Augalinės kilmės produktai ir šalutiniai produktai, skirti trąšoms	Pavyzdžiai: sėklamilčių išspaudos, kakavos žievelės, salyklas iš stiebelių
A	Jūros dumbliai ir jūros dumblių produktai	Jeigu tiesiogiai gauti šiais būdais: i) fizinių procesų metu, įskaitant dehidraciją, užšaldymą ir malimą; ii) ekstrahuojant vandeniu arba vandeniniu tirpalu ir (arba) šarminiu tirpalu; iii) fermentuojant
A	Pjuvenos ir medžio drožlės	Mediena, neapdorota chemiškai po to, kai medis nukertamas
A	Medžio žievės kompostas	Mediena, neapdorota chemiškai po to, kai medis nukertamas
A	Medžio anglis	Iš medžių, kurie neapdorojami chemiškai juos nukirtus
A	Minkšto grunto fosfatas	Produktas, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2003/2003 dėl trąšų ([1]) I priedo A dalies 2 punkto 7 papunktyje Kadmio koncentracija, kuriame $P_2 0_5$ yra 90 mg/kg arba mažiau
A	Aliuminio kalcio fosfatas	Produktas, nurodytas Reglamento *2003/2003 I priedo A dalies 2 punkto 6 papunktyje* Kadmis, kuriame $P_2 0_5$ yra 90 mg/kg arba mažiau Vartojama tik baziniame dirvožemyje (pH > 7,5)
A	Pagrindinis šlakas	Produktai, nurodyti Reglamento *2003/2003 I priedo A dalies 2 punkto 1 papunktyje*

▼B

Leidimas	Pavadinimas Sudėtiniai produktai arba produktai, kuriuos sudaro tik šios medžiagos	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Nevalyta kalio druska arba kainitas	Produktai, nurodyti Reglamento *2003/2003 I priedo A dalies 3 punkto 1 papunktyje*
A	Kalio sulfatas, kuriame gali būti magnio druskos	Produktas, gautas iš kalio druskos žaliavos panaudojus ekstrakcijos metodą, kuriame gali būti ir magnio druskų
A	Distiliatas ir distiliato ekstraktas	Išskyrus amonio distiliatą
A	Kalcio karbonatas (kreida, mergelis, gamtinė klintis, *Breton ameliorant*, (kalkiniai jūros dumbliai), kreidinis fosfatas)	Tik natūralios kilmės
A	Magnis ir kalcio karbonatas	Tik natūralios kilmės Pvz., magnio kreida, gamtinė magnio klintis
A	Magnio sulfatas (kizeritas)	Tik natūralios kilmės
A	Kalcio chlorido tirpalas	Obelų lapų apdorojimui, nustačius kalcio trūkumą
A	Kalcio sulfatas (gipsas)	Produktai, nurodyti Reglamento *2003/2003 I priedo D dalies 1 punkte* Tik natūralios kilmės
A	Pramoninės kalkės iš cukraus gamybos	Cukraus gamybos iš cukrinių runkelių šalutinis produktas
A	Pramoninės kalkės iš vakuuminės druskos gamybos	Šalutinis vakuuminės druskos gamybos iš kalnuose aptinkamo druskos tirpalo produktas
A	Paprastoji siera	Produktai, nurodyti *Reglamento 2003/2003 I priedo D dalies 3 punkte*
A	Mikroelementai	Neorganiniai mikroelementai, išvardyti Reglamento *2003/2003 I priedo E dalyje*
A	Natrio chloridas	Tik kasyklų druska
A	Akmens miltai ir moliai	

([1]) OL L 304, 2003 11 21, p. 1.

▼B

II PRIEDAS

Pesticidai – produktai augalų apsaugai, minimi 5 straipsnio 1 dalyje

Pastabos:

A: leistini pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ir perkelti Reglamento (EB) Nr. 834/2007 16 straipsnio 3 dalies c punktu.

B: leistini pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007

1. **Augalinės ar gyvūninės kilmės medžiagos**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Azadirachtinas, gautas ekstrahuojant *Azadirachta indica* (Nimo medis)	Insekticidas
A	Bičių vaškas	Genėti naudojama medžiaga
A	Želatina	Insekticidas
A	Hidrolizuoti baltymai	Atrakantas, tik patvirtintam naudojimui kartu su kitais šiame sąraše išvardytais atitinkamais produktais
A	Lecitinas	Fungicidas
A	Augalinės kilmės aliejai (pvz., mėtų aliejus, pušų aliejus, kmynų aliejus)	Insekticidas, akaricidas, fungicidas ir ūglių augimą slopinanti medžiaga
A	Piretrinas, ekstrahuotas iš *Chrysanthemum cinerariaefolium*	Insekticidas
A	Kasija, ekstrahuota iš *Quassia amara*	Insekticidas, repelentas
A	Rotenonas, ekstrahuotas iš *Derris* spp. ir *Lonchocarpus* spp., ir *Terphrosia* spp.	Insekticidas

2. **Mikroorganizmai, naudojami kenkėjams ir ligoms biologiškai kontroliuoti**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Mikroorganizmai (bakterijos, virusai ir grybai)	

3. **Mikroorganizmų gaminamos medžiagos**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Spinosadas	Insekticidas Tik imantis priemonių sumažinti pagrindinių parazitų ir atsparumo įgijimo riziką

▼B

4. **Medžiagos, naudojamos spąstuose ir (arba) gaudymo įtaisuose**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Diamofosas	Atrakantas, tik spąstuose
A	Feromonai	Atrakantas; medžiaga, trikdanti seksualinę funkciją; tik spąstuose ir gaudyklėse
A	Piretroidai (tik deltametrinas arba lambdacihalotrinas)	Insekticidas; tik spąstuose su tam tikrais atrakantais; tik *Bactrocera oleae* ir *Ceratitis capitata* Wied. naikinti

5. **Preparatai, kurie turi būti paskleisti paviršiuje tarp kultūrinių augalų**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Geležies fosfatas (geležies (III) ortofosfatas)	Moliuskocidas

6. **Kitos medžiagos, tradiciškai naudojamos ekologiškai ūkininkaujant**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Vario hidroksido, vario oksichlorido, (tribazio) vario sulfato, vario oksido formą turintis varis, vario oktanoatas	Fungicidas. Iki 6 kg vario hektarui per metus Daugiametėms kultūroms valstybės narės, nukrypdamos nuo ankstesnės pastraipos, gali numatyti, kad tam tikrais metais 6 kg vario apribojimas gali būti viršytas, jeigu vidutinis kiekis, faktiškai panaudotas per penkerius metus, įskaitant tuos metus ir ketverius ankstesnius metus, neviršija 6 kg
A	Etenas	Bananams, kiviams ir rytiniams persimonams nokinti; Citrusiniams vaisiams nokinti, tik siekiant apsaugoti citrusinius vaisius nuo vaisinių muselių daromos žalos; ananasų žydėjimui skatinti; bulvių ir svogūnų ūglių augimui slopinti
A	Riebiųjų rūgščių kalio druska (skystas muilas)	Insekticidas
A	Kalio alūnas (aliuminio sulfatas) kalinitas)	Stabdo bananų nokimą
A	Kalkių ir sieros nuoviras (kalcio polisulfidas)	Fungicidas, insekticidas, akaricidas
A	Parafino alyva	Insekticidas, akaricidas
A	Mineralinės alyvos	Insekticidas, fungicidas Tik vaismedžiams, vynmedžiams, alyvmedžiams ir tropinėms žemės ūkio kultūroms (pvz., bananams)
A	Kalio permanganatas	Fungicidas, baktericidas; tik vaismedžiams, alyvmedžiams ir vynmedžiams

▼B

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Kvarcinis smėlis	Repelentas
A	Siera	Fungicidas, akaricidas, repelentas

7. **Kitos medžiagos**

Leidimas	Pavadinimas	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudojimo sąlygos
A	Kalcio hidroksidas	Fungicidas Tik vaismedžiams, taip pat ir medelynuose, kovojant su *Nectria galligena*
A	Kalio bikarbonatas	Fungicidas

▼B

III PRIEDAS

Mažiausias vidaus ir lauko plotas bei kitos įvairių veislių ir rūšių gyvūnų laikymo charakteristikos, minimos 10 straipsnio 4 dalyje

1. **Galvijai, arkliai, avys, ožkos ir kiaulės**

	Patalpų plotas (visas gyvūnams prieinamas plotas)		Lauko plotas (aikštelių plotas, išskyrus ganyklas)
	Mažiausias gyvas svoris (kg)	m^2 vienam gyvūnui	m^2 vienam gyvūnui
Veisliniai ir penimi galvijai bei arkliniai	iki 100	1,5	1,1
	iki 200	2,5	1,9
	iki 350	4,0	3
	virš 350	5, mažiausiai 1 m^2/100 kg	3,7, mažiausiai 0,75 m^2/100 kg
Melžiamos karvės		6	4,5
Veisliniai buliai		10	30
Avys ir ožkos		1,5 avies/ožkos	2,5
		0,35 ėriuko/ožiuko	0,5
Apsiparšiavusios paršavedės su paršeliais iki 40 dienų		7,5 paršavedžių	2,5
Penimos kiaulės	iki 50	0,8	0,6
	iki 85	1,1	0,8
	iki 110	1,3	1
▼M2	Virš 110 kg	1,5	1,2
▼B Paršeliai	daugiau kaip 40 dienų ir iki 30 kg	0,6	0,4
Veislinės kiaulės		2,5 moteriškosios lyties	1,9
		6 vyriškos lyties jei naudojami gardai kergimui: 10 m^2 kuiliui	8,0

▼B

2. **Naminiai paukščiai**

	Patalpų plotas (visas gyvūnams skirtas plotas)			Lauko plotas (plotas m^2 rotacijai vienam gyvūnui)
	Gyvūnų skaičius m^2	Lakta cm vienam gyvūnui	Gūžta	
Dedeklės vištos	6	18	7 dedeklės vištos vienoje gūžtoje arba bendrų gūžtų atveju – 120 cm^2 vienam paukščiui	4, jeigu neviršijama 170 kg azoto kiekio iš mėšlo vienam hektarui per metus
Penimi naminiai paukščiai (stacionariuose aptvaruose)	10, neviršijant 21 kg gyvojo svorio viename m^2	20 (tik perlinėms vištoms)		4 broileriams ir perlinėms vištoms 4,5 antims 10 kalakutų 15 žąsų Visiems pirmiau nurodytų rūšių paukščiams neturi būti viršijama 170 kg azoto kiekio iš mėšlo vienam hektarui per metus riba
Penimi naminiai paukščiai mobiliuose aptvaruose	16 ([1]) mobiliuose naminių paukščių aptvaruose, neviršijant 30 kg gyvojo svorio viename m^2			2,5, jeigu neviršijama 170 kg azoto kiekio iš mėšlo vienam hektarui per metus riba

([1]) Tik mobilių aptvarų, neviršijančių 150 m^2 grindų ploto, atveju.

▼B

IV PRIEDAS

Didžiausias gyvūnų skaičius vienam hektarui, minimas 15 straipsnio 2 dalyje

Klasė arba rūšis	Didžiausias gyvūnų skaičius viename ha atitinkantis 170 kg N/ha per metus
Vyresni nei šešių mėnesių arkliniai	2
Penimi veršeliai	5
Kiti galvijai, jaunesni kaip vienerių metų	5
Vyriškosios lyties galvijai nuo vienerių iki dvejų metų amžiaus	3,3
Moteriškosios lyties galvijai nuo vienerių iki dvejų metų amžiaus	3,3
Vyriškosios lyties galvijai, dvejų metų arba vyresni	2
Veislinės telyčios	2,5
Penimos telyčios	2,5
Melžiamos karvės	2
Melžiamos karvės skerdimui	2
Kitos karvės	2,5
Veislinės triušių patelės	100
Avys	13,3
Ožkos	13,3
Paršeliai	74
Veislinės paršavedės	6,5
Penimos kiaulės	14
Kitos kiaulės	14
Maistiniai viščiukai	580
Dedeklės	230

▼B

V PRIEDAS

▼M2

Pašarinės žaliavos, nurodytos 22 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 25k straipsnio 1 dalies d punkte ir 25m straipsnio 1 dalyje

▼B

1. AUGALINĖS KILMĖS NEEKOLOGIŠKOS PAŠARINĖS MEDŽIAGOS

1.1. **Javai, grūdai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

— Avižų grūdai, dribsniai, atsijos, lukštai ir sėlenos

— Miežių grūdai, baltymas ir atsijos

— Ryžių gemalų išspaudos

— Sorų grūdai

— Rugių grūdai, atsijos, pašaras ir sėlenos

— Sorgo grūdai

— Kviečių grūdai, atsijos, sėlenos, glitimo pašaras, glitimas ir gemalai

— Kviečio speltos grūdai

— Kvietrugių grūdai

— Kukurūzų grūdai, sėlenos, atsijos, išskirti gemalai ir glitimas

— Salyklo stiebeliai

— Grūdai alui

1.2. **Aliejinių augalų sėklos, aliejinių augalų vaisiai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

— Rapsų sėklos, išspaudos ir lukštai

— Sojų pupelės pupelių pavidalo, paskrudintos, išspaudos ir lukštai

— Saulėgrąžų sėklos ir saulėgrąžų sėklų išspaudos

— Medvilnės sėklos ir medvilnės sėklų išspaudos

— Linų sėmenys ir linų sėmenų išspaudos

— Sezamų sėklos ir sezamų sėklų išspaudos

— Palmių sėklų branduolių išspaudos

— Moliūgų sėklų išspaudos

— Alyvos, alyvų masė

— Augalinės kilmės aliejai (išgauti fiziškai išspaudus)

1.3. **Ankštinių augalų grūdai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

— Dvispalvių raženių sėklos, atsijos ir sėlenos

— Lęšiukų sėklos, atsijos ir sėlenos

— Sėjamojo pelėžirnio sėklos, apdorotos termiškai, atsijos ir sėlenos

— Žirnių sėklos, atsijos ir sėlenos

— Stambiasėklių pupų sėklos, atsijos ir sėlenos

— Arkliapupų sėklos, atsijos ir sėlenos

— Vikių sėklos, atsijos ir sėlenos

— Lubinų sėklos, atsijos ir sėlenos

▼B

1.4. **Stiebagumbiai, šakniavaisiai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

— Cukrinių runkelių masė

— Bulvės

— Saldžiųjų bulvių gumbai

— Bulvių masė (krakmolo išskyrimo šalutinis produktas)

— Bulvių krakmolas

— Bulvių baltymas

— Manijokai

1.5. **Kitos sėklos ir vaisiai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

— Saldžiavaisis pupmedis

— Saldžiavaisio pupmedžio ankštys ir jo miltai

— Moliūgai

— Citrusinių masė

— Obuoliai, svarainiai, kriaušės, persikai, figos, vynuogės ir jų masė

— Kaštonai

— Graikinių riešutų išspaudos

— Riešutų išspaudos

— Kokoso riešutų kevalai ir išspaudos

— Gilės

1.6. **Pašariniai augalai ir stambieji pašarai:**

— Liucerna

— Liucernos miltai

— Dobilai

— Dobilų miltai

— Žolė (gauta iš pašarinių augalų)

— Žolės miltai

— Šienas

— Silosas

— Javų šiaudai

— Pašarinės šakninės daržovės

1.7. **Kiti augalai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

— Melasa

— Jūros dumblių miltai (gauti išdžiovinus ir sutrynus jūros dumblius bei juos išplovus, kad sumažėtų juose esantis jodo kiekis)

— Augalų milteliai ir ekstraktai

— Augalų baltymo ekstraktai (skiriami tik jauniems gyvūnams)

— Prieskoniai

— Žolelės

▼B

2. GYVŪNINĖS KILMĖS PAŠARINĖS MEDŽIAGOS

2.1. **Pienas ir pieno produktai:**

— Pieno žaliava

— Pieno milteliai

— Nugriebtas pienas, nugriebto pieno milteliai

— Pasukos, pasukų milteliai

— Išrūgos, išrūgų milteliai, išrūgų milteliai su nedideliu cukraus kiekiu, išrūgų baltyminiai milteliai (išgauti fiziškai apdirbant)

— Kazeino milteliai

— Pieno cukraus milteliai

— Varškė ir rūgpienis

2.2. **Žuvys, kiti jūros gyvūnai, jų produktai ir šalutiniai produktai:**

Taikomi šie apribojimai: tai turi būti tausojančios žuvininkystės produktai, naudojami visoms kitoms rūšims, išskyrus žolėdžius

— Žuvys

— Žuvų aliejus ir nerafinuoti menkių kepenų taukai

— Tirpūs arba netirpūs žuvų moliuskų arba vėžiagyvių autolizatai

▼M2

— Tirpūs arba netirpūs hidrolizatai ir proteolizatai, gauti veikiant fermentais, skiriami tik akvakultūros gyvūnams ir jauniems gyvuliams

▼B

— Žuvų miltai

▼M2

— Vėžiagyvių miltai

▼B

2.3. **Kiaušiniai ir kiaušinių produktai:**

— Kiaušiniai ir kiaušinių produktai, skirti paukščių pašarui, teikiant pirmenybę to paties ūkio paukščiams

3. MINERALINĖS KILMĖS PAŠARINĖS MEDŽIAGOS

3.1. **Natris:**

— nerafinuota jūros druska

— rupi akmens druska

— natrio sulfatas

— natrio karbonatas

— natrio bikarbonatas

— natrio chloridas

3.2. **Kalis:**

— kalio chloridas

3.3. **Kalcis:**

— litotamnionas ir mažieji raudonieji jūros dumbliai

— vandens gyvūnų kiaukutai (įskaitant sepijų kaulus)

▼B

— kalcio karbonatas

— kalcio laktatas

— kalcio gliukonatas

3.4. **Fosforas:**

— defluorinuotas dikalcio fosfatas

— defluorinuotas monokalcio fosfatas

— mononatrio fosfatas

— kalcio-magnio fosfatas

— kalcio-natrio fosfatas

3.5. **Magnis:**

— magnio oksidas (bevandenis magnis)

— magnio sulfatas

— magnio chloridas

— magnio karbonatas

— magnio fosfatas

3.6. **Siera:**

— natrio sulfatas

▼B

VI PRIEDAS

▼M2

Pašarų priedai ir tam tikros gyvūnų mitybai naudojamos medžiagos, minimos 22 straipsnio 4 dalyje ir 25m straipsnio 2 dalyje

▼B

1. PAŠARŲ PRIEDAI

Išvardyti priedai turi būti patvirtinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje ([1]).

1.1. **Mitybos priedai**

a) *Vitaminai*

— vitaminai, gauti iš pašaruose natūraliai esančių žaliavų;

▼M2

— monogastriniams ir akvakultūros gyvūnams skirti sintetiniai vitaminai, visiškai atitinkantys natūralius;

▼B

— atrajotojams skirti sintetiniai A, D ir E vitaminai, visiškai atitinkantys natūralius, iš anksto gavus valstybių narių leidimą remiantis galimybe atrajotojams gauti būtinus minėtų vitaminų kiekius su pašarų racionu.

b) *Mikroelementai*

E1	Geležis:
	geležies (II) karbonatas
	geležies (II) sulfato monohidratas ir (arba) heptahidratas
	geležies (III) oksidas
E2	Jodas:
	kalcio jodatas, bevandenis
	kalcio jodatas, heptahidratas
	natrio jodidas
E3	Kobaltas:
	kobalto (II) sulfato monohidratas ir (arba) heptahidratas
	bazinis kobalto (II) karbonatas, monohidratas
E4	Varis:
	vario (II) oksidas
	bazinis vario (II) karbonatas, monohidratas
	vario (II) sulfatas, pentahidratas
E5	Manganas:
	mangano (II) karbonatas
	mangano oksidas ir manganito oksidas
	mangano (II) sulfatas, monohidratas ir (arba) tetrahidratas
E6	Cinkas:
	cinko karbonatas
	cinko oksidas
	cinko sulfatas, monohidratas ir (arba) heptahidratas

([1]) OL L 268, 2003 10 18, p. 29.

▼B

E7	Molibdenas:
	amonio molibdatas, natrio molibdatas
E8	Selenas:
	natrio selenatas
	natrio selenitas

1.2. **Zootechniniai priedai**

Fermentai ir mikroorganizmai

1.3. **Technologiniai priedai**

a) *Konservantai*

E 200	Sorbo rūgštis
E 236	Skruzdžių rūgštis (*)
E 260	Acto rūgštis (*)
E 270	Pieno rūgštis (*)
E 280	Propiono rūgštis (*)
E 330	Citrinų rūgštis

(*) Silosui - tik jei oro sąlygos yra nepalankios tinkamam rūgimui.

▼M2

b) *Antioksidantai*

E306 — E 306 natūralios kilmės tokoferoliu praturtinti ekstraktai, naudojami kaip antioksidantai,

— natūralūs antioksidantai (naudoti tik akvakultūros pašarams).

▼B

c) *Stabilizuojančios medžiagos ir neleidžiančios sukepti medžiagos*

E 470	Natūralus kalcio stearatas
E 551b	Koloidinis kvarcas
E 551c	Diatomitas
E 558	Bentonitas
E 559	Kaolino molis
E 560	Natūralios kilmės stearitų mišiniai ir chloritas
E 561	Vermikulitas
E 562	Sepiolitas
E 599	Perlitas

d) *Siloso priedai*

Fermentai, mielės ir bakterijos gali būti naudojamos kaip siloso priedai.

Pieno, skruzdžių, propiono ir acto rūgštį naudoti siloso gamybai leidžiama, tik jei oro sąlygos yra nepalankios tinkamam rūgimui.

▼M2

e) *emulsikliai ir stabilizatoriai:*

iš ekologiškų šaltinių gautas lecitinas (naudoti tik akvakultūros pašarams).

▼B

2. TAM TIKROS MEDŽIAGOS, VARTOJAMOS GYVŪNŲ MITYBAI

Išvardytos medžiagos turi būti patvirtintos pagal Tarybos direktyvą 82/471/EEB dėl tam tikrų produktų, naudojamų gyvūnams šerti ([1]).

Mielės:

Saccharomyces cerevisiae

Saccharomyces carlsbergiensis

3. SILOSO PERDIRBIMO PAGALBINĖS MEDŽIAGOS

— Jūros druska

— Rupi akmens druska

— Išrūgos

— Cukrus

— Cukrinių runkelių masė

— Javų miltai

— Melasa

([1]) OL L 213, 1982 7 21, p. 8.

▼**M2**

VII PRIEDAS

Valymo ir dezinfekavimo produktai

1. 23 straipsnio 4 dalyje nurodyti produktai, naudojami valant ir dezinfekuojant gyvulininkystės gamybos pastatus ir įrenginius:

   — kalio ir natrio muilas,

   — vanduo ir garai,

   — kalkių pienas,

   — kalkės,

   — negesintos kalkės,

   — natrio hipochloridas (pvz., kaip skystas baliklis),

   — kaustinė soda,

   — kalio šarmas,

   — vandenilio peroksidas,

   — natūralios augalų esencijos,

   — citrinų, peracto rūgštis, skruzdžių, pieno, oksalo ir acto rūgštis,

   — alkoholis,

   — nitritinė rūgštis (pieninių įrenginiams),

   — fosforo rūgštis (pieninių įrenginiams),

   — formaldehidas,

   — valymo ir dezinfekavimo produktai, skirti karvių speniams ir melžimo įrenginiams,

   — natrio karbonatas.

2. Auginant akvakultūros gyvūnus ir jūros dumblius naudojami 6e straipsnio 2 dalyje, 25s straipsnio 2 dalyje ir 29a straipsnyje nurodyti valymo ir dezinfekavimo produktai.

   2.1. Medžiagos, naudojamos įrangai ir įrengimams valyti ir dezinfekuoti, kai juose nėra akvakultūros gyvūnų:

      — ozonas,

      — natrio chloridas,

      — natrio hipochloritas,

      — kalcio hipochloritas,

      — kalkės (CaO, kalcio oksidas),

      — kaustinė soda,

      — alkoholis,

      — vandenilio peroksidas,

      — organinės rūgštys (acto rūgštis, pieno rūgštis, citrinų rūgštis),

      — humuso rūgštys,

      — peroksiacto rūgštys,

      — jodoforai,

      — vario sulfatas – tik iki 2015 m. gruodžio 31 d.,

      — kalio permanganatas,

      — peracto ir peroksioktano rūgštys,

      — arbatmedžio sėklų išspaudos iš laukinių kamelijų sėklų (naudoti tik auginant krevetes).

▼**M2**

2.2. Ribotas medžiagų, kurias galima naudoti, kai yra akvakultūros gyvūnų, sąrašas:

— klintys (kalcio karbonatas) pH kontroliuoti,

— dolomitas pH koreguoti (naudoti tik auginant krevetes).

▼B

VIII PRIEDAS

▼M1

Tam tikri produktai ir medžiagos, skirti naudoti gaminant perdirbtą ekologišką maistą, mieles ir mielių produktus, nurodytus 27 straipsnio 1 dalies a punkte ir 27a straipsnio a punkte

▼B

Pastabos:

A: leidžiama naudoti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ir perkelta į Reglamento (EB) Nr. 834/2007 21 straipsnio 2 dalį

B: leidžiama naudoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007

A SKIRSNIS – MAISTO PRIEDAI, ĮSKAITANT NEŠIKLIUS

Atliekant skaičiavimą, minimą Reglamento (EB) Nr. 834/2007 23 straipsnio 4 dalies a punkto ii papunktyje, kodo numerio skiltyje žvaigždute pažymėti maisto priedai skaičiuojami kaip žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys.

Leidimas	Kodas	Pavadinimas	Šios kilmės maisto produktų pusgaminis		Specialiosios sąlygos
			augalinės	gyvūninės	
A	E 153	Augalinė anglis		X	Pilkšvasis ožkos sūris Sūris *Morbier*
A	E 160b*	Anatas, biksinas, norbiksinas		X	Raudonasis Lesterio sūris Dvigubasis Glosterio sūris Čederis Sūris *Mimolette*
A	E 170	Kalcio karbonatas	X	X	Nenaudojamas kaip dažiklis arba kaip produktų pagerinimo kalciu medžiaga
A	E 220 arba	Sieros dioksidas	X	X	Vaisių vynuose (*), į kuriuos nepridėta cukraus (įskaitant obuolių sidrą ir kriaušių sidrą), arba miduje: 50 mg (**)
	E 224	Kalio metabisulfatas	X	X	Obuolių sidrui ir kriaušių sidrui, paruoštiems po fermentacijos pridedant cukraus ar sulčių koncentrato: 100 mg (**) (*) Šiomis aplinkybėmis „vaisių vynas“ – tai vynas, pagamintas iš vaisių, išskyrus vynuoges. (**) Didžiausias kiekis iš visų šaltinių, išreiškiamas kaip SO_2 mg/l.
▼M2 B	E 223	Natrio metadisulfitas		X	Vėžiagyviai ([2])

▼B

Leidimas	Kodas	Pavadinimas	Šios kilmės maisto produktų pusgaminis		Specialiosios sąlygos
			augalinės	gyvūninės	
A	E 250 arba E 252	Natrio nitritas Kalio nitratas		X X	Mėsos produktams (1): E 250: didžiausias kontrolinis pridedamas kiekis, išreikštas kaip $NaNO_2$: 80 mg/kg E 252: didžiausias kontrolinis pridedamas kiekis, išreikštas kaip $NaNO_3$: 80 mg/kg E 250: didžiausias likutinis kiekis, išreikštas kaip $NaNO_2$: 50 mg/kg E 252: didžiausias likutinis kiekis, išreikštas kaip $NaNO_3$: 50 mg/kg
A	E 270	Pieno rūgštis	X	X	
A	E 290	Anglies dioksidas	X	X	
A	E 296	Obuolių rūgštis	X		
A	E 300	Askorbo rūgštis	X	X	Mėsos produktai (2)
A	E 301	Natrio askorbatas		X	Mėsos produktai (2), jei naudojami nitratai ar nitritai
A	E 306*	Tokoferolio prisotintas ekstraktas	X	X	Riebalų ir aliejų antioksidantas
A	E 322*	Lecitinai	X	X	Pieno produktai (2)
A	E 325	Natrio laktatas		X	Pieno pagrindo ir mėsos produktai
A	E 330	Citrinų rūgštis	X		
▼M2 B	E 330	Citrinų rūgštis		X	Vėžiagyviai ir moliuskai (2)
▼B A	E 331	Natrio citratai		X	
A	E 333	Kalcio citratai	X		
A	E 334	Vyno rūgštis (L(+) –)	X		
A	E 335	Natrio tartratai	X		
A	E 336	Kalio tartratai	X		
A	E 341 i	Monokalcio fosfatas	X		Tešlos kildymo medžiaga savaime kylančios tešlos miltams
▼M4 B	E 392*	Rozmarino ekstraktai	x	x	Tik gauti iš ekologiškų produktų ir jei ekstrahavimui naudojamas tik etanolis

▼B

Leidimas	Kodas	Pavadinimas	Šios kilmės maisto produktų pusgaminis		Specialiosios sąlygos
			augalinės	gyvūninės	
A	E 400	Algino rūgštis	X	X	Pieno pagrindo produktai (2)
A	E 401	Natrio alginatas	X	X	Pieno pagrindo produktai (2)
A	E 402	Kalio alginatas	X	X	Pieno pagrindo produktai (2)
A	E 406	Agaras	X	X	Pieno pagrindo ir mėsos produktai (2)
A	E 407	Karageninas	X	X	Pieno pagrindo produktai (2)
A	E 410*	Saldžiosios ceratonijos derva	X	X	
A	E 412*	Guaro derva	X	X	
A	E 414*	Akacijos derva	X	X	
A	E 415	Ksantano derva	X	X	
A	E 422	Glicerolis	X		Augalų ekstraktams
A	E 440 i*	Pektinas	X	X	Pieno pagrindo produktai (2)
A	E 464	Hidroksipropilmetilo celiuliozė	X	X	Kapsulių sienelių gamybos medžiaga
A	E 500	Natrio karbonatai	X	X	„Dulce de leche“ (3) ir grietinės sviestas, ir rauginto pieno sūris (2)
A	E 501	Kalio karbonatai	X		
A	E 503	Amonio karbonatai	X		
A	E 504	Magnio karbonatai	X		
A	E 509	Kalcio chloridas		X	Pieno koaguliacija
A	E 516	Kalcio sulfatas	X		Nešiklis
A	E 524	Natrio hidroksidas	X		„Laugengebäck“ paviršiaus apdorojimas
A	E 551	Silicio dioksidas	X		Vaistažolių ir prieskonių birumą gerinanti medžiaga
A	E 553b	Talkas	X	X	Mėsos produktų padengimo medžiaga
A	E 938	Argonas	X	X	
A	E 939	Helis	X	X	

▼B

Leidimas	Kodas	Pavadinimas	Šios kilmės maisto produktų pusgaminis		Specialiosios sąlygos
			augalinės	gyvūninės	
A	E 941	Azotas	X	X	
A	E 948	Deguonis	X	X	

([1]) Apribojimas taikomas tik gyvūniniams produktams.
([2]) Šis priedas gali būti naudojamas tik tada, jei kompetentingai institucijai buvo tinkamai įrodyta, kad nėra jokios kitos technologinės alternatyvos, kurią taikant būtų galima suteikti tokias pat garantijas ir (arba) padėti išlaikyti specifines produkto savybes.
([3]) „Dulce de leche“ ar „Confiture de lait“ – tai švelnus, skanus rudas kremas, paruoštas iš saldinto sutirštinto pieno.

▼B

B SKIRSNIS – PERDIRBIMO PAGALBINĖS MEDŽIAGOS IR KITI PRODUKTAI, LEIDŽIAMI VARTOTI PERDIRBANT EKOLOGINĖS GAMYBOS ŽEMĖS ŪKIO KILMĖS SUDEDAMĄSIAS DALIS

Pastabos:

A: leidžiama naudoti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ir perkelta į Reglamento (EB) Nr. 834/2007 21 straipsnio 2 dalį

B: leidžiama naudoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007

Leidimas	Pavadinimas	Augalinės kilmės maisto produktų pusgaminis	Gyvūninės kilmės maisto produktų pusgaminis	Specialiosios sąlygos
A	Vanduo	X	X	Geriamasis vanduo, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 98/83/EB
A	Kalcio chloridas	X		Koaguliaciją skatinanti medžiaga
A	Kalcio karbonatas	X		
A	Kalcio hidroksidas	X		
A	Kalcio sulfatas	X		Koaguliaciją skatinanti medžiaga
A	Magnio chloridas (ar nigari)	X		Koaguliaciją skatinanti medžiaga
A	Kalio karbonatas	X		Vynuogių džiovinimas
A	Natrio karbonatas	X		Cukraus (cukrų) gamyba
A	Pieno rūgštis		X	Sūdymo baseino pH reguliuoti gaminant sūrį ([1])
A	Citrinų rūgštis	X	X	Sūdymo baseino pH reguliuoti gaminant sūrį ([1]) Aliejų gamyba ir krakmolo hidrolizė ([2])
A	Natrio hidroksidas	X		Cukraus (cukrų) gamyba Aliejų gamyba iš rapsų sėklų *(Brassica* spp*)*
A	Sieros rūgštis	X	X	Želatinos gamyba ([1]) Cukraus (cukrų) gamyba ([2])
A	Vandenilio chloridas		X	Želatinos gamyba Sūrymo pH reguliuoti gaminant Goudos, Edamo, *Maasdammer*, *Boerenkaas*, *Friese* ir *Leidse Nagelkaas* sūrius
A	Amonio hidroksidas		X	Želatinos gamyba
A	Vandenilio peroksidas		X	Želatinos gamyba
A	Anglies dioksidas	X	X	
A	Azotas	X	X	
A	Etanolis	X	X	Tirpiklis
A	Tanino rūgštis	X		Filtravimo priemonė
A	Kiaušinio baltymas	X		

▼B

Leidimas	Pavadinimas	Augalinės kilmės maisto produktų pusgaminis	Gyvūninės kilmės maisto produktų pusgaminis	Specialiosios sąlygos
A	Kazeinas	X		
A	Želatina	X		
A	Izinglasas (žuvų želatina)	X		
A	Augalinės kilmės aliejai	X	X	Tepamoji, išlaisvinančioji medžiaga ar priešputis
A	Silicio dioksido gelis arba koloidinis tirpalas	X		
A	Aktyvintos anglys	X		
A	Talkas	X		Atitiktis specialiesiems grynumo kriterijams, kurie taikomi maisto priedui E 553b
A	Bentonitas	X	X	Rišiklis midui ([1]) Atitiktis specialiesiems grynumo kriterijams, kurie taikomi maisto priedui E 558
A	Kaolinas	X	X	Propolis ([1]) Atitiktis specialiesiems grynumo kriterijams, kurie taikomi maisto priedui E 559
A	Celiuliozė	X	X	Želatinos gamyba ([1])
A	Diatomitas	X	X	Želatinos gamyba ([1])
A	Perlitas	X	X	Želatinos gamyba ([1])
A	Lazdyno riešutų kevalai	X		
A	Ryžių miltai	X		
A	Bičių vaškas	X		Išlaisvinančioji medžiaga
A	Karnaubo vaškas	X		Išlaisvinančioji medžiaga

([1]) Apribojimas taikomas tik gyvūniniams produktams.
([2]) Apribojimas taikomas tik augaliniams produktams.

▼**M1**

C SKIRSNIS. PERDIRBIMO PAGALBINĖS PRIEMONĖS, KURIAS LEIDŽIAMA NAUDOTI MIELŲ IR MIELIŲ PRODUKTŲ GAMYBOJE

Pavadinimas	Pirminės mielės	Mielių ruošiniai ir (arba) mišiniai	Specialiosios sąlygos
Kalcio chloridas	X		
Anglies dioksidas	X	X	
Citrinų rūgštis	X		Skirta pH reguliuoti gaminant mieles
Pieno rūgštis	X		Skirta pH reguliuoti gaminant mieles
Azotas	X	X	
Deguonis	X	X	
Bulvių krakmolas	X	X	Skirtas filtruoti
Natrio karbonatas	X	X	Skirtas pH reguliuoti
Aliejai	X	X	Tepamoji, išlaisvinančioji medžiaga ar priešputis

▼B

IX PRIEDAS

Žemės ūkio kilmės sudedamosios dalys, minimos 28 straipsnyje, kurios užaugintos neekologiškai

1. NEPERDIRBTI IR PERDIRBTI AUGALINĖS KILMĖS PRODUKTAI

1.1. **Valgomieji vaisiai, riešutai ir sėklos:**

— Gilės	*Quercus* spp.
— Kolos riešutai	*Cola acuminata*
— Agrastai	*Ribes uva-crispa*
— Pasifloros	*Passiflora edulis*
— Avietės (džiovintos)	*Rubus idaeus*
— Raudonieji serbentai (džiovinti)	*Ribes rubrum*

1.2. **Valgomieji prieskoniai ir žolės:**

— Pipirai (Peru)	*Schinus molle* L.
— Krienų sėklos	*Armoracia rusticana*
— Vaistinė alpinija	*Alpinia officinarum*
— Dažinio dygmino žiedai	*Carthamus tinctorius*
— Rėžiuko žolė	*Nasturtium officinale*

1.3. **Kiti:**

Dumbliai, įskaitant jūros dumblius, leidžiami neekoliškiems maisto produktams ruošti.

2. AUGALINĖS KILMĖS PRODUKTAI

2.1. **Riebalai ir aliejai, rafinuoti ar ne, bet chemiškai nepakeisti, gaunami iš kitų nei šie augalų:**

— Kakavos	*Theobroma cacao*
— Kokoso riešuto	*Cocos nucifera*
— Alyvuogės	*Olea europaea*
— Saulėgrąžos	*Helianthus annuus*
— Palmės	*Elaeis guineensis*
— Rapso	*Brassica napus, rapa*
— Dažinio dygmino	*Carthamus tinctorius*
— Sezamo	*Sesamum indicum*
— Sojos	*Glycine max*

2.2. **Cukrus, krakmolas, kiti produktai, pagaminti iš grūdinių kultūrų ir šakniavaisių:**

— fruktozė

— ryžių popierius

— neraugintos duonos popierius

— krakmolas, gaunamas iš ryžių ir vaškinių kukurūzų, kurie nėra chemiškai modifikuoti

▼B

2.3. **Kiti:**

— žirnių baltymai *Pisum* spp.

— romas, pagamintas iš cukranendrių cukraus sulčių

— vyšninė, pagaminta vaisių ir kvapiųjų medžiagų pagrindu, kaip 27 straipsnio 1 dalies c punkte

3. GYVULINĖS KILMĖS PRODUKTAI

Vandens augalai, bet ne akvakultūrų kilmės, kurie leistini naudoti neekologiškų maisto produktų gamyboje

— želatina

— išrūgų milteliai *herasuola*

— žarnos.

▼B

X PRIEDAS

Rūšys, minimos 45 straipsnio 3 dalyje, kurioms nustatyta, kad ekologiškos sėklos ar sėklinių bulvių kiekis yra pakankamas, ir yra nemažas skaičius veislių visose Bendrijos dalyse

▼M3

XI PRIEDAS

A. **ES ekologinės gamybos logotipas, nurodytas 57 straipsnyje**

1. ES ekologinės gamybos logotipas atitinka toliau pateiktą pavyzdį:



2. Standartinė Pantone sistemos spalva – žalia, Pantone Nr. 376, o naudojant keturių spalvų procesą – žalia [50 % žalsvai mėlyna + 100 % geltona].

3. ES ekologinės gamybos logotipas gali būti naudojamas ir nespalvotas, bet tik tuo atveju, kai jo spalvotą variantą naudoti nėra praktiška:



4. Jeigu pakuotės ar etiketės fono spalva yra tamsi, gali būti naudojamas logotipo negatyvinis atvaizdas, kuris sukuriamas panaudojant pakuotės ar etiketės fono spalvą.

5. Jei spalvotas logotipas naudojamas spalviniame fone, ir todėl jį sunku pastebėti, aplink simbolį gali būti apibrėžta išorinė linija, kuri padėtų sukurti didesnį kontrastą fono spalvoms.

6. Tam tikrais konkrečiais atvejais, jei ant pakuotės pateiktos nuorodos yra vienos spalvos, tos pačios spalvos gali būti ir ES ekologinės gamybos logotipas.

7. ES ekologinės gamybos logotipas turi būti bent 9 mm aukščio ir bent 13,5 mm pločio; aukščio ir pločio proporcijų santykis visada yra 1:1,5. Išimtiniais atvejais, ant labai mažų pakuočių gali būti naudojamas ne mažesnis kaip 6 mm aukščio logotipas.

8. ES ekologinės gamybos logotipas gali būti pateikiamas kartu su grafiniais ar teksto elementais, susijusiais su ekologiniu ūkininkavimu, jei dėl šių elementų nepakinta ES ekologinės gamybos logotipo esmė ir laikomasi visų 58 straipsnyje pateiktų nurodymų. Pateiktas kartu su nacionaliniais ar privačiais logotipais, kurie yra žalios, tačiau kitos nei 2 punkte nurodyta standartinė, spalvos, ES ekologinės gamybos logotipas gali būti tos pačios kaip ir minėti logotipai nestandartinės spalvos.

▼M4

———————

▼M3

B. **Kodai, nurodyti 58 straipsnyje**

Bendras kodų formatas:

AB-CDE-999

Čia:

1. AB – 58 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas šalies, kurioje atliekama kontrolė, ISO kodas;

2. CDE – 58 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas terminas, sudarytas iš trijų raidžių ir susijęs su ekologinės gamybos būdu, kurį turi nustatyti Komisija arba kiekviena valstybė narė, pvz., „bio“, „öko“, „org“ arba „eko“; ir

3. 999 – nuorodos numeris, sudarytas iš ne daugiau kaip trijų skaitmenų, kurį, kaip nurodyta 58 straipsnio 1 dalies c punkte, skiria:

   a) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, kuri jį suteikia kontrolės įstaigoms arba kontrolės institucijoms, kurioms pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 27 straipsnį ji pavedė vykdyti kontrolės užduotis;

   b) Komisija, kuri jį suteikia:

      i) kontrolės įstaigoms ir kontrolės institucijoms, nurodytoms Komisijos reglamento (EB) Nr. 1235/2008 ([1]) 3 straipsnio 2 dalies a punkte ir įtrauktoms į to reglamento I priedo sąrašą;

      ii) trečiųjų šalių kompetentingoms institucijoms arba kontrolės įstaigoms, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 7 straipsnio 2 dalies f punkte ir įtrauktoms į to reglamento III priedo sąrašą;

      iii) kontrolės įstaigoms ir kontrolės institucijoms, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 10 straipsnio 2 dalies a punkte ir įtrauktoms į to reglamento IV priedo sąrašą;

   c) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, kuri Komisijos siūlymu jį suteikia kontrolės įstaigoms arba kontrolės institucijoms, kurioms pagal Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 19 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą (leidimai importuoti) iki 2012 m. gruodžio 31 d. leista išduoti patikrinimo sertifikatą.

Komisija, pasinaudodama visomis tinkamomis techninėmis priemonėmis, kodus skelbia viešai, įskaitant skelbimą internete.

([1]) OL L 334, 2008 12 12, p. 25.

▼M2

PRIEDAS XII

Patvirtinamųjų dokumentų, skirtų ūkio subjektui pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalį, pavyzdys, minimas šio reglamento 68 straipsnyje

<table>
<tr><td colspan="2">Patvirtinamasis dokumentas, skirtas ūkio subjektui pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalį

1. Dokumento numeris</td></tr>
<tr><td>2. Ūkio subjekto pavadinimas ir adresas pagrindinė veikla (gamintojas, perdirbėjas, importuotojas, kt.)</td><td>3. Kontrolės įstaigos (institucijos) pavadinimas, adresas ir kodas</td></tr>
<tr><td>4. Produktų grupės ir (arba) ūkio subjekto veikla
— Augalai ir augalininkystės produktai
— Jūros dumbliai ir jūros dumblių produktai
— Gyvuliai ir gyvulininkystės produktai
— Akvakultūros gyvūnai ir akvakultūros gyvūnų produktai
— Perdirbti produktai</td><td>5. Apibrėžiama kaip:
ekologinė gamyba, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai; neekologinė gamyba, kai lygiagrečiai vykdoma gamyba ir (arba) perdirbimas pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 11 straipsnį.</td></tr>
<tr><td>6. Galiojimo laikotarpis
Augalininkystės produktų nuo ..... iki .....
Jūros dumblių produktų nuo ..... iki .....
Gyvulininkystės produktų nuo ..... iki .....
Akvakultūros gyvūnų produktų nuo ..... iki .....
Perdirbtų produktų nuo ..... iki .....</td><td>7. Patikrinimo (-ų) data</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Šis dokumentas išduotas remiantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalimi ir Reglamentu (EB) Nr. 889/2008. Duomenis pateikęs ūkio subjektas nurodė savo veiklą, kuri yra tikrinama, ir laikosi nurodytuose reglamentuose išdėstytų reikalavimų.

Data, vieta

Dokumentą parengusios kontrolės įstaigos (institucijos) vardu (parašas)</td></tr>
</table>

▼B

XIII PRIEDAS

Pardavėjo pareiškimo pavyzdys, minimas 69 straipsnyje

Pardavėjo pareiškimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 9 straipsnio 3 dalį	
Pardavėjo pavadinimas, adresas:	
Tapatumo nustatymas (pavyzdžiui, partijos ar inventorizacinis numeris):	Produkto pavadinimas:
Sudedamosios dalys: (Nurodyti visas produkto sudedamąsias dalis (sudedamąsias dalis, kurios buvo paskutinės naudotos gamybos procese) …… …… …… …… ……	
Pareiškiu, kad šis produktas nebuvo pagamintas nei „iš“ GMO, nei „naudojant“ GMO, kaip šios sąvokos vartojamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 2 ir 9 straipsniuose. Neturiu jokios informacijos, kuri galėtų reikšti, kad šis pareiškimas netikslus. Taigi pareiškiu, kad pirmiau minėtas produktas atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 9 straipsnį dėl draudimo naudoti GMO. Įsipareigoju nedelsiant pranešti mūsų pirkėjui ir jo kontrolės įstaigai (institucijai), jei šis pareiškimas būtų atšauktas ar pakeistas arba jei išaiškėtų kokia nors jos tikslumą pažeidžianti informacija. Įgalioju mūsų pirkėją prižiūrinčią kontrolės įstaigą ar kontrolės instituciją, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 2 straipsnyje, išnagrinėti šio pareiškimo tikslumą ir, jei būtina, paimti ėminius analitiniams įrodymams gauti. Taip pat sutinku, kad šią užduotį gali atlikti kontrolės įstaigos raštu paskirta nepriklausoma institucija. Toliau pasirašęs asmuo prisiima atsakomybę už šio pareiškimo tikslumą.	
Šalis, vieta, data, pardavėjo parašas:	Pardavėjo įmonės spaudas *(prireikus)*:

▼M2

XIIIa PRIEDAS

1 skirsnis

Gėlame vandenyje ekologiškai auginamos lašišinės žuvys:

Šlakiai (*Salmo trutta*) – vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus mykiss*) – amerikinės palijos (*Salvelinus fontinalis*) – atlantinės lašišos (*Salmo salar*) – arktinės palijos (*Salvelinus alpinus*) – europiniai kiršliai (*Thymallus thymallus*) – amerikiniai ežeriniai upėtakiai (*Salvelinus namaycush*) – dunojinės lašišos (*Hucho hucho*)

Auginimo sistema	Ilgalaikės ūkio auginimo sistemos turi būti aprūpinamos iš atvirų sistemų. Srovės greitis turi būti toks, kad mažiausiai 60 % vandens būtų prisotinta deguonimi, kad auginamos žuvys jaustųsi gerai, ir kad nuotekos iš ūkio būtų pašalinamos.
Didžiausias suleidimo tankumas	Lašišinių žuvų rūšių, kurios neišvardytos toliau – 15 kg/m^3. Atlantinių lašišų – 20 kg/m^3. Šlakių ir vaivorykštinių upėtakių – 25 kg/m^3. Arktinių palijų – 20 kg/m^3.

2 skirsnis

Jūros vandenyje ekologiškai auginamos lašišinės žuvys:

Atlantinės lašišos (*Salmo salar*), šlakiai (*Salmo trutta*) – vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus mykiss*).

Didžiausias suleidimo tankumas	Tinkliniuose aptvaruose – 10 kg/m^3.

3 skirsnis

Ekologiškai auginamos atlantinės menkės (*Gadus morhua*) ir kitos menkinės žuvys, paprastieji vilkešeriai (*Dicentrarchus labrax*), auksaspalviai sparai (*Sparus aurata*), paprastieji sidabriniai kupriai (*Argyrosomus regius*), paprastieji otai (*Psetta maxima* [= *Scopthalmus maximux*]), paprastieji pagrai (*Pagrus pagrus* [= *Sparus pagrus*]), raudonieji kupriai (*Sciaenops ocellatus*) ir kiti jūriniai karosai (*Sparidae*), paprastosios triušiažuvės (*Siganus spp*).

Auginimo sistema	Atviroje jūroje įrengtos atskyrimo sistemos (tinkliniai aptvarai ir (arba) varžos), kur nedideliu greičiu teka jūros srovė, kad žuvys jaustųsi kuo geriau, arba sausumoje įrengtos atviros sistemos.
Didžiausias suleidimo tankumas	Žuvų, išskyrus paprastuosius otus – 15 kg/m^3. Paprastųjų otų – 25 kg/m^2.

4 skirsnis

Potvynių ir atoslūgių užliejamuose plotuose įrengtuose tvenkiniuose ir pakrantės lagūnose ekologiškai auginami paprastieji vilkešeriai, paprastieji sidabriniai kupriai, spalvotosios ir paprastosios kefalės (*Liza, Mugil*) ir unguriai (*Anguilla spp*).

Atskyrimo sistema	Tradicinės druskos įdubos, pertvarkytos į akvakultūros gamybos vienetus, ir panašūs potvynių ir atoslūgių užliejamuose plotuose esantys tvenkiniai.

▼M2

Auginimo sistema	Siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę, vanduo turi būti tinkamai atnaujinamas. Ne mažiau kaip 50 % užtvankų turi būti apaugusios augalais. Šlapžemėse reikia įrengti valymui skirtus tvenkinius.
Didžiausias suleidimo tankumas	4 kg/m^3.

5 skirsnis

Gėlame vandenyje ekologiškai auginami eršketai.

Atitinkamos rūšys: eršketinių (*Acipenser*) šeimos žuvys.

Auginimo sistema	Vandens srautas kiekviename auginimo vienete yra pakankamas gyvūnų gerovei užtikrinti. Ištekantis vanduo turi būti tokios pat kokybės kaip įtekantis.
Didžiausias suleidimo tankumas	30 kg/m^3

6 skirsnis

Vidaus vandenyse ekologiškai auginamos žuvys.

Atitinkamos rūšys: Karpinės (*Cyprinidae*) ir kitos mišriosios žuvivaisos prasme panašios rūšys, įskaitant ešerius, lydekas, šamus, sykines žuvis ir eršketus.

Auginimo sistema	Žuvininkystės tvenkiniai, kurie yra periodiškai visiškai nusausinami, ir ežerai. Ežeruose turi būti vykdoma tik ekologinė gamyba, įskaitant augalų auginimą sausuose plotuose. Ten, kur žuvys sugaunamos, reikia įrengti švaraus vandens įtekėjimo konstrukciją, kuri būtų tokio dydžio, kad žuvys jaustųsi kuo geriau. Sugautos užaugintos žuvys turi būti laikomos švariame vandenyje. Tvenkiniai ir ežerai tręšiami organinėmis ir mineralinėmis trąšomis pagal Reglamento (EB) Nr. 889/2008 I priedą, naudojant ne daugiau kaip 20 kg azoto vienam hektarui. Draudžiama naudoti sintetines chemines medžiagas hidrofitams ir augalams vandenyse, kur auginamos žuvys, kontroliuoti. Natūralios augmenijos plotai aplink vidaus vandens telkinius išlaikomi kaip apsaugos zona, atskirianti nuo žemės plotų, kuriuose neauginama pagal ekologinės akvakultūros taisykles. Mišriosios žuvivaisos būdu suaugusias žuvis auginti galima tik jei tinkamai laikomasi šiose specifikacijose kitoms ežeruose gyvenančioms žuvims nustatytų kriterijų.
Išaugintų žuvų kiekis	Bendras vienos rūšies žuvų produkcijos kiekis ribojamas iki 1 500 kg žuvies iš hektaro per metus.

▼M2

7 skirsnis

Ekologiškai auginamos šakotažiaunės krevetės ir gėlavandenės krevetės (*Macrobrachium sp*.)

Gamybos vieneto (-ų) įrengimas	Vieta – sterilūs molingi plotai, kad būtų sumažintas tvenkinio įrengimo poveikis aplinkai. Įrengiamuose tvenkiniuose turi būti natūralaus molio. Negalima naikinti mangrovių.
Pereinamasis laikotarpis	Šeši mėnesiai kiekvienam tvenkiniui; tai atitinka auginamos krevetės įprastą gyvenimo trukmę.
Veislinių vandens gyvūnų kilmė	Ne mažiau kaip pusė veislinių vandens gyvūnų aklimatizuojami po trejų veiklos metų. Likę turi būti patogenais neužkrėsti laukiniai veisliniai vandens gyvūnai, gauti tausojančios žuvininkystės būdu. Turi būti atliktas privalomas pirmos ir antros kartos gyvūnų patikrinimas prieš jiems patenkant į ūkį.
Akies stiebelio pašalinimas	Draudžiamas.
Didžiausias auginamų krevečių suleidimo tankumas ir produkcijos apribojimai	Įveisimas: ne daugiau kaip 22 nebe lervos stadijos krevečių kvadratiniame metre. Didžiausia momentinė biomasė: 240 g/m^2.

8 skirsnis

Moliuskai ir dygiaodžiai

Auginimo sistemos	Ilgi lynai, plaustai, dugno kultūra, tinkliniai maišai, varžos, padėklai, tinkleliai, poliai (pranc. *bouchot*) ir kitos atskyrimo sistemos. Auginant midijas ant plaustų, lynų skaičius neviršija vieno lyno viename paviršiaus ploto kvadratiniame metre. Lyno ilgis neviršija 20 metrų. Vieno auginimo ciklo metu lynai neretinami, bet lynus leidžiama pradiniame etape skirstyti taip, kad nebūtų didinamas gyvūnų suleidimo tankumas.

9 skirsnis

Gėlavandenės atogrąžų žuvys: pienžuvės (*Chanos chanos*), tilapijos (*Oreochromis sp*.) ir siamo šamai (*Pangasius sp*.).

Auginimo sistemos	Tvenkiniai ir tinklinės varžos.
Didžiausias suleidimo tankumas	Pangasijai (*Pangasius*) – 10 kg/m^3. Tilapijos (*Oreochromis*) – 20 kg/m^3.

10 skirsnis

Kitos akvakultūros gyvūnų rūšys – nėra.

▼B

XIV PRIEDAS

Atitikmenų lentelė, minima 96 straipsnyje

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
—		1 straipsnis
—		2 straipsnio a punktas
4 straipsnio 15 dalis		2 straipsnio b punktas
III priedo C dalis (pirmoji įtrauka)		2 straipsnio c punktas
III priedo C dalis (antroji įtrauka)		2 straipsnio d punktas
—		2 straipsnio e punktas
—		2 straipsnio f punktas
—		2 straipsnio g punktas
—		2 straipsnio h punktas
4 straipsnio 24 dalis		2 straipsnio i punktas
—		3 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 7.1 ir 7.2 punktai		3 straipsnio 2 dalis
I priedo B dalies 7.4 punktas		3 straipsnio 3 dalis
I priedo A dalies 2.4 punktas		3 straipsnio 4 dalis
I priedo A dalies 2.3 punktas		3 straipsnio 5 dalis
—		4 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis, I priedo A dalies 3 punktas		5 straipsnis
I priedo A dalies 5 punktas		6 straipsnis
I priedo B ir C dalys (antraštinės dalys)		7 straipsnis
I priedo B dalies 3.1 punktas		8 straipsnio 1 dalis
I priedo C dalies 3.1 punktas		8 straipsnio 2 dalis
I priedo B dalies 3.4, 3.8, 3.9, 3.10 ir 3.11 punktai		9 straipsnio 1–4 dalys
I priedo C dalies 3.6 punktas		9 straipsnio 5 dalis

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
I priedo B dalies 8.1.1 punktas		10 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 8.2.1 punktas		10 straipsnio 2 dalis
I priedo B dalies 8.2.2 punktas		10 straipsnio 3 dalis
I priedo B dalies 8.2.3 punktas		10 straipsnio 4 dalis
I priedo B dalies 8.3.5 punktas		11 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 8.3.6 punktas		11 straipsnio 2 dalis
I priedo B dalies 8.3.7 punktas		11 straipsnio 3 dalis
I priedo B dalies 8.3.8 punktas		11 straipsnio 4 ir 5 dalys
I priedo B dalies 6.1.9, 8.4.1–8.4.5 punktai		12 straipsnio 1–4 dalys
I priedo B dalies 6.1.9 punktas		12 straipsnio 5 dalis
I priedo C dalies 4, 8.1–8.5 punktai		13 straipsnis
I priedo B dalies 8.1.2 punktas		14 straipsnis
I priedo B dalies 7.1 ir 7.2 punktai		15 straipsnis
I priedo B dalies 1.2 punktas		16 straipsnis
I priedo B dalies 1.6 punktas		17 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 1.7 punktas		17 straipsnio 2 dalis
I priedo B dalies 1.8 punktas		17 straipsnio 3 dalis
I priedo B dalies 4.10 punktas		17 straipsnio 4 dalis
I priedo B dalies 6.1.2 punktas		18 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 6.1.3 punktas		18 straipsnio 2 dalis
I priedo C dalies 7.2 punktas		18 straipsnio 3 dalis
I priedo B dalies 6.2.1 punktas		18 straipsnio 4 dalis

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
I priedo B dalies 4.3 punktas		19 straipsnio 1 dalis
I priedo C dalies 5.1 ir 5.2 punktai		19 straipsnio 2–4 dalys
I priedo B dalies 4.1, 4.5, 4.7 ir 4.11 punktai		20 straipsnis
I priedo B dalies 4.4 punktas		21 straipsnis
7 straipsnis		22 straipsnis
I priedo B dalies 3.13, 5.4, 8.2.5 ir 8.4.6 punktai		23 straipsnis
I priedo B dalies 5.3, 5.4, 5.7 ir 5.8 punktai		24 straipsnis
I priedo C dalies 6 punktas		25 straipsnis
III priedo E.3 ir B dalys		26 straipsnis
5 straipsnio 3 dalis ir VI priedo A ir B dalys		27 straipsnis
5 straipsnio 3 dalis		28 straipsnis
5 straipsnio 3 dalis	1) 3 straipsnis	29 straipsnis
III priedo B.3 dalis		30 straipsnis
III priedo 7 dalis		31 straipsnis
III priedo E.5 dalis		32 straipsnis
III priedo 7a dalis		33 straipsnis
III priedo C.6 dalis		34 straipsnis
III priedo 8 ir A.2.5 dalys		35 straipsnis
I priedo A dalies 1.1–1.4 punktai		36 straipsnis
I priedo B dalies 2.1.2 punktas		37 straipsnis
I priedo B dalies 2.1.1, 2.2.1 ir 2.3 punktai bei I priedo C dalies 2.1 ir 2.3 punktai		38 straipsnis
I priedo B dalies 6.1.6 punktas		39 straipsnis

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
III priedo A1.3 ir b dalys		40 straipsnis
I priedo C dalies 1.3 punktas		41 straipsnis
I priedo B dalies 3.4 punktas (pirmoji įtrauka) ir 3.6 punkto b papunktis		42 straipsnis
I priedo B dalies 4.8 punktas		43 straipsnis
I priedo C dalies 8.3 punktas		44 straipsnis
6 straipsnio 3 dalis		45 straipsnis
	3) 1 straipsnio 1 ir 2 dalys	45 straipsnio 1 ir 2 dalys
	3) 3 straipsnio a punktas	45 straipsnio 1 dalis
	3) 4 straipsnis	45 straipsnio 3 dalis
	3) 5 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 4 dalis
	3) 5 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 5 dalis
	3) 5 straipsnio 3 dalis	45 straipsnio 6 dalis
	3) 5 straipsnio 4 dalis	45 straipsnio 7 dalis
	3) 5 straipsnio 5 dalis	45 straipsnio 8 dalis
I priedo B dalies 8.3.4 punktas		46 straipsnis
I priedo B dalies 3.6 punkto a papunktis		47 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 4.9 punktas		47 straipsnio 2 dalis
I priedo C dalies 3.5 punktas		47 straipsnio 3 dalis
	3) 6 straipsnis	48 straipsnis
	3) 7 straipsnis	49 straipsnis
	3) 8 straipsnio 1 dalis	50 straipsnio 1 dalis
	3) 8 straipsnio 2 dalis	50 straipsnio 2 dalis
	3) 9 straipsnio 1 dalis	51 straipsnio 1 dalis
	3) 9 straipsnio 2 ir 3 dalys	51 straipsnio 2 dalis
		51 straipsnio 3 dalis
	3) 10 straipsnis	52 straipsnis

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
	3) 11 straipsnis	53 straipsnis
	3) 12 straipsnio 1 dalis	54 straipsnio 1 dalis
	3) 12 straipsnio 2 dalis	54 straipsnio 2 dalis
	3) 13 straipsnis	55 straipsnis
	3) 14 straipsnis	56 straipsnis
		57 straipsnis
		58 straipsnis
	2) 1 ir 5 straipsniai	59 straipsnis
	2) 5 ir 3 straipsniai	60 straipsnis
	2) 4 straipsnis	61 straipsnis
5 straipsnio 5 dalis		62 straipsnis
III priedo 3 dalis		63 straipsnis
III priedo 4 dalis		64 straipsnis
III priedo 5 dalis		65 straipsnis
III priedo 6 dalis		66 straipsnis
III priedo 10 dalis		67 straipsnis
—		68 straipsnis
—		69 straipsnis
III priedo A.1 dalis		70 straipsnis
III priedo A.1.2 dalis		71 straipsnis
—		72 straipsnis
III priedo A.1.3 dalis		73 straipsnis
III priedo A.2.1 dalis		74 straipsnis
III priedo A.2.2 dalis		75 straipsnis
III priedo A.2.3 dalis		76 straipsnis
I priedo B dalies 5.6 punktas		77 straipsnis
I priedo C dalies 5.5, 6.7, 7.7 ir 7.8 punktai		78 straipsnis

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
III priedo A.2.4 dalis		79 straipsnis
III priedo B.1 dalis		80 straipsnis
III priedo C dalis		81 straipsnis
III priedo C.1 dalis		82 straipsnis
III priedo C.2 dalis		83 straipsnis
III priedo C.3 dalis		84 straipsnis
III priedo C.5 dalis		85 straipsnis
III priedo D dalis		86 straipsnis
III priedo E dalis		87 straipsnis
III priedo E.1 dalis		88 straipsnis
III priedo E.2 dalis		89 straipsnis
III priedo E.4 dalis		90 straipsnis
III priedo 9 dalis		91 straipsnis
III priedo 11 dalis		92 straipsnis
		93 straipsnis
—		94 straipsnis
I priedo B dalies 6.1.5 punktas		95 straipsnio 1 dalis
I priedo B dalies 8.5.1 punktas		95 straipsnio 2 dalis
—		95 straipsnio 3–8 dalys
—		95 straipsnis
—		96 straipsnis
—		97 straipsnis
II priedo A dalis		I priedas
II priedo B dalis		II priedas
VIII priedas		III priedas

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91	1) Reglamentas (EB) Nr. 207/93 2) Reglamentas (EB) Nr. 223/2003 3) Reglamentas (EB) Nr. 1452/2003	Šis reglamentas
VII priedas		IV priedas
II priedo C dalis		V priedas
II priedo D dalis		VI priedas
II priedo E dalis		VII priedas
VI priedo A ir B dalys		VIII priedas
VI priedo C dalis		IX priedas
—		X priedas
—		XI priedas
—		XIII priedas
—		IX priedas